2014-07 Temmuz 5 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL

Not defteri hediye

BAYAN YANİ

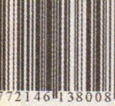
32

Plajda kadınlara dağıtılan tebliğde neler yok ki.. Karşı cinsten kuzenlerle başbaşa görüşmek, kocası olmadan 90 km'den uzağa gitmek, topuklu ayakkabı, terlik, pantolon giymek, kısa saç kestirmek haram...

MÜZİK DİNLEMEK, KÖPEK BESLEMEK HARAM!! ÇAMAŞIR YIKARSAN 10.000 SEVAP POİNT VAR...

İŞTE BU YAA!! ENİŞTENİN B.KLU DONLARI DON OLALI İLK KEZ İŞE YARAYACAK!!

ISSN 2146-1384

Aksamsefasi

AYY HOLLANDANIN KALECİSİ NE KADAR DA YAKIŞIKLIYMIŞ, TOPLARI DA ÇOK GÜZEL YAKALIYO, BAYILDIM DOĞRUSU..!..

AMA URUGUAYLI EDİNSON CAVANİ DE HOŞ ADAMDI Dİ Mİ FİKRET?.. KEMİKSİ YÜZ HATLARI FİLAN OFF...

Keşke eskisi gibi sadece ekranın önünden geçip dursaydın kadın, o iyiydi.

YATARAK MÜDAHALE...

LG

Akşamsefası

2 Betül Yılmaz
4 Paparazziye
5 Feyhan Güver Metafor
6 Melda Onur
7 Ramize Erer
10 İpek Özsüslü Sinemor
13 Sıdıka
14 Katina Karanikola
15 Betül Yılmaz
16 Raziye İçoğlu
17 Feyhan Güver Vücut Radarı
18 Gülay Batur
19 Ramize Erer
20 LGBT Onur Yürüyüşü
24 Gündem
25 Ezgi'nin Cinnet Kutusu
26 Sibel Bozkurt
30 Fetiye Nene
32 Ezgi Aksoy
36 Fotorol
38 Feyhan Güver
39 Duygu Yavuz
42 Ayşen Baloğlu
44 Ayça Çalkoparan
47 Harem

TEBLİĞ

Kadının kaynıyla, eniştesiyle, amcasının, halasının, teyzenin, dayısının erkek çocuklarıyla görüşmesi haramdır.
Kocası içki içiyor, namaz kılmıyor ve kötü davranıyorsa dua etmeli ve sabretmelidir.
Kadın kadın doktoru tercih etmelidir.
Kadınların erkeğe benzeyecek şekilde saç kestirmesi haramdır.
Bir kadın kocasıyla boşandıktan sonra 3 ay 10 gün bekler bu sürede nafaka alabilir sonra alması haramdır.
Kadın çalgılı, erkek kadın karışık düğünlere gitmemelidir.
Müzik dinlememelidir haramdır.
Kaş aldırmamalı, peruk takmamalı, estetik yaptırmamalıdır.
Anne çocuğunu iki seneden fazla emziremez haram.
Evine misafir geldiği zaman kadınlar ayrı erkekler ayrı yerde oturmalıdır.
Telefonda bir erkekle sert ya da samimi konuşamaz.
90 km'den daha uzağa yanında mahremi olmadan gidemez.

BAYAN YANI TEBLİĞ

- Bir kadın kalın kaş modasına uyacağım diye İdo Tatlıses e dönmemelidir.
- Benim Seren Serengil'den neyim eksik diye düşünmemelidir. Cevap bellidir: Kaş
- Kaşlarımı çekik yapacağım niyetiyle tattoo yaptıran bir kadın Mr. Spak olup çıkmamalıdır.
- Kocası olmadan da her deliğe girip çıkacak kadar kendine güvenmelidir.
- Çamaşırmış, zor lekeymiş hiiiiiç takmazsa 50.000 puan ve ★ veriyoruz.
- Telefonda bir erkekle yerine göre sert (atarlı) yerine göre samimi (yatak odası sesiyle) konuşabilir, paşa gönlü bilir.
- Topuklu... Vallahi yürüyebiliyosa giysin, yakışır.
- Kedi, köpek beslesin. Kapıya da 1 kap su, 1 kap mama koysun bi zahmet
- Müzik dinlesin hatta arada patlatsın bi şarkı.
- Kadın erkek karışık düğünleri kaçırmasın.. Günümüzde en çok kısmet düğünlerde çıkıyor. Koca da gözü yoksa da oynasın, döksün kurtlarını.
- Saçını ister kıçına kadar uzatsın, ister 3 numaraya vurdursun.
- Erkek kuzenleriyle dilediği gibi görüşsün. Hatta ağzını yaya yaya kuzeeeeen desin. Kuzişlerle latte keyfi diye yer bildirimi bile yapsın.
- Boşanıp çatır çatır alsın nafakayı.
- Kocası içki içiyorsa, bir kadeh te kendine koysun.
- Kadın erkek karışık denize havuza girsin, isterse saatlerce güneşte yatıp kara t.şak gibi bronzlaşsın, isterse süt gibi beyaz kalsın
- Kadının canı hangi doktora gitmek istiyorsa gitmelidir, doktordan utanma olmaz. Doktorlar üfürükçü hocalara benzemez. (Elbette istisnalar kaideyi bozmaz, sapık doktor haberlerine aldanmayınız)
- Misafirlikte kadın erkek karışık oturun, sapsapa muhabbet isteyen kahveye gitsin.
- Herhangi bir tarafınız sizi psikolojik olarak yıpratıyorsa estetik yaptırın ama sağda solda doğallığı savunup yaptırdığınız estetikleri saklamayın. Burnunuzda et olmadığını biliyoruz bazen inanmış gibi yapıyoruz bu sizi yanıltmasın ;)
- Çocuk sizin isterseniz eşşek kadar olana kadar emzirin.
- Erkeğin gözü dışarda olmasın diye evde bakımlı olun olayı palavradır.Gözü dışarda olan herif bağlasan durmaz.

Dergimiz küçülürken büyüdü!

Bayan Yanı almak için DEV çantalarla gezmeye son :)

Yeni Bayan Yanı katlamadan, buruşmadan her çantaya girebilecek...

Sayfa sayısı öncekilerin 2 katı...

Akşamsefası

PAPARAZZİYE EX'TEN TANELER

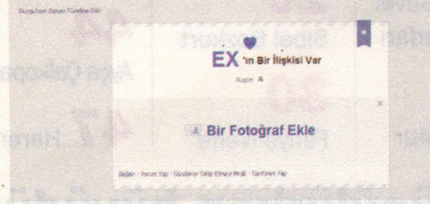
Raziye İçoğlu

• **EX nedir?** Cinsi, cinsiyeti, neviyatı belli olmayan, kişiye göre değişen, sana göre karşı cinsiyet, sana göre istemediğin, hayatından çıkardığın, dünyanı ayırdığın bütün şeylerdir.

• EX'ler eşlerini aldatmada yakaladıkları heyecan vericiliği ezelden beri hiçbir spor dalında bulamamışlardır...

• Sevgililer için, sevdiceğinin adını dağlara yazmak, tasarım çalışması inceliği açısından, sevdiceği için dağları delip tünel açmaktan daha zordur.

• EX'lerin gerçek dünyada adınızı dağlara yazmasına gerek yok ki, sanal alemde ilişki durumuna yazsalar yeterli.

• Elektrik kurumu ile evlilik kurumu arasındaki fark; elektrik kurumuna fatura ödenmeyince elektrik kesilir, evlilik kurumuna elektrik ödenmeyince ise EX ilişki kesilir.

• Empatiyi o kadar abartmış olmalıyım ki, EX beni kaybetti diye üzülüyordum.

• EX'in ünlü birisi olsa idi, yaptıkları hafızalardan silinecek ama her tıklandığında **"gereksiz ihanet"** başlığı ile gugılden hiç silinmeyecekti...

• EX; dışarıya çıkarken yanında poşetle bir şey götürmesi gerektiğinde üzerinde ünlü markalar yazan poşetleri arayan birisiydi.

• Yakınında olduğumuzda kanser eden elektromanyetik radyasyon yayan ev aletleri sıralanırken, daha daha ne zararlı şeyler saçan, yanımızda yatan EX'ler de bu listeye eklenmeli.

• **"Gözden ırak olan gönülden ırak olur"** atasözü, "göremeyince gömleğimi bulamıyorum" diyen EX'in sadece kıyafetleri için geçerli idi.

• Erkeğin hiç orta tavrı yoktur. Sevdiceğini ya hediyelere boğar, ya eliyle boğar.

• İstatistiklere göre **arabaya hangi sıra ile binecekleri konusunda kavga edip ayrılan çiftler varmış bu memlekette.** Arabaya hangi sıra ile binecekleri konusunda kavga edip ayrılan çiftlerin sağlam ilişkileri, arabalarını ve birbirlerini sahiplenmeleri açısından, EX tarafından aldatmacalı ayrılıklardan daha erdemli bence ...

• Flört ederken **"ah bir evlensek de rahat etsek, dışarlarda buluşmaktan kurtulsak, haftasonları tatil günleri beraber uyansak, evimizde film izlesek,**

oturşak" diye evliliğe başlayan EX; evlendiğimizin ilk haftasonu dahil tüm tatil, özel günler ve her daim birlikte annesine gidildi. Aylar sonra ağzında şöyle bir serzeniş cümlesi duyuldu; **"şu aldığım berjerde bir gün oturamadım beee"...**

• **"Cibiliyetsiz"** kelimesinin en çok yakıştığı, insanlardan biri de EX idi.

KADIN YANIM

• Bir kadın beğendiği model elbisenin aynısından 36-38-40-42 gibi farklı bedenlerde alarak; diğer kadınların kilosunu koruduğunu hep aynı kıyafete girebildiğini sanmalarını ister.

• Şu ilham denen şey, bulaşık yıkarken, yürürken, duş alırken, otobüsteyken geliyor. Daha sonra yazdıklarım ıslak, titrek olduğu için hiçbir şekilde okuyamıyorum.

• Kadınlar bir takım aletlerin şarjları dolduğu halde, aynı çocuklarına yaptıkları gibi davranıp **"yolda çabucak acıkmasın"** diyerek zamanından daha fazla bekletirler.

• Eskiden **"dedem hacı"** diyerek dine ne kadar yakın olduğunu vurgulardı insanlar. Şimdi ise iktidar partisinin ismini veriyorlar, daha da derini **"dedem o partiliydi, dededen beri o partiliyiz"** diyorlar.

• Anneannemin zamanında veba, sıtma, kolera gibi salgın hastalıklardan ölürmüş insanlar, şimdi ise hasta ruhlu insanların insanlara saldırılarından ölüyoruz.

• Kadınların buzdolabı buzluğuna buz koyma alışkanlıkları yoktur. Kafalarını, dizleri çarptıkları herhangi travmatik bir durumda ise dondurulmuş sebzeyi darbe almış bölgeye tutarlar.

• Yanındaki erkeğin yakasını cebini düzelten ve şöyle elinin üstü ile bir el ütüsü yapan kadın, aslında civardakilere o erkeğin sahibi olduğunu ve bir nevi evlenme cüzdanını gösterir.

• Çocukları imtihanı kazansın diye dualarla okunmuş üflenmiş pirinçlerin, kazanılan imtihan sonrası, fazlasının kuşlara atılması sayesinde bazı kuşlar çok akıllı oluyor.

• Aldığım çalışma notlarım arasında alışveriş listelerim, yapılacak işlerim, seyredilecek filmlerim çıkıyor.

• **"Ses tanıma"** sistemi yüzünden, bilgi almak istediğim ve sürekli tuşlamaya yönlendirildiğim GSM şirketinde karşıma çıkan ses tanımlama isteyen telesekretere bilgi alamamanın ızdırabı ile en nihayetinde **"imdat"** diye bağırdım. Ses tanımlama kelimesi olarak algılandı, ama hala bilgi alabilmiş değilim...

• Annem her yerde ve dahi ıssız adaya düşse bile eski mahalleden bir tanıdık bulur ve bana da ısrarla hatırlatmaya uğraşır.

• Çocuksuz kadın meyvesiz ağaca benzetiliyorsa, çocuksuz erkek neye benzer acaba?

• Alkollülere içki deniyor, alkolsüzlere içecek deniyor.

• 12 saatlik uzun yol otobüsünde kimsenin şarjı bitmedi. Herkesin şarzı bitti. Bir de arayana cevap veren desin ki **"şarjım bitti".** Hepsinin mi şarzı bitti? Herkes şarja şarz mı diyor, yoksa şarz diyenlerin hepsi bu otobüse mi denk geldi?

• İngilizce sorulan **"İngilizce biliyor musunuz?"** sorusuna niye **"no"** diye cevap verip soran yabancının kafasını karıştırırız ki acaba?

• Sokaklarda tek başlarına kulaklıkla telefonla konuşanlar, insanların kendi kendine konuşmasını normal hale getiren bir görüntü sergiliyorlar.

• Toplu taşıma araçlarında yetersiz bakiyesi olan diğer yolcular **"fazla akbil var mı?"** dediğinde önce binen yolcuların bakiyeleri gördüğü halde söylemeyen şoförün sırlılığına hayranım. Ve bir de utanmasam akbilimi vereceğim.

• Eskiden komşudan bir fincan şeker, tuz, kahve, yağ isterdik. Şimdilerde ise Wi-Fi şifresini istiyoruz.

• Çok kereler erkeklerin negatif küfürsel tacizleri yüzünden erkek kılığında araba kullanmayı düşünmüşümdür.

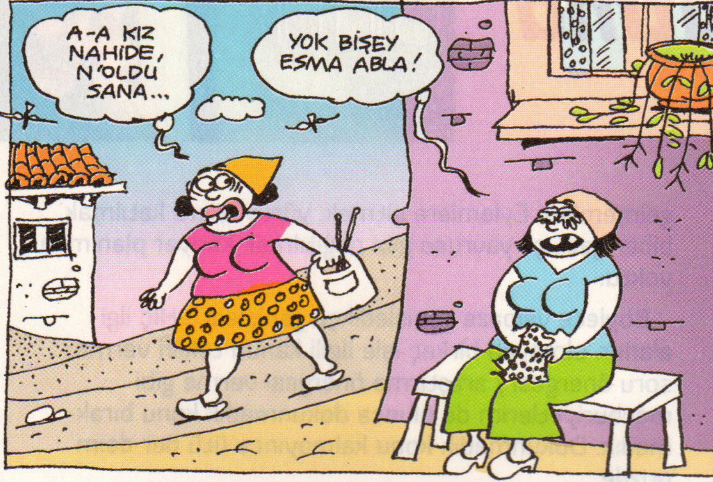
• Bekâr evinin mutfak ocağının üstü pistir, ama evde hiçbir lokma yemek yoktur. Ev kadınının daima ocakta pişmiş yemeği vardır ve ocak üstü hep tertemizdir.

• Balık alırken yapılan tazelik testine göre, parmağınla balık üzerine bastırıp çektiğinde çöküklük geçmiyorsa balık bayattır. Bazen suratımda çıkan yastık izi kanaviçe desenleri saatlerce ve hatta bütün gün geçmeyince bir balık burcu kadını olarak kendimi bayatlamış hissediyorum.

• Dergi alır gibi oluyor diye, otobüs bileti alırken **"bayan yanı"** demek istemiyorum, **kadın yanı** demek istiyorum.

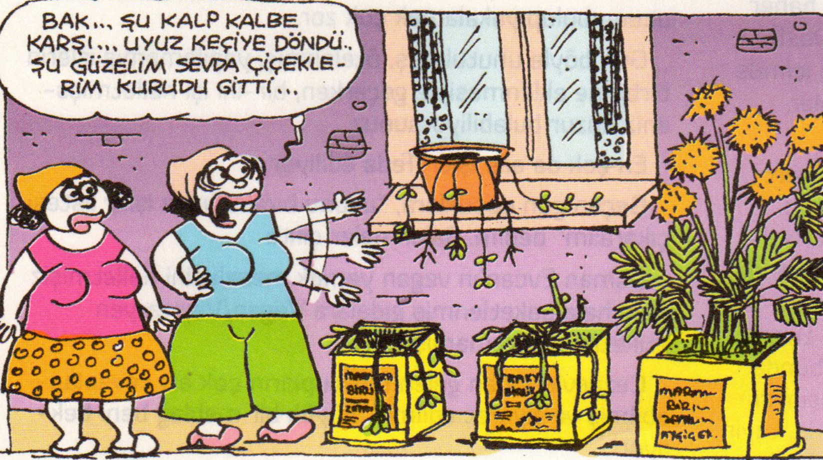

A-A KIZ NAHİDE, N'OLDU SANA...
YOK BİŞEY ESMA ABLA!

KIZ YOK Bİ ŞEY OLUR MU.. YÜZÜN GÖZÜN ŞİŞMİŞ AĞLAMAKTAN...
OFF ŞUNUN HALİNE Bİ BAK ESMA ABLA...

NEYİN HALİNE ?..
NEYİN HALİNE OLACAK... ŞU AŞK MERDİVENİNİN... BOZULDU GİTTİ, NE YAPTIMSA CANLANDIRAMADIM...

HA HA! KIIZ BEN DE BİŞEY VAR SANDIM... PATLA EMİ SEN!..

KIZ DELİ Mİ OLDUN?.. BUNUN İÇİN AĞLANIR MI?
ÖYLE DİYOSUN DA TEK O DİİL Kİ... GEL Bİ BAK ALLAHAŞKINA...

BAK... ŞU KALP KALBE KARŞI... UYUZ KEÇİYE DÖNDÜ.. ŞU GÜZELİM SEVDA ÇİÇEKLERİM KURUDU GİTTİ...

KIZ YENİDEN EKERSİN... BUNUN İÇİN AĞLANIR MI DELİ...
ANLASANA... AŞK MERDİVENİ, SEVDA ÇİÇEĞİ, KALP KALBE KARŞI... HEPSİ KURUDU... BU DEMEKTİR Kİ, BU EVDE ARTIK AŞK YOK, SEVGİ YOK, MUHABBET YOK... EKREM ARTIK BENİ SEVMİYOOO...

FEHSUPANALLAH!.. KIZ NE BİÇİM BENZETME BU...
EKREM DE DEĞİŞTİ BU GÜNLERDE... BİŞEY VAR BİLİYORUM. ONBEŞ YILDIR İLK DEFA KURUDU BU ÇİÇEKLER!

LA HAVLEE!.. E ORDAKİ NE PEKİ, COŞMUŞ ÖYLE...
ÜHÜÜ!.. KÜSTÜM SANA ÇİÇEĞİİİ!!

KIZ PARANOYAK YAPTIN BENİ DE HA!.. DUA ÇİÇEĞİ VAR BENDE, VEREYİM EK TUTAR BELKİ!..
SON

Ütüyü prizde unutma halinin devamı...

Milletvekilliği biraz "ütüyü prizde unutma hissidir" diye yazdım geçenlerde. Aslında geçen sayı için yazdığım bir yazıydı, ama kaçırmışım tarihi. Ben de kendi siteme koydum ve sosyal medyada paylaştım.

Milletvekilliğimin 3. yılı dolmuştu. Bu üç yılda bir sürü olay yaşamış, herkese dokunmak istemiş, ama çok azına dokunabilmiş, hem iş hem özel hayatımda hep bir şeyleri eksik bırakmış hissiyatıyla kaleme almıştım. Gelen tepkilerden anladığım kadarıyla sevilmiş. Bir arkadaşım "sen bize haber ver biz gider çekeriz prizden" demiş.

Bayan Yanı okurları bilir. Milletvekilliği aday adaylığım, adaylığım, milletvekili seçilişim, mazbatamı alışım, TBMM'deki ilk izlenimler ve ilk aylarımı yazılarımda konu etmiştim.

3 yıllık birikimin midemde coşturduğu reflüyü bir yana bırakırsak, geriye dönüp baktığımda bitmiş işlerle bitmemiş işler arasındaki fark, işte o hep ütüyü prizde unutmuş hissiyatına sebebiyet veriyor.

Gidilememiş doğumlar, düğünler, cenazeler; aranamamış dostlar; yapılamamış kutlamalar, taziyeler; bulunamamış yurtlar, burslar, stajları saymıyorum bile.

Bir de işe yerleştirilememiş, bir umut sizden haber bekleyen bir sürü insan, birikmiş bir sürü CV. Desktop'umda öyle duruyor. Her birini gördüğümde içimde bir sızı... Birazcık umut bekleyen, anneler, babalar, gençler...

Bunlar milletvekilliğinin tali işleri gibi görünmesin. Türkiye'de milletvekilinin en çok vaktini alan iş bu. Kalan vakitlerde yasama işleriyle, mağduriyetlerle ilgileniyoruz. TBMM Başkanı Cemil Çiçek 24. Dönemde TBMM'ye vatandaş akını olduğunu söyleyip "vatandaşlar büyük ilgi gösteriyorlar, milyonlarca kişi ziyaret ediyor meclisi" diye övünmüştü. Ben doğrusu bunda pek övünülecek bir şey bulmamıştım. Vatandaşın işi yürümüyor ki meclise, milletvekillerine geliyor. İş, tayin, arazi meselesi vs vs dertleri olmasa ne diye gelsinler TBMM'ye...

Bir arkadaşım milletvekili seçildiğimde "peki şimdi kariyer planın ne" diye sormuştu. Ben de "işte milletvekiliyim ya" dediğimi hatırlıyorum. O da "iyi de hangi alanda çalışacaksın, hangi konularda faaliyet göstereceksin" diye sormuştu. Birkaç ilgi alanım vardı, bunların hepsiyle ilgilenecektim. Öncelikle mesleğimiz kadın olmak olduğuna göre, kadın konularıyla, kadın cinayetleriyle ilgilenecektim; sonra mesleğim gazetecilik olduğu için medya sorunları, ifade özgürlüğü konularıyla ilgilenecektim; son olarak da çevre konularına meraklı olduğum için Çevre Komisyonu üyesi olacak ve bu işe bakacaktım.

Duruşma duruşma, cezaevi cezaevi gezeceğim aklıma gelmemişti. Eylemlere gitmek, yürüyüşlere katılmak, biber gazı, çil yavrusu gibi dağıtılmak kariyer planımda yoktu.

Böylece yelpaze genişledikçe genişledi... Hiç ilgi alanım olmayan birkaç işle ilgili kanun teklifi verme, soru önergesi / araştırma önergesi verme gibi mecburiyetlerim de olunca dokunmadık konu bırakmadık. Dokunmadık konu kalmayınca ütü her daim prizde.

Sabah kalkıp emailleri kontrol ettiğimde her bir mesajın unuttuğum bir konuyu hatırlatması var mesela... "Hadi o halde bu sabah unutulmuşları halledeyim" deyip güne başladığım çok oldu. Uzun bir ötelenmiş işler / görüşmeler listesi yaptıktan sonra, daha üçüncüsünde çözme yetimin tıkandığı ve ertesi güne devredildiği de çok oldu. Bu arada, mesela benden bir şeyler istediğini unutmuş üç kişinin aranıp konunun hatırlatılması da cabası...

Günlük yapılacak işler listeme baktığımda, bir kişinin işini halletmek için aramam gereken başka bir kişinin benden istediği başka bir şeyi hatırlıyorum. O kişiyi aramak için başka bir yeri aramam lazım. Böyle birbirine zincirli halde kişiler konular kafamda halay çekiyor. En ucunu bulup yakalamak çok zor.

Gün böyle unutulmuş, ötelenmiş, yapılamamış işlerin birbirine eklenmesiyle geçerken, bir-iki işi halletmişseniz huzur bulabiliyorsunuz.

En çok da aile işleri feda ediliyor...

Geçen gün çocuklara, "ucunu bıraktığımız işler listesi çıkaralım" dedim. Bakın neler çıktı:

Osman Evcan'ın vegan yemek meselesini halletmişiz ama hala paketlenmiş gıdalara Vegan/Vejetaryen etiketi koyduramamışız.

Cezaevlerinden gelen mektupların çok azı cevaplanabilmiş ve ziyaret edilmiş. Büyük bir meblağ beni bekliyor.

Tortum / Bağbaşı'ndaki köylüleri HES'ten kurtarmışız ama ilk gittiğim yerlerden biri olan Antalya Alakır için bir şey yapamamışız.

1990'lı yıllarda kaçırılan askerlerin peşine düşmüşüz ama bir noktadan sonra tıkanmışız... Onlar hala evlatlarından haber beklemekte.

Seçmeli ders olarak çevre / ekoloji dersi konmasına dönük kanun teklifi verecektik... Veremedik... Asistanım Ender hatırlamış, hazırlıyor bir tane.

Hayvanları Koruma Kanunu meclise geldiğimizde sunduğumuz ilk teklifti hala çıkacak. Umarım vekilliğin son yılında başarırız.

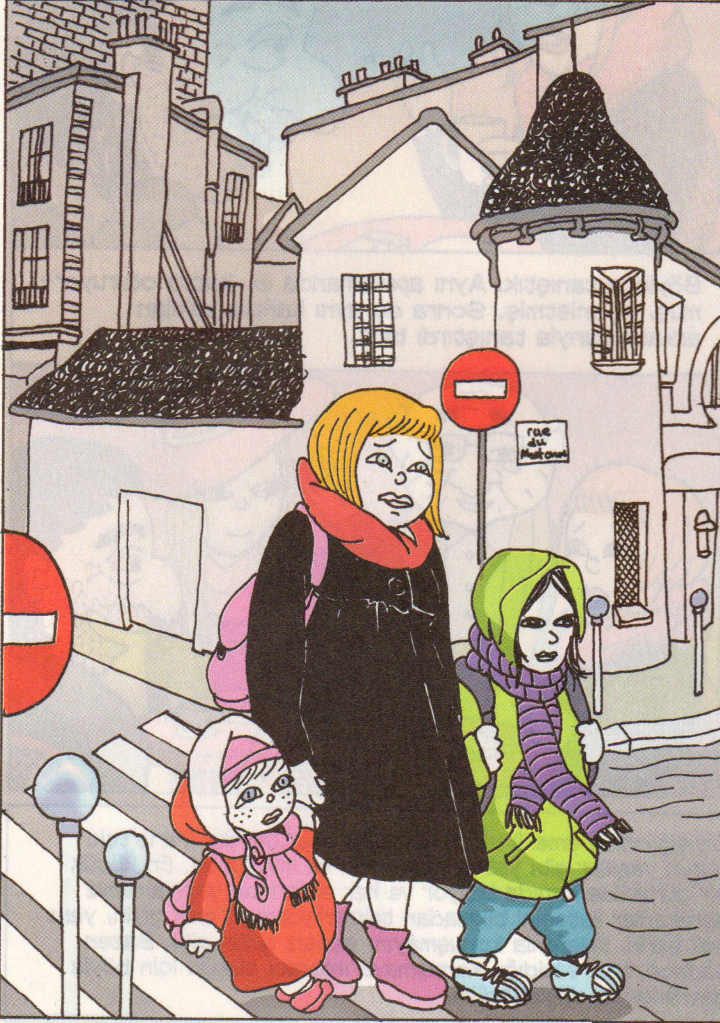
Ütü hep prizde...

Akşamsefası

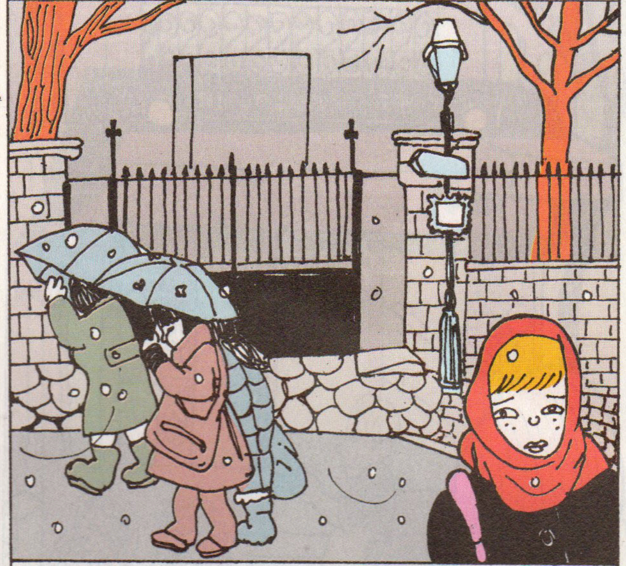
Tuhaf Bir Adam

Ramize Erer

Her sabah Mont Cenie sokağından inerek, çocukları bir sokak aşağıdaki yeni okulları Flacon'a bırakıyordum. Paris'te herşey henüz yeniydi benim için.

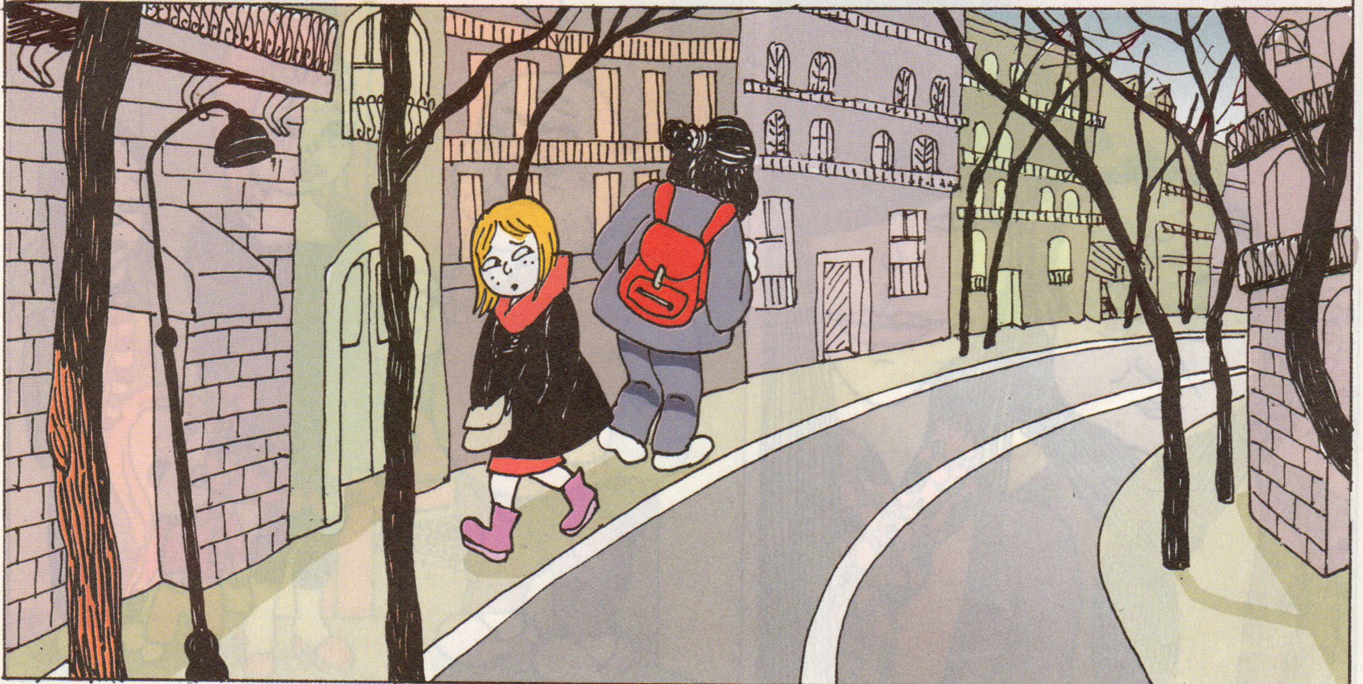
Koridor gibi uzayıp giden dar sokaklar, sokakların isim tamlamalı adları, mimarinin güzelliği, kaldırımlardaki sidik izleri bile enteresandı daha. Hergün farklı bir yoldan eve dönerek yeni mahallemizi keşfetmeye çalışıyordum.

İşte o günlerde farkettim Pierre'i... İri cüssesi, yüzünde sabit gülümseyişi, sırtında kırmızı sırt çantası ile sık sık karşıma çıkıyordu.

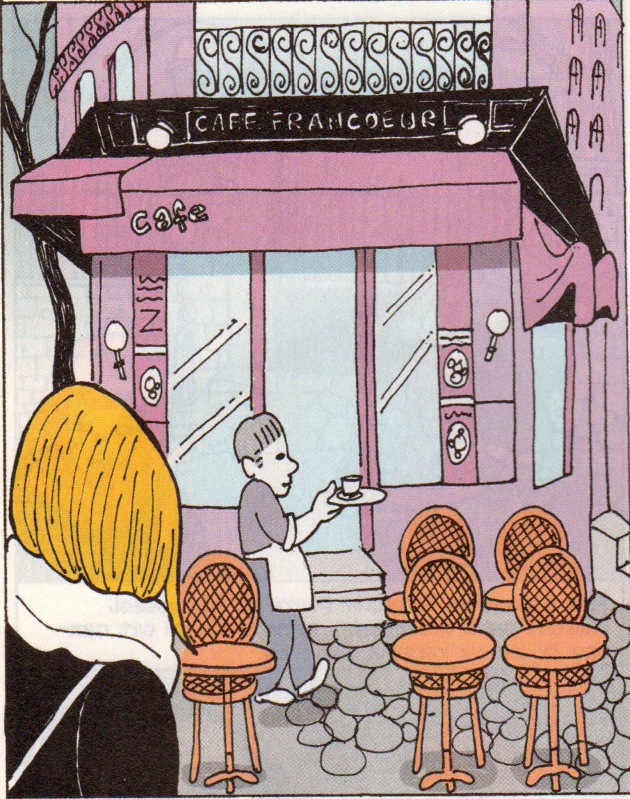

Monmartre'a uğrayan turistlerden değildi. Buralarda oturuyor olmalıydı. Bunu sokaklara alışkın yürüyüşüne bakarak çıkartmıştım. Günün değişik saatlerinde sokaklarda gördüğüm için önce işsiz, güçsüz, sonra da nedense mahallenin delisi olabileceğini düşünmüştüm.

Akşamsefası

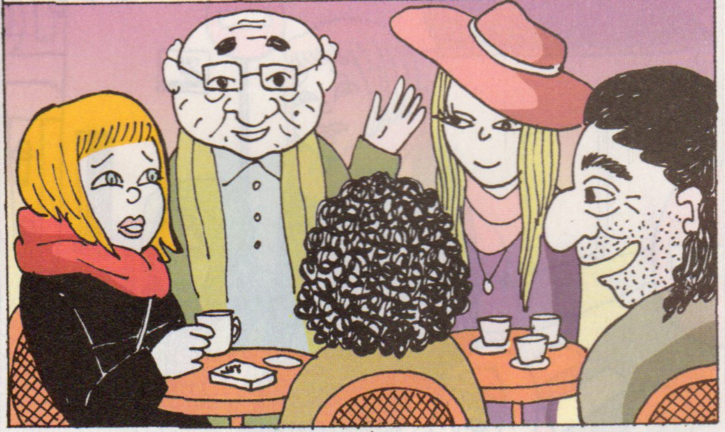
O gün de, her sabah yaptığım gibi evimin yakınındaki kafeye uğramış, terastaki boş masalardan birine oturup kafe creme söylemiştim. O zamanlar özendiğim şey, garsonun diğer müdavimlere yaptığı gibi kahvemi ben söylemeden getirip masama bırakmasıydı. Böylece mahalleye kabul edilmiş olacaktım.

Benden önce davranıp selam vererek bu teklifsizliği Pierre yaptı o gün.

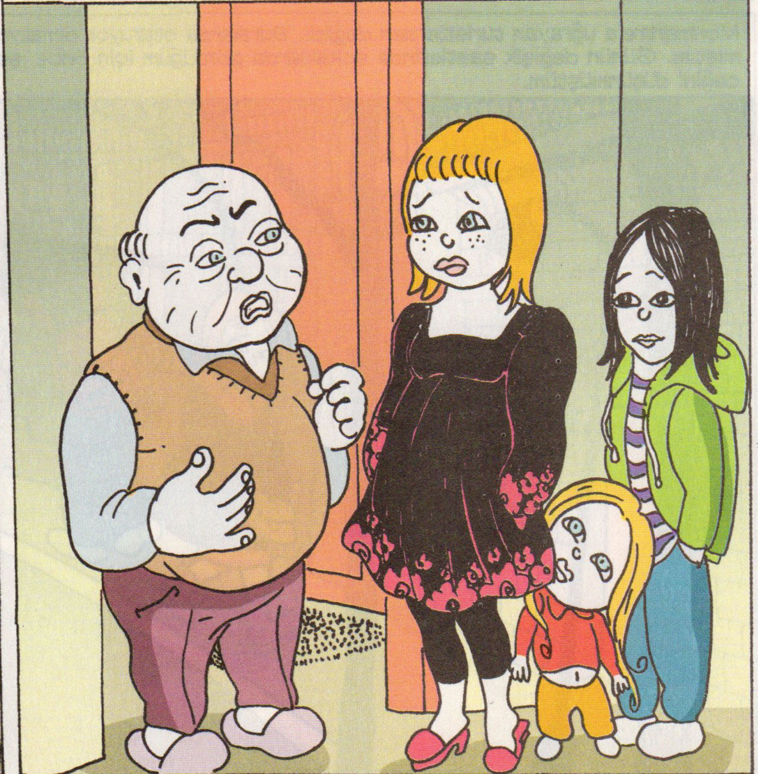
Böylece tanıştık. Aynı apartmanda 6. katta oturuyormuş, piyanistmiş. Sonra da aynı kafeye takılan arkadaşlarıyla tanıştırdı beni.

Karı-koca olan Philip ve Clara, emekli avukat Jean. Üçü de enterasan tiplerdi. Philip dünyadaki 4. usta gitar yapımcısıymış. Karısı Clara ise gitaristti. Konserler veriyordu. Yunan orijinliydi. O kadar açık tenliydi ki kışın bile başından şapkası eksik olmuyordu. Avukat Jean emekli parasıyla aldığı Rue Ramey'deki evinde yaşlı karısıyla yaşıyordu.

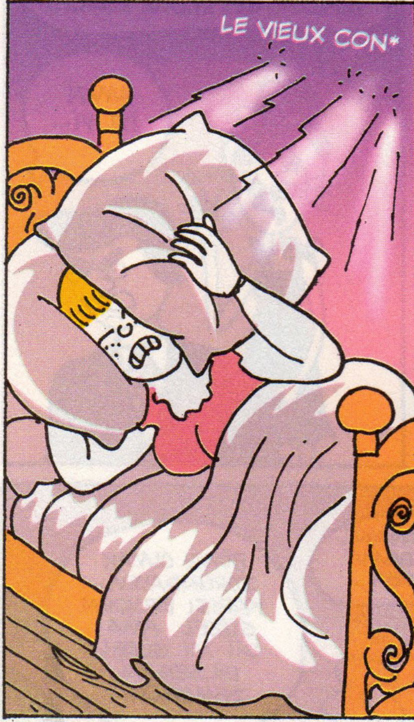

Bitişiğimizde emekli bir psikanalist oturuyordu. Paris'teki bütün yaşlılar gibi yalnız yaşıyordu ve mutsuzdu. En küçük bir gürültüde kapıda bitiyor ve her seferinde yapmamamız gerekenler listesini bıkmadan tekrarlıyordu. Terlik giyin, yere halı serin, telefonla konuşmayın, sessiz gülün gibi. Bazen sadece canı sıkıldığı, konuşmaya ihtiyacı olduğu için böyle davrandığını düşünürdüm.

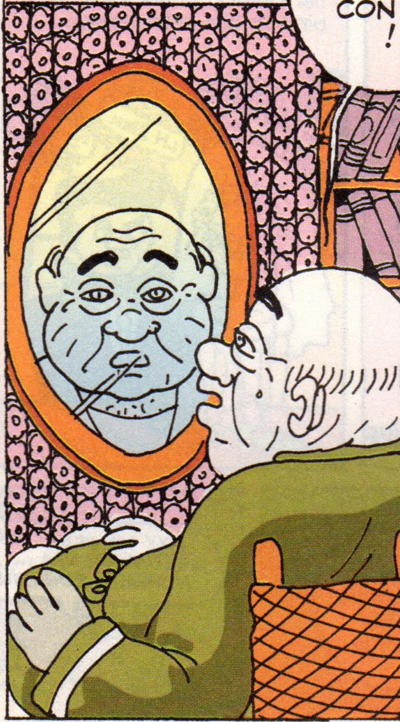

Akşamsefası

Oysa kendisi bütün gece, yüksek sesle sayıklıyor, sinir bozucu sayıklamaları beni uyutmuyordu.

Bunu Pierre'e anlattığımda bana onun deli olduğunu, sayıklamadığını, aynanın karşısında bütün gece kendi kendisiyle konuştuğunu söylemişti.

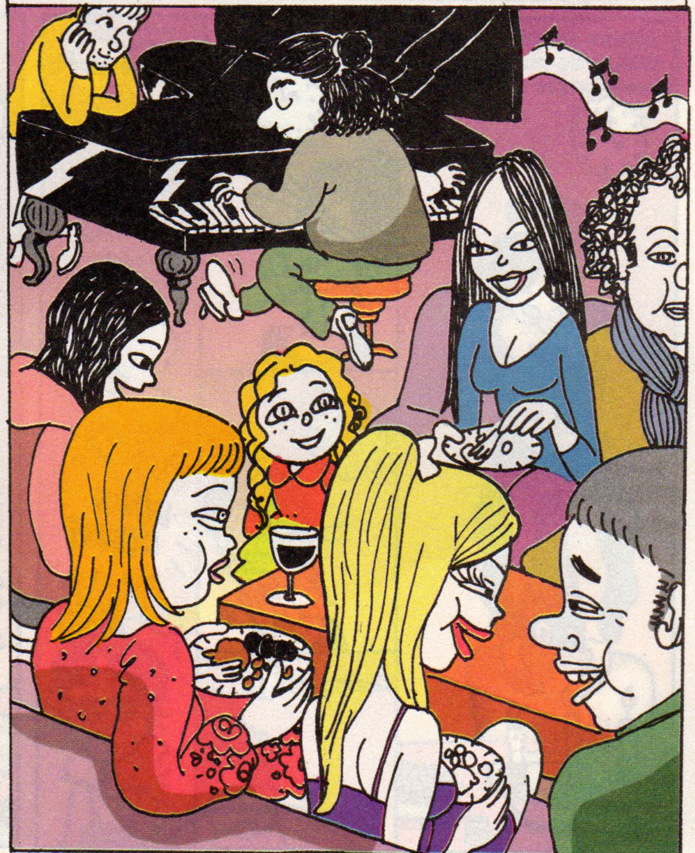
En son bize bir mektup yazıp, kapının altından atmıştı. Mektupta bizi polise şikayet edeceğini, polisin de gelip 400 euro ceza keseceğini yazıyordu. Bu mektubu avukat Jean'a okuttum. O da bana 'Korkma, sizi korkutmak için böyle yazmış' demişti.

Pierre 50'sini çoktan geçmiş müzmin bir yalnızdı. Hiç evlenmemişti. Bazen bize uğrardı. Aile havası yalnızlığına iyi geliyordu. Bizim de başımız sıkıştığında arayabileceğimiz bir komşumuz vardı. Mahallenin tüm esnafıyla tek tek tanıştırmıştı bizi. Anahtarcı, en ucuz marketçi, ayakkabı tamircisi, tesisatçı...

Birgün evindeki partiye biz de davet etti. Çocuklarla 6. kata neşeyle çıktık. Paris'te normal bir hayata geçiyor, sosyalleşiyorduk. O gece Philip ve Clara, davet ettiğim gay arkadaşım Fabrice ve Pierre'in aşkını bir türlü itiraf edemediği güzeller güzeli İspanyol Maria da gelmişti. Ama nedense Pierre bütün gece Maria'dan çok Fabrice'le ilgilendi. Ona gece boyunca piyano çaldı.

GELECEK SAYI MARİA

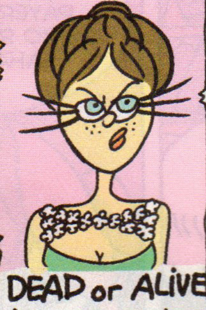
* LE VIEUX CON: Yaşlı hıyar

Akşamsefası

BİR KADIN LOST OLDU

İpek Soray
Bora Ekrem

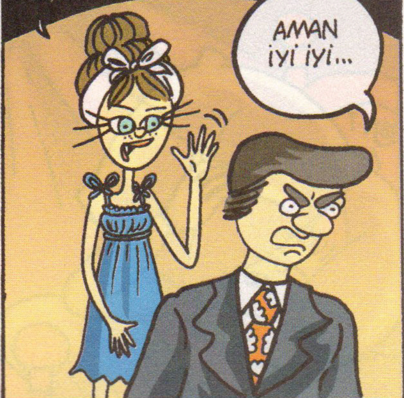
BAYANYANI FİLMCİLİK SUNAR...

Kurbaga gözlü kocamla 5 yil once sevişerek evlenmistik. O zaman gozleri bana ceylan gibi görünüyordu.. Herşey harikaydi... Erkek tarafı bize bir çöp bile aldırmamıştı...

ve 5 yil sonra... Ben onu hala seviyordum fakat o bana karşı biraz ilgisizdi..

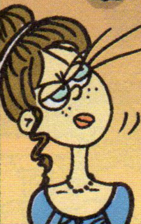

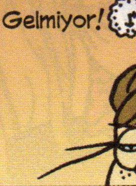
Aksam yemekler hazır süslenmiş püslenmiş bekliyordum ancak..

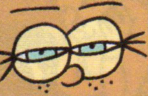

Gelmiyor!

Gelmiyordu.. Gözlerim uykusuzluktan tavuk götüne dönmüştü..

Vicdan yapmıştı hem de dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olmak istemiyordu..

YARIN SENİ YEMEĞE ÇIKARICIİM...

YUPPİİİ!

Kerizdim.. Hemen de sevinivermiştim.. Ertesi gün terziye yeni elbisemi almaya gittim..

Terzi Melos

Elbisemi alıp kuaföre geçtim.. Düğünümde beyaz giydiği için içten içe nefret ettiğim arkadaşım Suzan biriyle dedikodu yapıyordu.

SELMA'NIN KOCASI DOST TUTMUŞ DİYE DUYDUM, DOĞRU MU?

AYOL SAĞIR SULTAN BİLE DUYDU!

Hiiii! SELMAAA!

BİLDİĞİN NE VARSA ANLATACAKSIN!

DÜĞÜNÜMDE BEYAZ GİYDİĞİN İÇİN SENİ SEVMEM BİLİRSİN... ÇOK ŞEY SORACAK DEĞİLİM... ADI VE YAŞI?..

HÜMEYRA 26...

KAÇ BEDEN?

42 AMA YAĞLANIRSA 40'A DA GİRİYOR!

SÜTYEN?

90 C...

Terzi Melos

Yıkılmıştım, başıma bi iş gelse o da oralarda gezmeseymiş' denilecek yerlerde dolaşıyor ağlıyordum...

BOŞANIP ÇATIR ÇATIR NAFAKA MI ALMALIYIM?..

YOKSA BOŞANMAYIP SÜRÜM SÜRÜM SÜRÜNDÜRMELİ Mİ?

YOKK... BENİM KOCAM YAPMAZ!..

YAPAR O PÖRTLEK GÖZLÜ YAPAR...

GİDİP ŞU KADINI BULAYIM BARİ...

Terzi Melos

Evine gittim..

KARNIMDA ONUN BİR PARÇASI VAR... NASIL YAPARSIN EVLİ Bİ ADAMLA, NASIL?..

VALLA BAŞTA EVLİ OLDUĞUNU BİLMİYORDUM... ÖĞRENİNCE DE KARIMLA KARDEŞ GİBİYİZ DEDİ!..

HİÇ Bİ ADAM KARIMLA SENİ AYNI ANDA YİYORUM DER Mİ HAAAA, DER Mİ?!

NE BİLİİİM, SÖZ AYRILICAM SÖZZZ!..

Kamımdaki çocuğu düşünüyordum.. yemege gittim ama kebaplar boğazıma dizildi.. Pişmandı..

PASTIRMA YEMEK GİBİ DÜŞÜN... KOKACAĞINI BİLİRSİN AMA KENDİNİ DURDURAMAZ YERSİN... SONRA PİŞMAN OLURSUN .'..

...

Verdiği pastırma örneği beni ikna etmişti.. Artık geceleri erken geliyordu.. Mutluyduk taa ki o yeni yıl gecesine kadar.. Evde oturmuş gelmesini bekliyordum.. Gecikmişti..

47 Çünkü o sırada...

YEEAAA, NE DEMEK GELMİYORUM... KIRMIZI...

..DONLARIMIZI BİRLİKTE GİYEMİYECEK MİYİZ YANİ?..

.. UĞRARIM...

Gece 12'yi geçmişti.. Bekleyemezdim.. Çünkü hangi kapıyı tokmakladığını bu kez biliyordum..

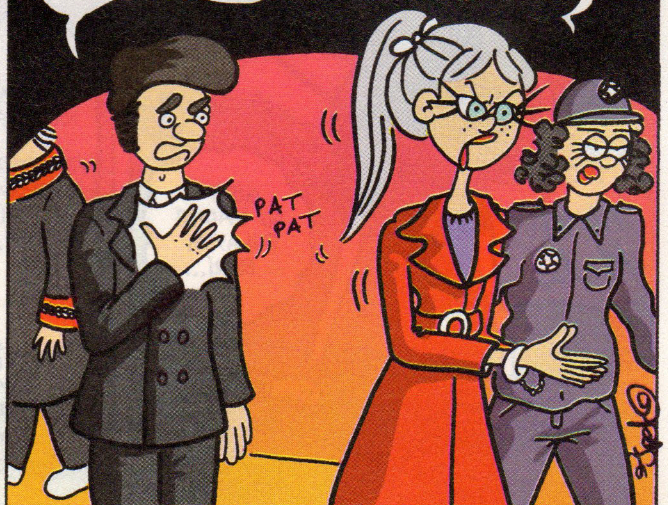

Gece Gezi parkına saklandım. Ertesi gün bir de ne göreyim.. Saçım bembeyaz olmuş..

HAYDAAA... Bİ DE BOYA DERDİ ÇIKTI...

Parkta tam 4 gün 4 gece kaldım.. Beşinci günün sonunda polisler beni buldu.. Kaçmaya çalışırken çocuğumu düşürdüm vs..vs.. meğersem kocamı tam vuramamışım..

-SON-

Akşamsefası

atilla atalay

SIDIKA

Deniz Kenarı

- Niye öyle boş boş bakıyosun Sıdıka. Tanımadın galiba, tanısan seversin, ben Kenar. Gerçi tanımamakta haklısın, mevsim gereği bi miktar bronzlaştım. Fakat görüyorum ki sen hiç yanmamışsın. Yanmanı isterdim.

- Hiii... Aman Allahım deniz Kenar'ı...

- Merak etme Sıdıka. Sayın Nihat Hatipoğlu TV şovunda, ramazan vakti su yutmamak şartıyla serinleme amaçlı denize girilebileceğini bu sene de açıkladı. Denize girmen normal yani. Normal karşılıyorum bunu ben. Ilımlı bi insanım, su da ılık...

- Anneme uyup Marmara Denizi'nin ölüsüne girmeye gelirken, koli basilinden elma eşeleğine, hatta katil yosuna kadar her türlü çöp ve pislikle karşılaşmayı göze almıştım ama sen hesapta yoktun Kenar.

- Ben ise seni böyle serin sular içinde, elbiselerin davetkar bir şekilde üstüne yapışmış görüceğimi rüyamda görsem inanmazdım Sıdıka. Bir rüyasın değil mi? Ya da bir nesin Sıdıka? Ben senin için neyim?

- Şu kadarını söyliyim Kenar; sahilde babam ve abim var, ikisi senin için bir kâbus olabilir. Ayrıyetten tek başıma da şuracıkta seni boğabilecek teknolojiye sahibim.

- İyi de Sıdıka'm ben zaten boğuk durumdayım. Seni gördüğüm dakikada nefessiz kaldım. Biliyorum, ben senin için gönül eğlendirdiğin bir oyuncağım adeta. Bu durumda benimle oynayabilirsin Sıdıka. Tamam, var gönlünü eğlendir. Deve güleşi yapmak ister misin?

- Git başımdan Kenar yaa. Koca denizi dar etme insana. Zaten şurada kırk yılda bir suya girip ferahlıycam. Hadi, olay büyümesin. Ben senin söylediklerini duymamış olıyım, hatta sen olmamış ol.

- Tamam Sıdıka, gideceğim bu hüzün denizinden, beni intahara sürükleyen bu kahrolası maviden. Yalnız senden ufak bir ricam var, şunca zamandır seni seven Kenar'ın "elveda" demeden önceki son arzusu olarak kabul et; suyun altında bacaklarını açar mısın, arasından geçip gideyim.

- Çaktırmadan arkana bak Kenar. Sahilde elini alnına siper etmiş düşman denizaltısı gözetler gibi buraya doğru bakan mavi basma elbiseli kadın benim annem oluyo. Ve seni fark edip alarma geçmesine üç saniye var. İnan bana Pörharbır'dan sonra tarihin göreceği en kanlı deniz muharebesi başlamak üzere.

- Başlasın Sıdıka, ben zaten Pörharbır olmuş bi insanım. Bu arada tüy diplerin pürtük pürtük oldu, zannedersem üşüdün ama sana nasıl yakıştı anlatamam... Kötü bir niyetim yok Sıdıka, sadece üşümeni beğendim "pürtük" dedim diye yanlış anlama lütfen... Sıdıka?

- ...blurp...

- Suyun altında bu kadar kalmamalısın Sıdıka. Sıdıka? Nerdesin ruh ikizim? Bari baloncuk çıkar Sıdıka. Bak, ben yüzmesini bilen bir insan değilim ki. Yani ama yeter artık bu kadar naz olayı. Suyun yüzüne çıkmazsan gidiyorum ben. Samimiyim Sıdıka, istenmediğim bir denizde daha fazla duracak değilim. Gidiyorum bak, elveda. Elveda Sıdıka... Taştan bir kalbin olduğunu biliyordum ama aynı zamanda su geçirmez olduğunun farkında değildim. Yordun sen bu Kenar'ı, kukla etin kendine. Ama artık bitti. Elveda. "Blurp" haaa... Öyle olsun bakalım, değmezmişsin be Sıdıka, işin gücün riya imiş.

* * *

- Yavrum insan niye kendini durduk yere boğmaya çalışsın ki. Anneden gizlenmez be evladım, varsa bi derdin söyle. Gözümden kaçtı zannetme, yanına salaktan bi oğlan geldi ondan sonra suya soktun kafayı sen. O çocukla aranızda bişey mi geçti Sıdıka. O eşşoğleşek ne söyledi de dört varil su yuttun, söyle kız ne geçti aranızda. Cemiyete rezil olduysak, hazır hastanedeyken yeni bi surat ve kimlik yaptıralım efbiay şeysi gibi. Kız hadi sööle de gidip estetik cerrahiden ameliyat günü alıyım. Yavrum çıkarsana kafanı yorganın altından, annesinin sözü bu kadar mı batar insana ayol. Hayır vırvırcı bi insan olsam neyse. Tamam bundan sonra o yorganın altında yaşa sen, orda yuva yap kendine, başka anne bul. Sanki kötü bi laf söylüyoruz, sanki boş yere konuşuyoruz. İyi bakalım, kimselerle konuşma sen, kimsenin lafını sözünü beğenme, herkes psikopat bi sen akıllısın. Kız çık dedim, bak hallaca verir o yorganla beraber dövdürürüm seni cadaloz.

Akşamsefası

ENTELLER TUPLANMIŞ DUVAR ÜRUYORLAR !

KATİNA KARANİKOLA
Gökçeada / İmbros

S....r et gelmesinler....kaç günlük iş be... biz yaparız...yarın sabah başlıyoruz..ip gereceğiz...altmış santim yeter...

-Theemu!* (Tanrım) Bunların içtiği rakı mideye inmeden direk beyinlerine çıktı. Karikatürcü kalemiyle, aşçı kepçesiyle duvar örecekmiş!

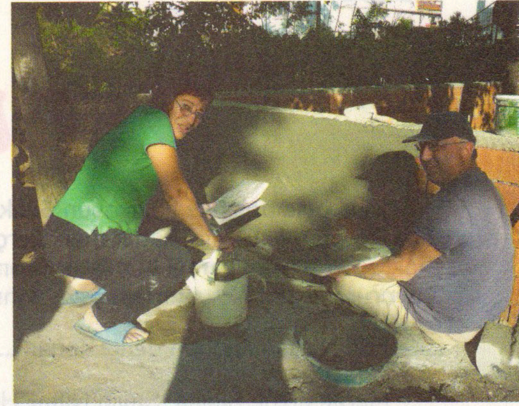
Selden bu yana iki ay geçti, evimin bitmemiş işlerinden birisi de azgın dalgaların söküp sürüklediği bahçe duvarı. Sel öncesi bahçemi çeşitli süs bitkileri, ağaçlar, çiçekler süslüyordu adeta minik bir botanik parkıydı. Şimdi ise tavuk çöplüğü. Bir an önce bahçe duvarını ördürüp eski haline getirmek için çırpınıyorum. Topu, topu on dört metrelik tek sıra tuğladan bir duvarcık yaptırmak ne kadar zorlaştı şu günlerde. Sel, deprem derken inşaat ustalarının işleri iyice açıldı dolayısıyla burunları da azıcık havaya kalktı, bir, iki günlük yevmiye ile çalışmayı duymak bile istemiyorlar. Fırsat bu fırsat fiyatlarda tavana vurdu. (İstisnalarda vardır elbet bana rast gelmedi). Birkaç inşaat ustasıyla görüştükten sonra (sanki villa falan yaptıracağım) bir tanesiyle anlaştık. Fiyat azıcık yüksek geldiyse de bir an önce yapılsın istediğimden pazarlıksız kabul ettim. Ertesi günü iki kişi geldi, işe temel kazmakla başladılar. Bir iki kazma vuruyorlar, karabatak gibi kayboluyorlar, az sonra yine geliyorlar iki kazma tekrar arazi! Çay demlemek aklıma gelse belki tutabileceğim fakat aklıma gelecek en son şeydir çay demlemek. Neyse akşama kadar temel döküldü bu kez tamamıyla arazi oldular...İki gün, dört gün, altı gün derken yoklar, gelmiyorlar.... uğrayıp bir görünseler, bir mazeret uydursalar rahatlayacağım biraz. Artık çaresizliği ve öfkeyi çok kuvvetli hissediyorum yakınımdakilerden gizleyemiyorum. "Dost kara günde belli olurmuş." Güneri ve Mehmet'e beni bir nebze rahatlatmak için çilingir sofrasında yarın sabah duvara başlayacaklarını söylüyorlar. "Hadi vre mürekkep ve salça karışımı sıvayı da çaktınız mı.....

Sabahın erken saatlerinde beni şaşırttılar! Uyku mahmurluğunu henüz üzerimden atamamış, kahvemi içip kendime gelemeden Güneri ve Mehmet bahçemdeler ve uzun bir maratona hazırlanıyorlar. Ellerindeki ipin bir ucunu yere çaktıkları demire bağladılar diğer ucunu duvarın örüleceği istikamete doğru geriyorlar. Mehmet devamlı kafasını kaşıyarak bir iki tuğlayı üst üste koyup tekrar geri alıyor, Güneri ise yanda duran taşlara bakarak iç çekiyor.... Karın ağrısı çektiklerini anlamazdan gelerek spor salonuna gittim. Spor çıkışı, iyi arkadaşım Saime'ye gülerek anlattım olanları. Saime hemen atladı "bende onlara harç yapar yardım ederim" diye.- Eyvah! Sen eksiktin! Bir idik iki olduk Allah üçten korusun. Ulan Saime İnşaat Mühendisi olabilirsin de hiç hayatında eline mala almışmışsın? Bizde bir laf vardır. "Berber kelin kafasında traşı öğrenirmiş"....Eve gittiğimizde ilk tuğlalar üst, üste konmuştu bile. "Bir işe niyet etmek yarısını başarmaktır" sözünü doğrularcasına, senelerin ustası gibi diziyorlar. Saime, şaşırtıcı bir güvenle kum ve çimentoyu karıştırıyor onlara harç yetiştiriyor boş kalınca duvar örüyor. Henüz öğlen olmadan sokak kalabalıklaştı evin önü pazar yerine döndü. Gelmeyen bir Ekmeleddin kaldı, gelse de "çatıya" çıksa depremden kiremitler oynamış mı diye bi baksa.....

Kalabalıktan kimisi iş üretiyor, kimisi laf, kimisi de inşaat ustası Yahya Efendinin deyişiyle "tuplanmış duvar üren" entelleri, özellikle duvar ören kızıl saçlı kadını merak ediyor. İnşaat işinden anlayanlar "Bizim de tuzumuz olsun" diyerek yardıma geldiler. Anlamayanlar ise sadece eleştirdiler, orası yamuk, burası yamuk diye. "Al tuğlayı geçir kafalarına, şimdi senin kafan yamuk" diye. İki ay boyunca neredeyse her gün, arenaya dönüşmüş bahçe kapısının önünden geçen, bir gün olsun elini taşın altına koymayan mimar dostumda " uzmanına sorulmadan yapılan her iş yanlıştır" diye taarruza geçti.... Akşam saatlerinde, günlerdir mumla arayıp bulamadığım temeli döken usta "sürpriz" yaparak geldi. Çalışan üç kafadarı görünce, önce bir şaşırdı. Nereden çıkmıştı şimdi bunlar? İşini bozmuşlardı...Çabuk toparlanarak, hiç bozuntuya vermeden bir günlük yevmiyelerini verip işlerine son vermek istediyse de "enteller" başladıkları işi bitirmeye kararlılar. Sık, sık mağdur ben miyim, bunca eleştirilere maruz kalan dostlarım mı? diye sorguluyorum kendimi.

Tuğladan nefret eden ve bunu her firsata "tekmeyi basıp yıkacağım" la gösteren Güneri'nin gönlü hala köşede duran taşlarda. Taşın dilini çok iyi konuşan, çizerken mürekkep aktıkça sayfalarla sevıştiği gibi, taşla da sevişebilen, hamur gibi yoğurup istediği şekle sokabilen Güneri tuğla işini Saime'ye bırakarak kendisi kapı babalarını özel bir beceriyle, keyif alarak taştan örmeye başladı bile. Senelerin Rum taş ustalarına, taş çıkartırcasına....

Hastanemizin düne kadar Baş Hekimi Doktor Hakan'da amele taburuna dahil. Hem çalışıyor hem gerilmekten yerinde duramayan tansiyonumuza müdahale ediyor. Son el sıvayı doktor serpme sıva yapacak beni de duvar boyamaktan kurtaracak. Nasıl yapıldığını bilmese de kelin kafasında öğrenecek...İlk hastasını muayene eder gibi heyecanlı, ürkek, kenardan, kenardan başladı, kısa sürede uzmanlaştı hastayı ameliyata almaya hazırdı. Sotiri'nin deyişiyle sıvanın yarısıyla duvarı, diğer yarısıyla kendini sıvadıysa da estetik ameliyatı başarılı geçiyor, gerçek bir güzellik yaratıyor...

Eskisinden de güzel olan " DAYANIŞMA" duvarı kazasız belasız, karikatüristiyle, doktoruyla, avukatıyla, aşçısıyla, kasabıyla, kızıl saçlı kadınıyla bitirerek mimar arkadaşımızın "uzmanlık alanımda benim bildiklerim, inandıklarım doğrudur" tezini çöpe attık.

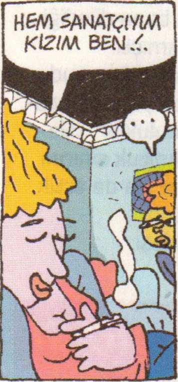
Yetersiz bakiye

Betül Yılmaz

Macera no: 1

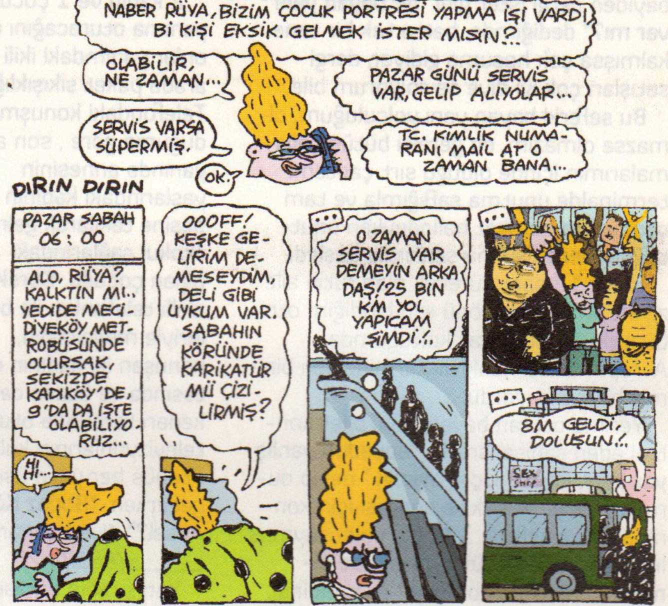

Macera no: 2

Akşamsefası

PAPARAZZİYE Yine Yolda

Raziye İçoğlu

BAYAN YANI GİDİŞ & DÖNÜŞ SERİSİ

Uzun yol otobüs bileti alırken **"bir bayan yanı"** demeye bayılıyorum. Sanki bayiden dergi ister gibi **"bir bayan yanı var mı?"** dediğimde, hatta tek bir tane kalmışsa çok hoşuma gidiyor, dergi satışları çok iyi diye seviniyorum bile.

Bu seferki bayan yanı yolculuğum, olmazsa olmazım, en gerekli bütün çalışmalarımın içinde olduğu sırt çantamı terminalde unutma saflığımla ve tam otobüsüm hareket halindeyken unuttuğum yerde bulma şansımla başladı.

En az 12 saat sürecek olan rutin aile ziyaretimin gidiş yönü için bindiğim otobüsteki 14 numaralı koltuğumda, Avrupa Yakası'ndaki ilk terminalden binmiş biri oturuyordu.

Yerime oturan bayan yanı, bilet kontrol eden şahısa ısrarla, **"soyadım yanlış yazılmış, Raziye Uçar olacak "** deyip duruyor. Meğer 4 dakika sonrası için konmuş bir ek seferin 14 nolu yolcusuymuş. İnerken **"ne tesadüf aynı isimde olmamız, inanılmaz bir şey "** diyerek indi.

Bu arada isimlerimizi telaffuz ettik. Bütün otobüs adımı soyadımı ezberledi.

Mola yerlerindeki sayımda **"Raziye Hanım yok" "Raziye Hanım gelmedi"** diyerek, kaybolmama izin vermediler ve ismi ile aranılan tek yolcu oldum böylece.

Gidiş bayan yanımda 23 yaşında edebiyat fakültesinde öğrenci, ilk defa yolcu otobüsüne binen, yaşımı genç sanıp öğrendiğinde annesi yaşında olduğumu söyleyen genç vardı. LeMan gibi hiçbir dergi adı bilmiyordu, ne çare ki hiç mizah dergisi okumamış. Zaten **"yor"** ların sonundaki **"r"**leri bastıra bastıra kitap yazısı gibi konuşuyordu. Bu muhabbetten sonra, ne dergimi çıkarıp okuyabildim, ne de bir espiri yapabildim. Anne yaşı ağırlığında bir yolculuk yaptım. Ta ki ön koltuklar boşalıp şoför arkasına geçince, şoför de ben de aradığımız muhabbete kavuşmuştuk. Yolcuğumun sonunda inerken şoför tarafından **"İnşallah dönüşte de bu otobüse denk gelirsiniz"** diyerek uğurlandım.

Dönüş yolculuğunda yolcu alınan terminallerden binen her bayana yanıma oturacak diye bakıyordum. 2 saat kadar sonraki terminalde bütün boş yerler doldu.

İlk binen tesettürlü kadının **"ben bayan yanı almıştım, yanımda erkek var"** demesi üzerine yapılan kontrolde, adamın aslında yarın akşama biletli olduğu ortaya çıktı. Ama inmemekte direniyor, **"2 saatlik yola geldik, bana taksi parası verin"** diye bağırınıyordu. Şoför, otobüsün direksiyonunu en son terminale doğru geri çevirip **"bu senin hatan, ama sana yapacağım budur, 46 kişi senin oyuncağın oldu"** diyerek yanlış günde, yanlış yerde olan adamı, yanlışlarıyla başbaşa, hedefinden 2 saat uzakta terminale bıraktı.

2 kadın ve 1 çocuk binenlerden birinin yanıma oturacağını düşündüm ama onlar yanımdaki ikili koltuğa üçü bir arada paket sıkışıklığında oturdular. Telefondaki konuşmalarından duyduğuma göre , son anda annesi ve yanında annesinin yaşlarındaki kadının peşine takılarak gelmişti ilkokul çağlarındaki oğlan çocuğu. Sürekli akıllı telefonları ile birileriyle mesajlaşan, konuşan iki kadının ortasında ve bazen cam kenarı tarafında oturan çocuk, koltuk televizyonlarının kulaklığı kulağında, otobüs her yaya üst geçitinin altından geçerken, **"Boğaz Köprüsü bu mu Aysel?"** diye bağırarak soruyordu.

________*(RESİM 7)*

Yan sıranın arkasında, babaanne ve 16 yaşlarında son derece saygılı, beyefendi torun oturuyordu. Torununa **"sen de seyretsene"** diye televizyon seyrettirmek istiyordu, ama torun kitabını okuyor, aralarda babaannesinin yastığını, çıkan kara çarşafını düzeltiyordu. Minyatür ölçülerdeki kara çarşaflı Babaanne, mola yerlerinde tuvalete girerken **"çekilin çok sıkıştım"** diye sağa sola yalpalayarak koşuyordu.

Otobüsün havalı amortisörünün **"tıııss"** , tesbih çeken babaannenin **"biiiiss"** sesi ile fonlanan yolculuğumda tek bahtsızlığım sağ bacağımın üzerinde gelen bayan yanımdı.

Hiçbir kadın gibi "bayan yanım" da şişman değildir. Bu özgüvenle ve cam kenarı ile sağ baldırı arasına sıkıştırdığı çantası ile, bana doğru yayılan sol baldırının altında kalan koltuk ayar düğmelerine yolculuk boyunca hiç parmak uzatamadım ki... Yerimde olmak isteyen bir çok bay vardır belki, lâkin ben çok bedbahttım.

Benim ona dilediğim iyi yolculuklar dileği kabul görmüş, onun bana dilediği iyi yolculuklar dileği tutmamıştı.

Bu yolculuktan sonra anladığım şudur ki; bir dahaki yolculuğumda yanıma oturan bayan yanıma **"iyi yolculuklar"** dilemek yerine, **"rica ederim koltuk sınırını ihlâl etmeyelim"** diyeceğim. Ya da artık bayan yanı değil de, omzuna yaslanacağım bir yol arkadaşı edineceğim.

PAPARAZZİYE TESPİTİ İLE SOKAK ARASI

İŞ YERİM YATAĞIMIN DİBİNDE

Gecenin körü indiğim otobüs garajının yanındaki pazarda, deliksiz uyuyan pazarcı... İş yeri eve yakın. Yatsam uyusam uyanınca satış yapsam, sonra yine yatarım. Hem ev , hem de iş yeri. Gündüz satış yaptığı pazar tezgahına yün döşek açılıyor ve seriliyor bembeyaz kılıf kaplı baş yastığı ve battaniye. Evden, handan, otelden çok daha rahat şuraya bir yatak seriliyor yavaştan. Bütün gün 40 derece hissediliyor, evler güneşten kızmış, yatılamıyor, ama o üfür püfür, sere serpe, üşüyerek sarıldığı battaniye ile yatıyor.

RENGİ PAHALI

Yufkacıda beyaz yumurta 35 kuruş, sarı yumurta 40 kuruş. **"Neden böyle"** diyorum. **"Apla, köyde bütün tavuklar sarı yumurtlardı, İstanbul'a geldiğimde gördüm ben beyaz yumurtayı"** diyor yufkacı. Sanırım sarılar köy yumurtası demek istiyor. O anda beyaz ve ucuz olanlardan seçerken çocukluğum aklımdan geçiyor. Biz çocukken annem yumurta haşladığı kaba soğan kabukları atar ve beyaz yumurtaları sarı hale getirirdi. **"Ne renk istiyorsunuz?"** diye sorardı bize. Tam bilemiyorum, belki kabukları sarı yumurta hiç yoktu İstanbul'da, belki de annem bizi zengin çocukları gibi pahalı olan yumurtadan mahrum etmemek, bizi şenlendirmek, kahvaltılarımızı renkli ve zengin hale getirmek için böyle bir annelik oyunu yapıyordu.

Akşamsefası

Vücut Radarı

feyhan güver

Akşamsefası

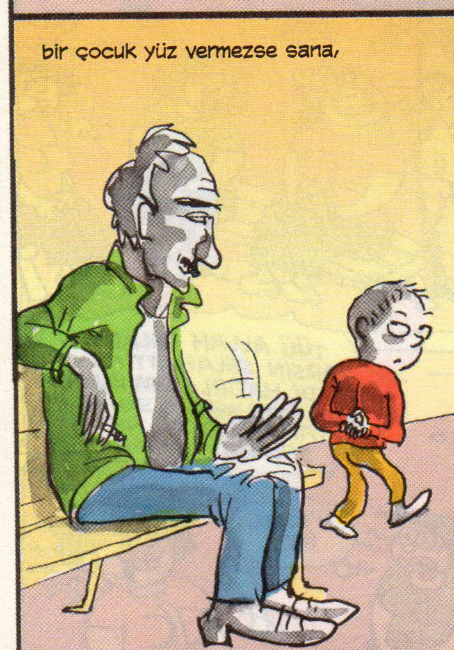
Bir tutam insanlık...

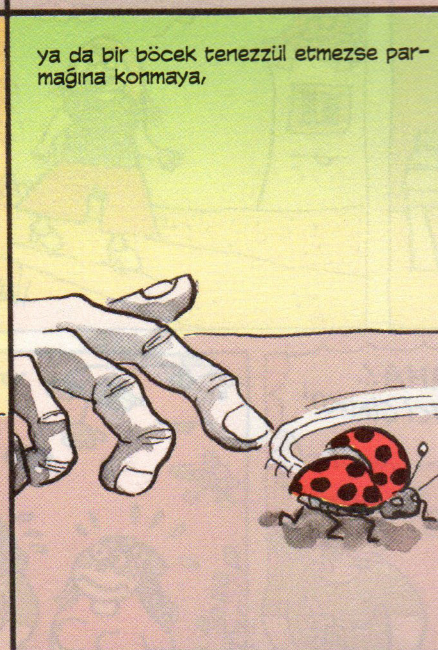
Gürçay Batur

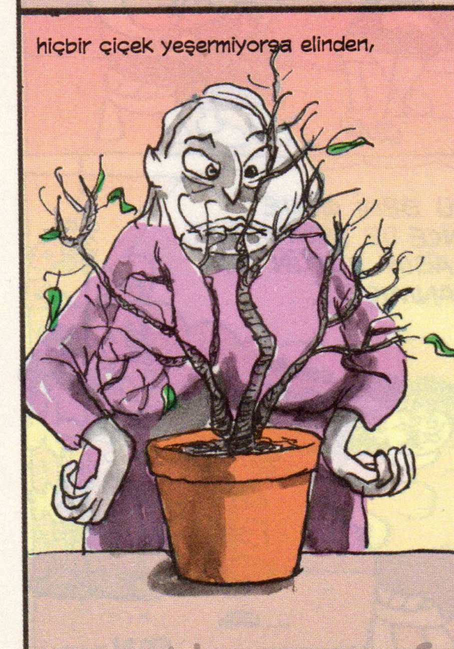

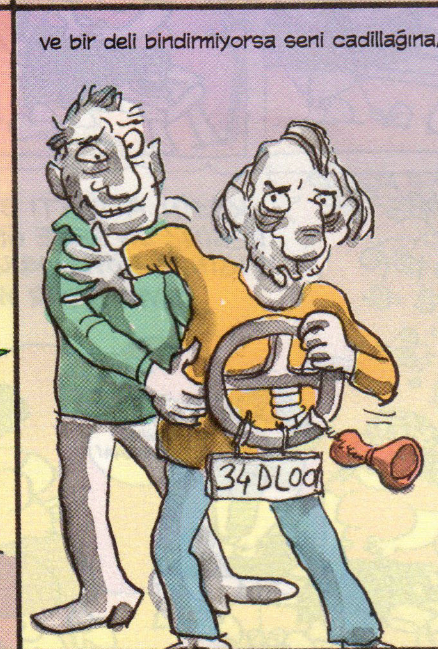

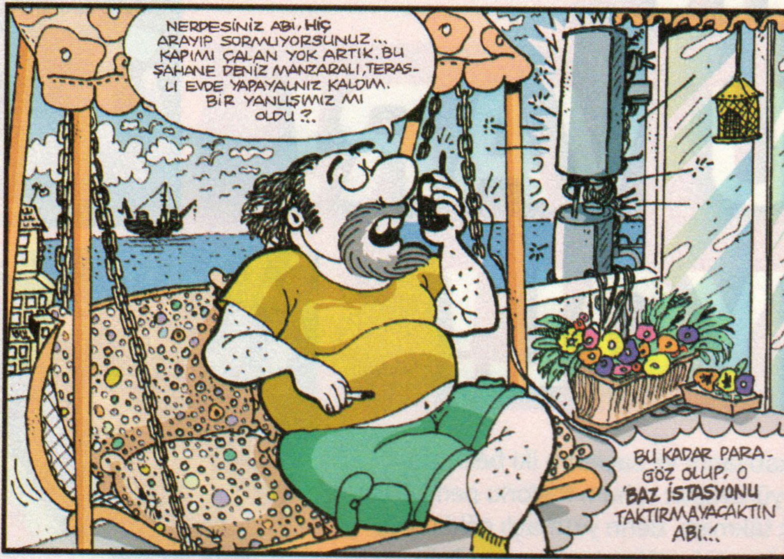

gbatur@gmail.com

Akşamsefası

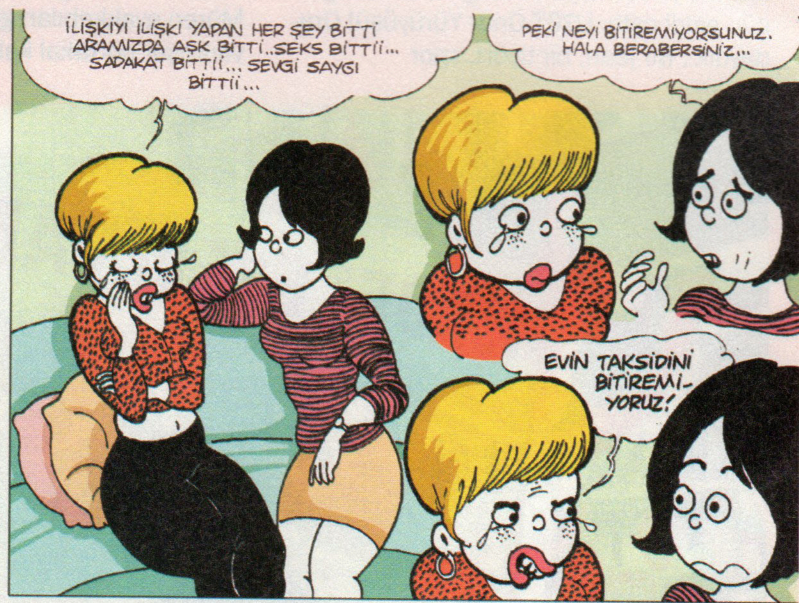
Tehlikeli İlişkiler

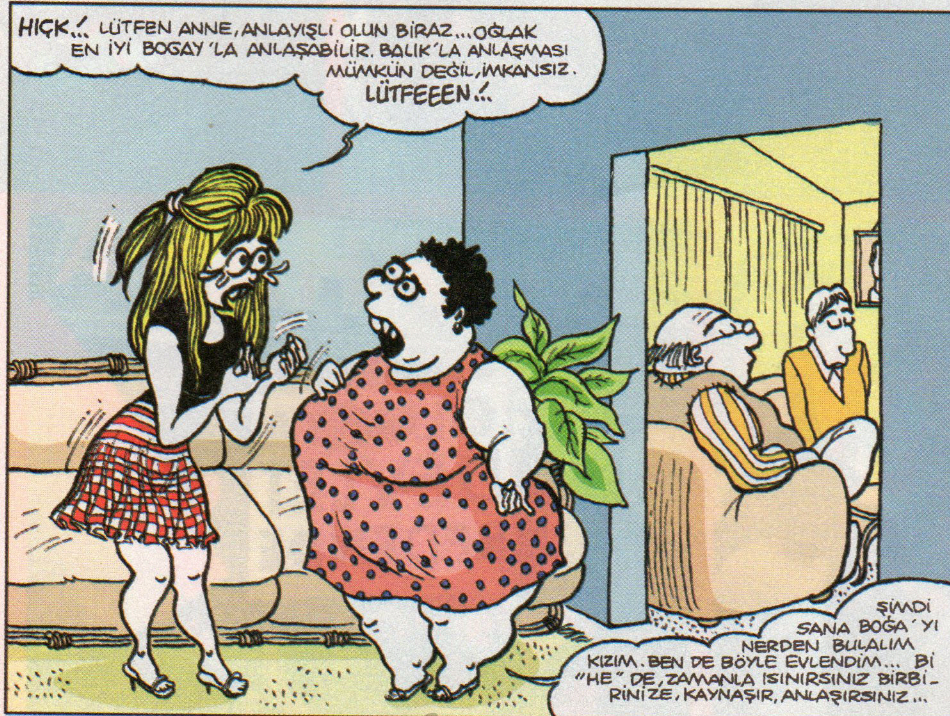
Ramize Erer

Akşamsefası

İ*NELİĞİN LÜZUMU VAR! YÜRÜ AYOL!

İpek Özsüslü
Damla Ozan

İlk kez 3 yıl önce şans eseri katıldığım ve bende bağımlılık yaratan, henüz yürüyüş akşamı "yea bir sonrakine daha 1 yıl var" diye özlediğim, beklediğim gün geldi çattı. LGBT Onur Yürüyüşü! Oradaydık.. Bir jean, bir tişört, spor ayakkabılarım ve saçlarım iki belik gittiğim yürüyüşte; ruhum fosforlu pembe bir peruk takmıştı, derin yırtmaçlı gökkuşağı saten bir etek, gökdelen topuklu Zeki Müren ayakkabıları giymiş, göğüslerine yarımşar portakal kabuğu bağlamıştı.

Akşamsefası

UMUT:
20 yaşındayım, okuyorum. Gay olmaktan çok mutluyum, insanların tepkisinin değişmesini istiyorum. Bence önyargılar yavaş yavaş kalkıyor ama daha fazlası gerekiyor.

YILDIZ:
Tarih öğretmeniyim. Heteroyum, ama destek amaçlı geldim. Gezi sürecinden sonra destek olmaya karar verdim. İnsanlar artık kabul etmeli, eşcinseller vardır.

SARE UÇAR - **Klinik psikolog:**
Arkadaşlarıma destek için geldim. Bir psikolog olarak desteğim tam. Bu insanlar dışlanamaz. Heteroseksüeller kime göre neye göre normal? Danışanlarım da var ve burada karşılaştım. “Evet anne, evet baba; ben lezbiyenim, ben biseksüelim” diyebilecek bir kültürel düzeyde değiliz henüz. En üst sosyo-ekonomik düzeyden tutun, en alt sosyoekonomik düzeye kadar durum aynı. Psikolog arkadaşlarımla şunu farkettik; 30 -35'ten sonra ayrı bir ev tutup aşama aşama açıklanabilen bir durum var. Önce aileler kabul etmiyorlar, “hayır benim oğlum gay olamaz” diye düşünüyorlar. Kadın mı olacak diye endişeleniyorlar, ama alakası yok. Bu bir cinsel yönelim. İnsanı insan olarak görmek bütün dünya için kurtuluş olur. Bu virgül değil, nokta olacak bir şeydir.

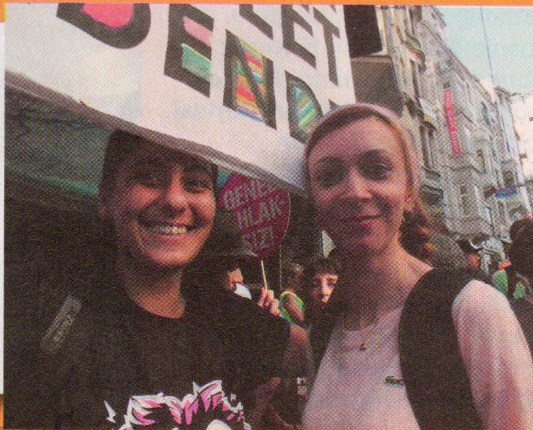

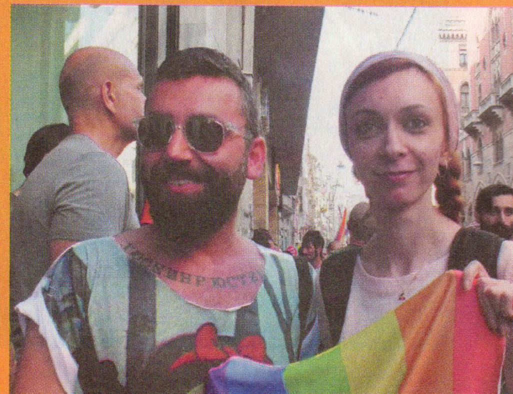
SELİN KILIÇ:
Öğrenciyim. Galatasaray Üniversitesi'nde sosyoloji okuyorum. 22 yaşındayım. Eşcinsellerin ve heteroseksüellerin haklarını savunmak için burdayım. Toplumsal baskı altında olan eşcinsellere sahip çıkmamız gerekiyor. Toplumda onlara da yer vermemiz gerekiyor.

SEDA MESTAN:
Eşcinselim ve sevgilimle birlikte geldim. Ailelerin çocuklarını desteklemesini öneririm ki benim ailem desteklemiyor. Alışsınlar bu duruma.

HÜSEYİN RÜSTEMOĞLU:
Ressamım, eşcinselim, yürüyüşteyim. Onur Haftasında bir sergimiz oldu. Ailemle ilgili bir sorun yaşadığımı söyleyemem. Öğretmenlik de yapıyorum, devlet okulunda da çalıştım ve çok sıkıcı zamanlardı.

ZEYNEP YILDIZ:
Ben de bir eşcinselim. Aynı zamanda ülkedeki eşitsizlik, ayrımcılık, ırkçılık ve faşizme karşı bir başkaldırı bu yürüyüş. Umarım herkes bir şekilde iştirak eder bu eylemlere.

Akşamsefası

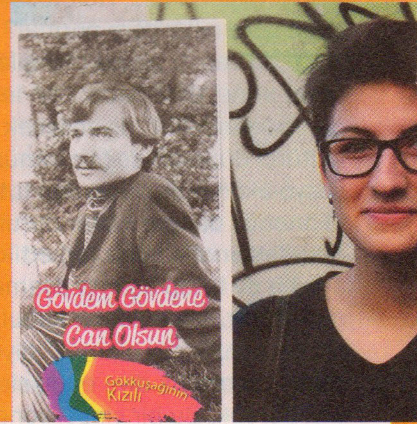
EMRE: İçi boş bir eğlenme değil, tepkimizi göstermek için, ama eşcinsellere en yakışan biçimde eğlenerek göstermek için yürüyüşteyim. Trans cinayetleri için buradayım.

YAĞMUR GÜLMEZ - Moda Editörü: Eşcinseller devlet tarafından tanınmalı. Gelmem için çok sebep vardı. Bir senedir devam eden Gezi sürecinde LGBT bireyler hep vardı. LGBT aileleri gördüğüm zaman çok duygulanıyorum. Tüm bu ataerkil sisteme rağmen çocuklarının yanında olmaları beni çok mutlu ediyor. Hayat zaten LGBT bireyler için çok zor, en azında aileleri yanlarında olmalı.

FUNDA: Üniversitede öğretim görevlisiyim. Heteroseksüelim, ama özgürlük mücadelesi veren herkesin yanında olmak gerektiğini düşündüğüm için buradayım. Eşcinselliğin bir hastalık olmadığını söylemek isterim. Çocukların yaşam biçime saygı duyulması ve yanlarında olunması gerektiğini düşünüyorum.

NUR TURAN
Gökkuşağı Kızılı üyesiyim. LGBT'ye destek veriyoruz. Fotoğraftaki kişi gay şair Zekai Özger, intihar etmiştir.

DERYA: Adana'dan geldim. Dün bir konferans için gelmiştim, bugün de böyle bir şey olması beni onurlandırdı. İlk defa katılıyorum. Kendimi bambaşka duygular içinde hissettim. Aslında 100 yıllık bir geleneği bozmuş oluyoruz burada. Ataerkil sisteme baktığımızda kadınların da ezildiğini, sömürüldüğünü, yok sayıldığını yıllardır biliyoruz. Ama LGBT bireylerin daha da yok olduğunu biliyoruz. Böylesi bir anda mücadelenin başlangıcı aslında bu. Kendilerini yoktan var ettiler. Birden bire çıkış yaptılar ve biz de varız dediler. Devletin o homofobik düzenine karşı "buradayız!" dediler ve onurlu bir yürüyüş gerçekleştirdikleri için tebrik ediyorum.

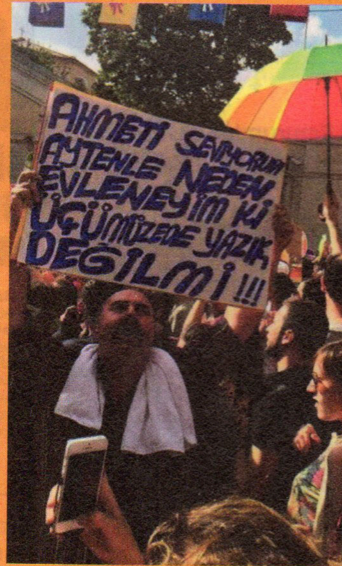

CEYLAN: 22 yaşındayım. 4 senedir İstanbul'dayım. 2 sene öncesine kadar ben çok kapalı, bu tür olaylara çok art niyetli bakan bir insandım. Şu an utanıyorum bu yüzden, çünkü anlamaya çalışmamışım. Nasıl görmezden geldim, 2 yıldır bunun kızgınlığını yaşıyorum. Eşcinsel miyim bilmiyorum, henüz deneyimlemedim. Heteroseksüel miyim, bunu da bilmiyorum. Şu an sadece yaşıyorum ve tarafsız bir şekilde bakmaya çalışıyorum. Varlar ve bunu kabullenmeliyiz. Onlar diyip ötekileştirmek istemiyorum; hepimiz demeliyiz aslında.

İSMİNİ VERMEK İSTEMEYEN BİR KATILIMCI: Çok değerli bir ortam benim için. Ötekileştirilen insanların bir arada yürümesi çok önemli. Azınlık olarak sayılanların çoğunluktan bir farkı olmadığını gösteriyoruz.

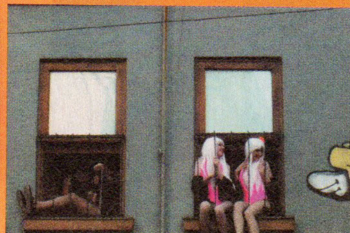
CİHAN HÜROĞLU: Spot derneğinde gönüllü olarak çalışıyorum. LGBT'ler de aile içi şiddete çok fazla maruz kalıyorlar. Sığınma evleri Türkiye'de kadınlar için de yetersiz, LGBT'ler için de hiçbir duyarlılık yok. İş yerinde ayrımcılığa da karşıyız. LGBT'lerin tek tip meslek yapacağına dair önyargıyı kırmak için buradayız. Sadece modacı olmaz eşcinseller, her türlü mesleği yapabilirler.

ÖZKAN: 25 yaşındayım. Bu sene ikinci defa katılıyorum. Bu tarz organizasyonların daha fazla olmasını istiyorum. İnsanlar dışarda birbirinin elini tutup gezemediği için, ancak bu tarz organizasyonlarda bir araya gelebiliyor. Bir İspanyol firmasında çalışıyorum ve cinsel kimliğimi kimse yadırgamıyor. Ama herkes benim kadar şanslı değil. Herkes birbirine iyi niyetle bakıyor bu yürüyüşte herkes gülümsüyor. Sapıklık ya da sapkınlık değil bu...

MICHAEL FERRARA: Amerikalıyım. İnsanların polis tarafından saldırıya uğramadan bir araya geldikleri birkaç şeyden biri, o yüzden bu yürüyüşe gelmenin iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum. Harika ve desteklenmesi gerekiyor. Üstümdeki kıyafetin anlamını kesinlikle biliyorum. Sünnet olmadım, ama Eminönü'nde Sünnet Sarayı'na gittim ve bunu almak için bir hikaye yaratmak zorunda kaldık. Evleneceğimizi ve eşimin babasının sünnet olmadan evlenmemize izin vermediğini söyledik. Onlar da çok büyük bir heyecanla bana uygun bir kıyafet hazırladılar. Üstelik çok büyük bir indirim yaptılar, çünkü bu hikayeyi çok sevdiler. Bu sünnet kepinin küçüklerinden de aldık, nikah şekeri niyetine ve de kedilerimizi kısırlaştırmaya giderken onların kafalarına taktık.

ERDEM: 24 yaşındayım, 5 senedir kendimi biliyorum. Türkiye'de çok zor, ama çok eğlenceli. Tüm yıl boyunca 1 gün özgür olabiliyoruz. Eşcinsel olmak çok güzel, herkese öneririm.

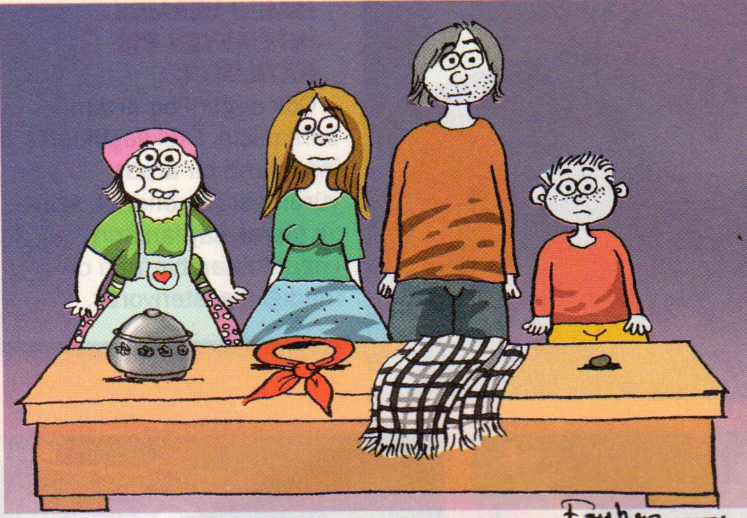

TÜMAY ALGAN: Türkiye'deki azınlıkların haklarını savunmak için buradayız. Michael'ın eşiyim.

Akşamsefası

BAYAN YANI
GÜNDEM

Devlet için en azılı suçlular listesi: Gezi eylemlerine katılanlar, kırmızı fular takan kızlar, poşu takan delikanlılar, taş atan çocuklar... Aralarında 98-100 yılla yargılananlar var. Aklımıza mukayyet ol yarabbi...

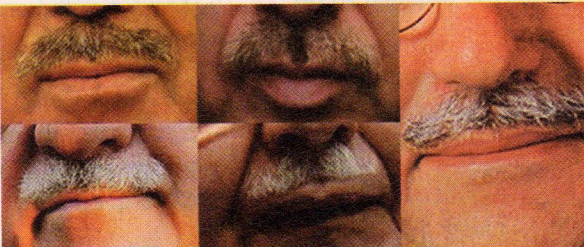
VEZNE YANI: Bu da oldu..Aşağıdaki fotoğraf Erzurum'da çekilmiş.. Gelecek kuşak kadın mizahçılara 'Vezne Yanı' isimli bir dergi ilhamı verecek kadar sürmez umarız :(

Rize'nin İkizdere ilçesi Şimşirli Köyünde HES inşaatını protesto eden köylü kadınlar jandarma tarafından darp edildi.

Cumhurbaşkanlığı da 'Badem' oldu.

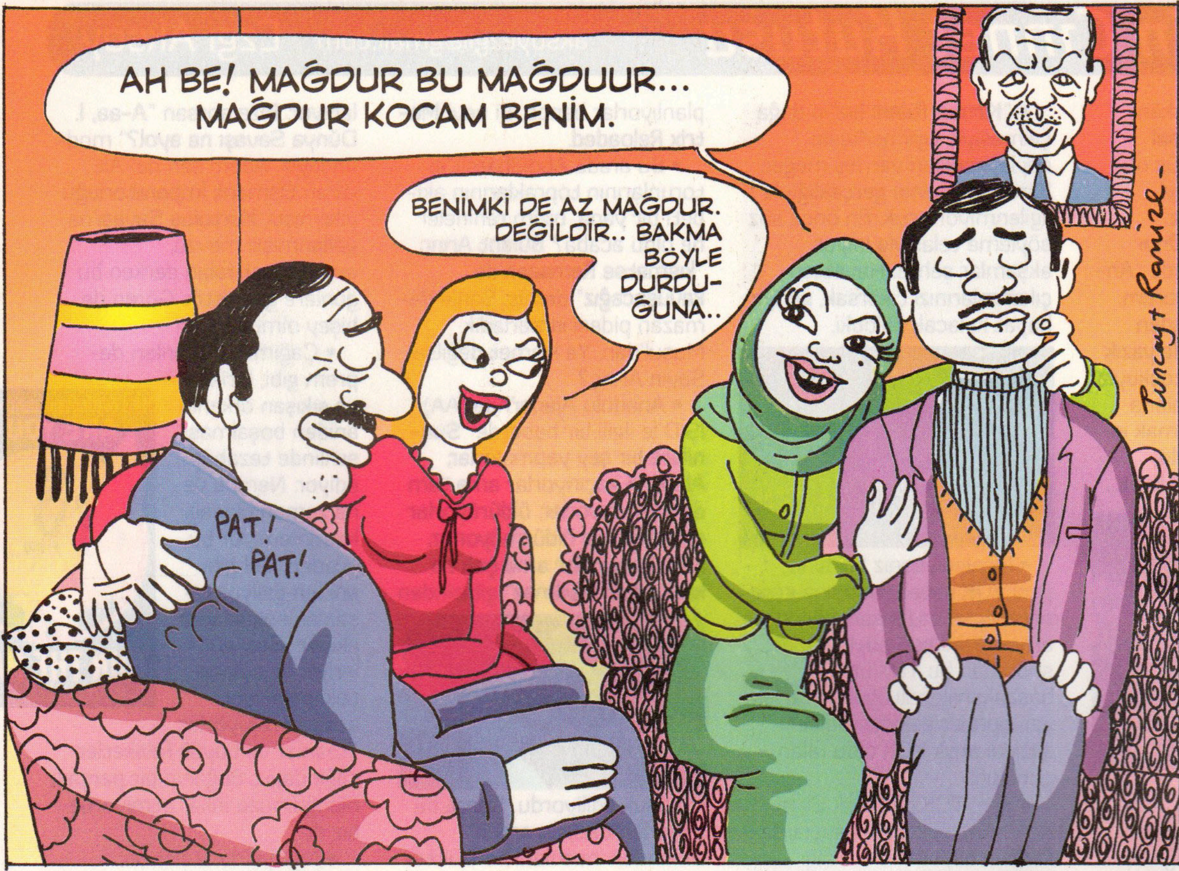
Başbakan Erdoğan'ın dava zaman aşımına uğradığında 'Milletimiz için hayırlı olsun ' dediği, Sivas, Madımak katliamı yarası kapanmıyor.Çizerimiz İpek Özsüslü'nün 2005'de çizdiği Leman kapağı.

İzmir'de götürüldüğü Karabağlar karakolunda polisler tarafından feci şekilde dövüldüğü ortaya çıkan Fevziye Cengiz'e hakim 8 yıl, polise ise 1 yıl hapis cezası istedi.

Akşamsefası

Erdoğan'ın malum Cumhurbaşkanlığı adaylığı şaşaalı bir törenle açıklandı. Erdoğan son derece asık suratla yaptığı konuşmada 12 yıllık iktidarına, her fırsatta hepimizi höt, zöt manyağı yapması, padişah triplerine rağmen yine öyle bir 'Mağdurluktan' dem vurdu ki gözyaşları başta Emine ve Sümeyye olmak üzere sel oldu... Ne 'Mağduriyetmiş' be ömür biter bunların mağduriyetleri bitmez.

Suriyeli mültecilerin çocukları Türkiye'de korkunç bir kabus yaşıyor, bazıları para karşılığı erkeklere ikinci veya üçüncü eş olarak satılırken, savaştan kaçan N.H isimli 15 yaşındaki bir kız çocuğu ise tecavüze ve işkenceye uğradı.Tecavüz zanlıları kısa bir süre sonra serbest bırakıldı.

Sözde çocukları taciz ve tecavüzden korumak için hazırlanan yasa taslağı 30 yaşındaki birinin 15 yaşındaki bir çocuğa tacizini şikayet olmadığı takdirde suç saymıyor.Akran çocukların elele tutuşup öpüşmesinin taaciz sayıldığı yasada flört suç kapsamına alınırken çocuk yaştaki evlilikler için bir düzenleme yok.

Akşamsefası

aksoyezgi@gmail.com Ezgi Aksoy

• Benim cumhurbaşkanı adayım **Aysel Gürel**. Ölmüş olması bir şeyi değiştirmez.

• **LGBT Onur Yürüyüşü**'nde "**Ahmet'i seviyorum, Ayten'le neden evleneyim, üçümüze de yazık değil mi?**" pankartını coşkuyla kaldıran dayı gibi insanlarla dolu bir dünyada yaşamak istiyorum. Yani açık sözlü, komik, neşeli ve bıyıklı. Evet...

• Şimdi biliyorsunuz artık sahiller de özelleştirilecek. Yani bugün güneşlendiğiniz kumsala yarın giremezseniz şaşırmayın. Hatta siz içerdeyken özelleştirilmiş bulunursa, akıbetiniz ne olur, onu hiç bilemem. "**Bu kumsal ve üzerindeki her şey benimdir**" diyebilir sonuçta **beyaz adam**.

• Biri bana **Bilal**'e anlatır gibi anlatabilir mi; grev yapmanın "**ulusal güvenlik**" ile ilişkisi nedir? Tane tane açıklayın lütfen, söz veriyorum kızmıcam bak.

• Soma'da **Halkevleri**'nin yaz okulu polislerce durmadan taciz ediliyormuş. Polis de görevini yapıyor işte, alışsın çocuklar biber gazına, tazyikli suya falan.

• **Hüseyin Avni Paşa Köşkü** de yanıverdi. Aslında var ya İstanbul'u Çatalca tarafından tutuştursan, bir haftayı bulmaz Tuzla'dan çıkarsın. Sonra gelsin projeler, imarlar, rantlar... Ohohohoy!

• **İstanbul**'a **Melen Çayı**'nın suyu yetmiyormuş, **Sakarya Nehri** düşünülüyormuş. Biraz daha cesaretli olsak, **Colorado Nehri**'ne yancı olabiliriz. En uzun mesafeden sulanan şehir **Las Vegas** da böylece ikincilliğe gerileyiverir.

• "**Kırmızı fularlı kız**"ın dağa çıkmasıyla ilgili herkesin söyleyecekleri varmış meğer. Kimse kimsenin gerçekliğiyle ilgilenmiyor artık. En önce söz söyleme telaşıyla iniyor akşamlar şehre. Hayattan çıkarımlarınızı çıkarsak, geriye hayat kalacak halbuki.

• İncelediyseniz bilirsiniz; yeni **YÖK** yasa tasarısına göre, neredeyse başbakanı bile YÖK atıyor. Yani ben söyleyim de, sonradan bu YÖK'ün başbakanlık koltuğunda ne işi var, **buralar eskiden üniversiteydi artık YÖK oldu** falan olmasın.

• Yeni **TCK**'da (Türk Ceza Kanunu) artık cinsel suçlarda kadının beyanının esaslığı maddesi kalkıyor. Ayrıca cinsel saldırının cezası 10 yıldan 2 yıla inebilecek. Daha da enteresanı, gençlerin birbirleriyle flört etmeleri, cinsel suç kapsamında değerlendirilebilecek. Onun cezası 15 yılı bulabiliyor. Artık sevgilinizle yakalanırsanız "**sevgili değiliz, tecavüz var**" dersiniz. Onun cezası daha az.

• Sözcü Gazetesi'nde şöyle bir haber vardı; "**IŞİD Atatürk'ün kaldırdığı hilafeti geri getirdi.**" Hakkaten sırf Atatürk'e gıcıklık olsun diye onca zahmete girmişlerdir, çok haklısınız.

• Burhan Kuzu, **IŞİD**'in yer yer ele geçirdiği **Musul** ve **Kerkük**'ün **II. Abdülhamid**'in özel mülkü olduğunu ve Abdülhamid'in torunlarının dava açtığını belirtmişti. Bence IŞİD hazır hilafeti yeniden ilan etmişken, torunlar da "**bizim dedemiz de aslen halife yarısı sayılır sonuçta**" diyerekten o kanaldan yürüsün bence.

• **IŞİD**'in son açıklamasına göre; **Mekke**'yi basıp **Kabe**'yi de yıkacaklarmış. Ben nihayet anladım bu adamların gayelerini; **Adem**'le **Havva** dönemine kadar bi dönüş planlıyorlar bence. Bi nevi **Matrix Reloaded**.

• Bu arada Abdülhamit'in torunlarının topraklarının akıbeti bir yana, bizim rehineler ne oldu acaba? **Bülent Arınç**, "**kısmetse Ramazan'da kavuşacağız**" demiş. Sanki Ramazan pidesi ısmarladık Musul'dan. Ya kısmet değilse Sayın Arınç?

• **Anadolu Ajansı**'nda (AA) IŞİD'le ilgili bir haberde "**Sünnilere bir şey yapmıyorlar, Alevileri kaçırıyorlar ama tam da kaçırmıyorlar, öldürüyorlar ama tam da öldürmüyorlar, kelle kesiyorlar ama çok da kesiyorlar sayılmaz**" gibisinden

konuşuk ediliyordu. Sonra bu haberleri okuyan ergen sınıfından insanlarımız twitter üzerinden "**İslam'ı yaymaya çalışan IŞİD mi kötü, Metallica konserinde civciv yiyen Satanist-Ateistler mi yağni**" diye paylaşımda bulunuyor. Ey be çocuğum, IŞİD İslam'ı yayacak yaymasına da, kestikleri kafalar kendinden füzyonlu değil ki yayılan İslam'la çalışsın...

• **Ahmet Davutoğlu**; "**Irak'ta kaos varmış gibi gösterilmek isteniyor**" diyordu IŞİD Türkiyeli diplomatları kaçırdıktan ve birden bire üç gün içinde ülkenin yarısını ele geçirdikten sonra. Aslında yeri gelmişken **kaos kuramı** konuşulabilir, ama ben daha çok insanoğlunun mutsuzluğundan bahsetmek isterim. Mesela Ortadoğu'nun dikey ve yatay mutsuzluğundan. Sevgimiz acıyor.

• Geçen gün yaşlıca iki teyze camdan cama konuşuyordu. Biri diğerine yeğenini sordu; "**Evlendi mi?**" dedi. Teyze cevap verdi; "**Ay sorma komşum çok dertliyim. Mısır'a kız almaya gittiler. Gittiler gitmesine de dönebilecekler mi belli değil; malum Ortadoğu karışık...**"

• **İşgüzar Avrupalılar**, I. **Dünya Savaşı**'nın yüzüncü yılı nedeniyle çeşitli etkinlikler, anmalar düzenliyorlar. Dünya tarihini derinden etkileyen ve tamamen değiştiren bu savaşla ilgili ecnebi gazetelerinde boy boy analizler ve incelemeler yayınlanıyor. Bize sorsan "**A-aa, I. Dünya Savaşı ne ayol?**" modundayız. Adam sen de! Alt tarafı **Osmanlı İmparatorluğu** yıkılmıştı, **Kurtuluş Savaşı**'na yollanmıştı mevzu, cumhuriyet falan derken bu günlere gelmiştik. Gören de bişey olmuş sanır!

• Çağımızın isyanları deprem gibi, biriken ve sıkışan öfkenin aniden boşalması şeklinde tezahür ediyor. Nerede ve ne zaman olacağı kestirilemiyor bu yüzden. Sel gibi aniden geliyor insanlar, sokaklarda akıyor yıkıcı güçleriyle ve suların çekilmesi gibi, azalarak bitiyorlar. Tufanlar ve büyük felaketler çağındayız; doğanın bir parçası olduğumuzu inkar etmiyoruz biz de.

• Nijerya'da ateist bir öğrenciyi psikaytri kliniğine yatırmışlar. Yani minimminacık bir tokat, bi ufacık dokundurma da olmamış mı acaba?

• **Bolivya Devlet Başkanı Evo Morales**, artık Bolivya'daki tüm saatlerdeki akrep ve yelkovanın sağdan sola çevirdiğini açıklamış. Bunun için "**sömürgecilikten kurtulan halkın açık ifadesi**" denilmiş. Sembolik, sembolik olmasına ama; biraz da boş-beleş bi iş sanki.

• Başbakanın 40 kilo esrarla yakalanan ve "**içiciyim**" diyen yeğenine 4 yıl hapis cezası verilmiş. Bence bi denesinler bakalım; eğer 40 kiloyu içebiliyorsa, "**abi saygılar**" diyerekten salıverilsin.

• Bir **Bonzai** coşkusudur aldı yürüdü. Coşku dediğime bakmayın, daha çok kabus.

Tehlikesi ise, esrara bile enjekte edilebiliyor olması. Çağımızın son zombi uyuşturucusu... Büyüyor ve büyüyecek. Uyuşturucu tanrıları kurban istiyor.

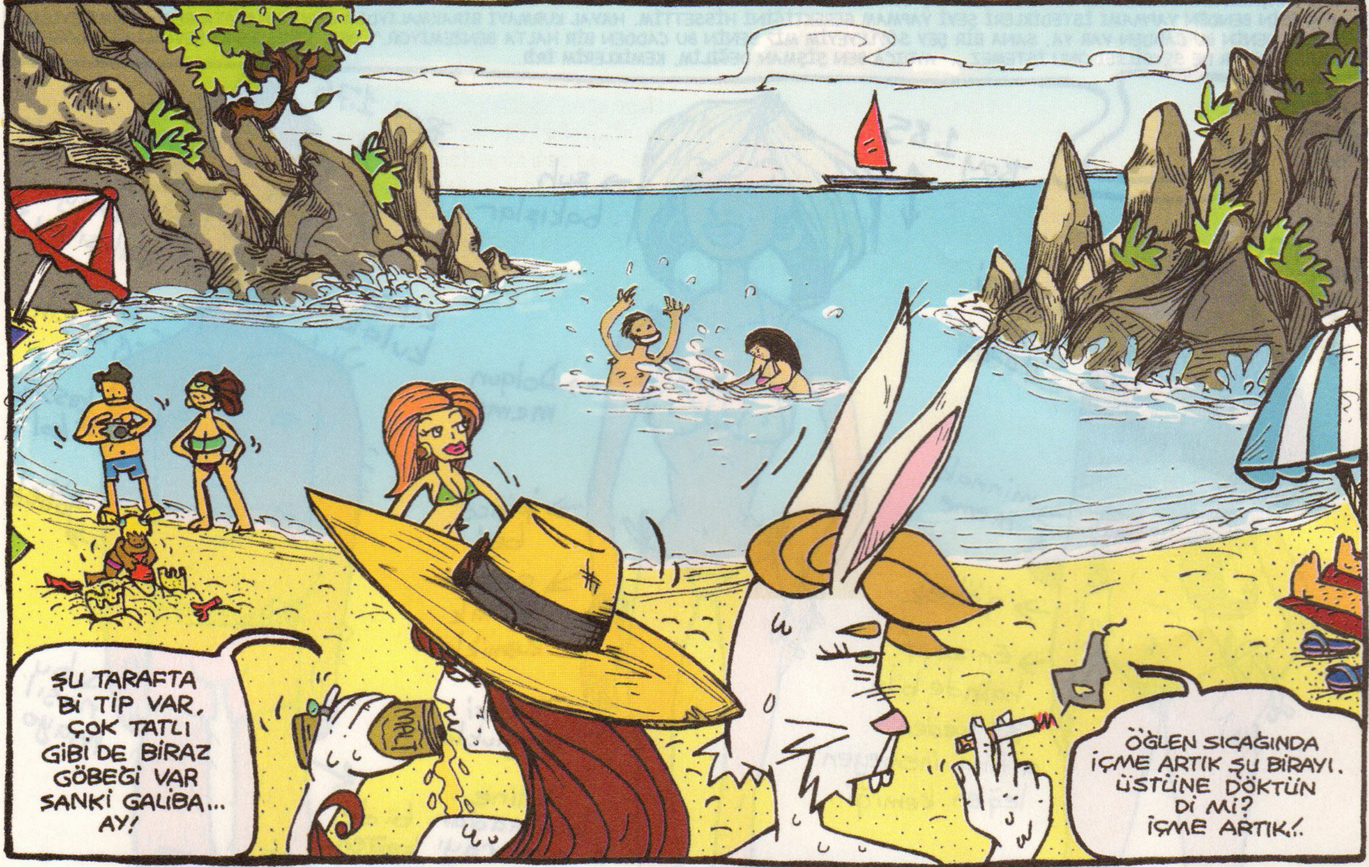
• Uyuşturucunun illegal olması, esasen bir pazarlama stratejisidir.

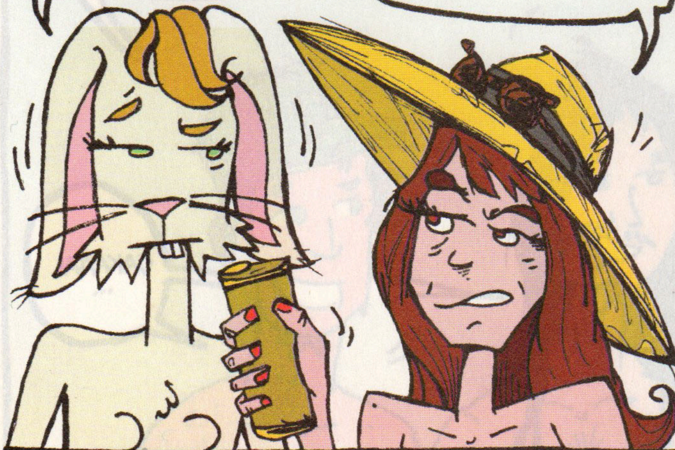
Devamı 30. sayfada →

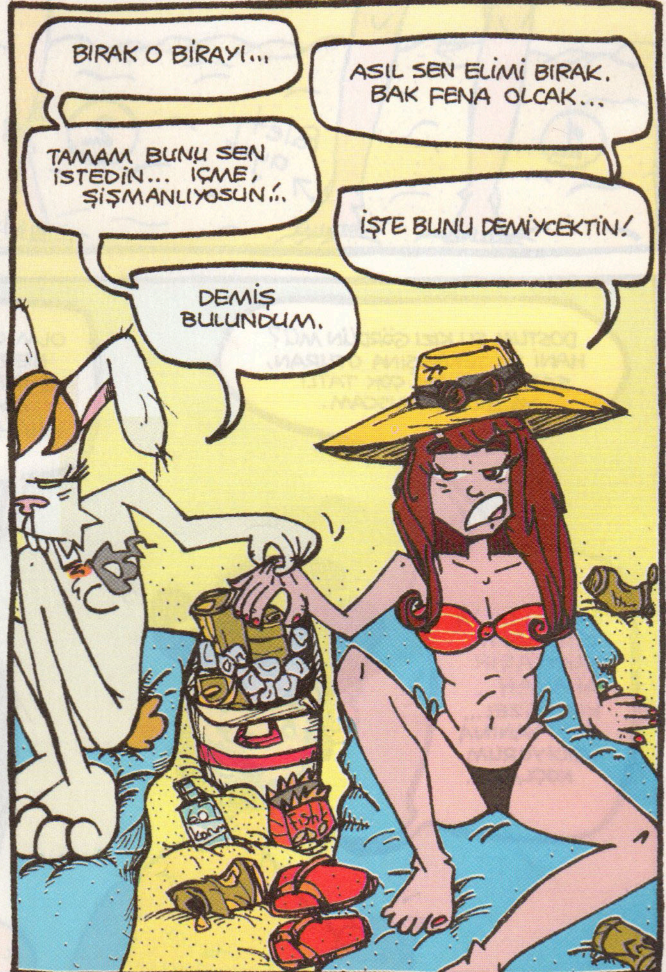
Akşamsefası

TATİL

SİBEL BOZKURT

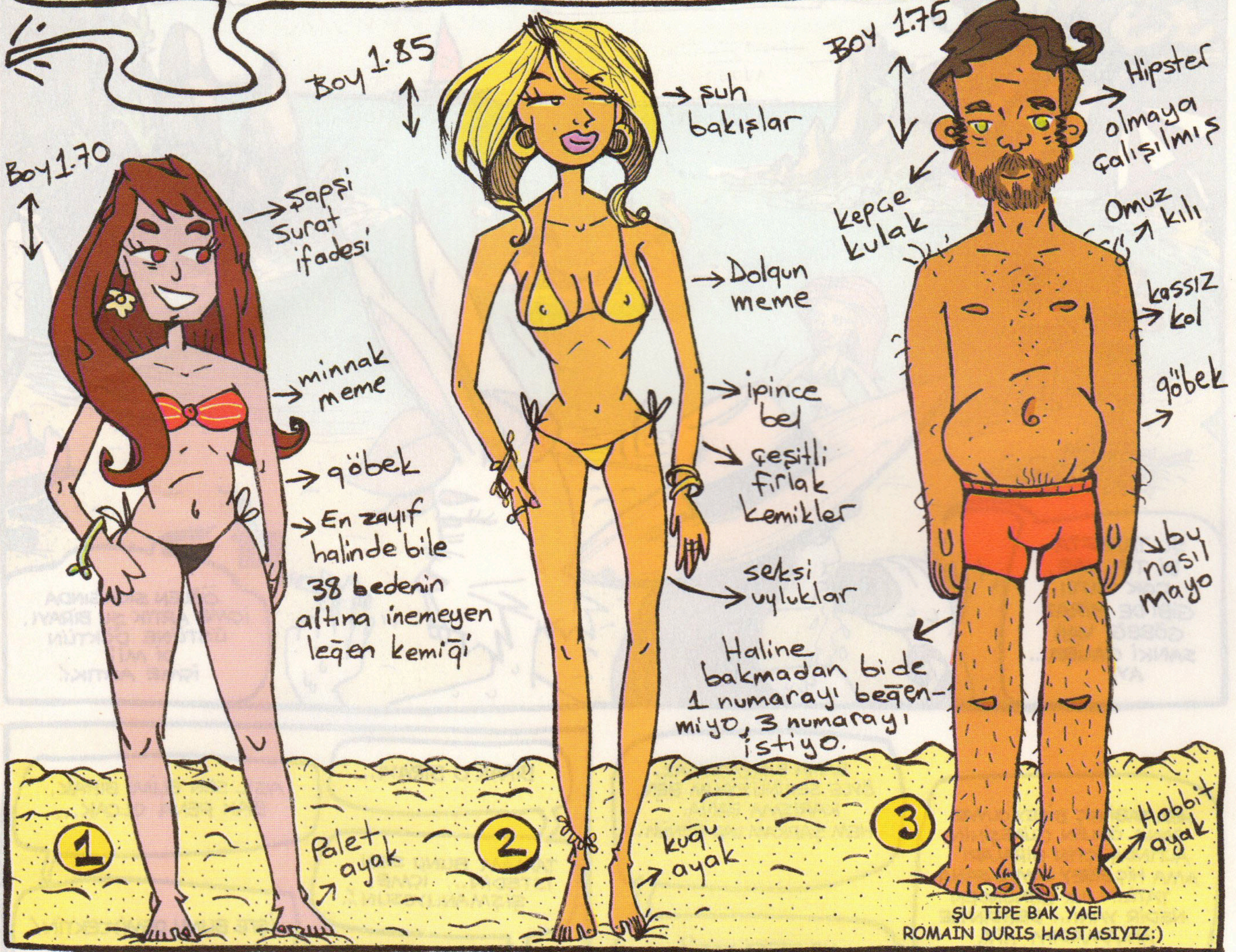

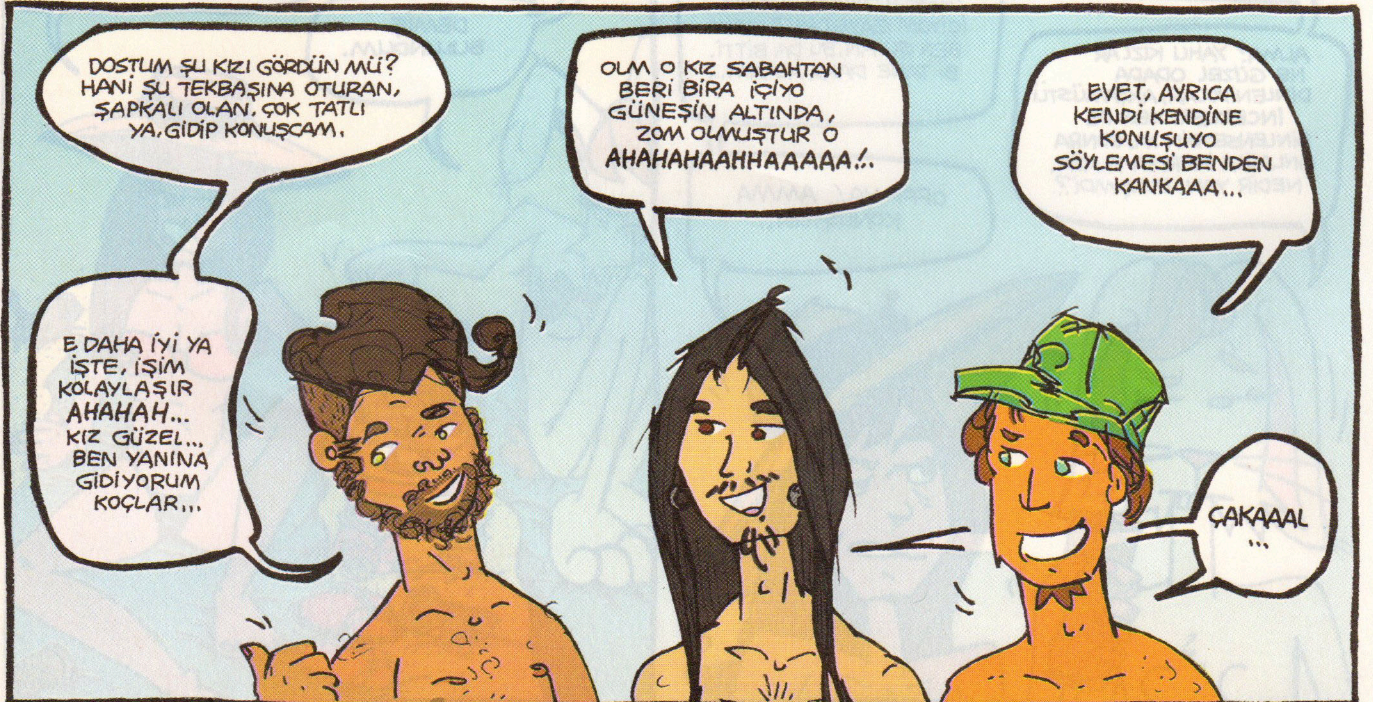

Akşamsefası

* DİKKAT SPOILER ÇERİR!

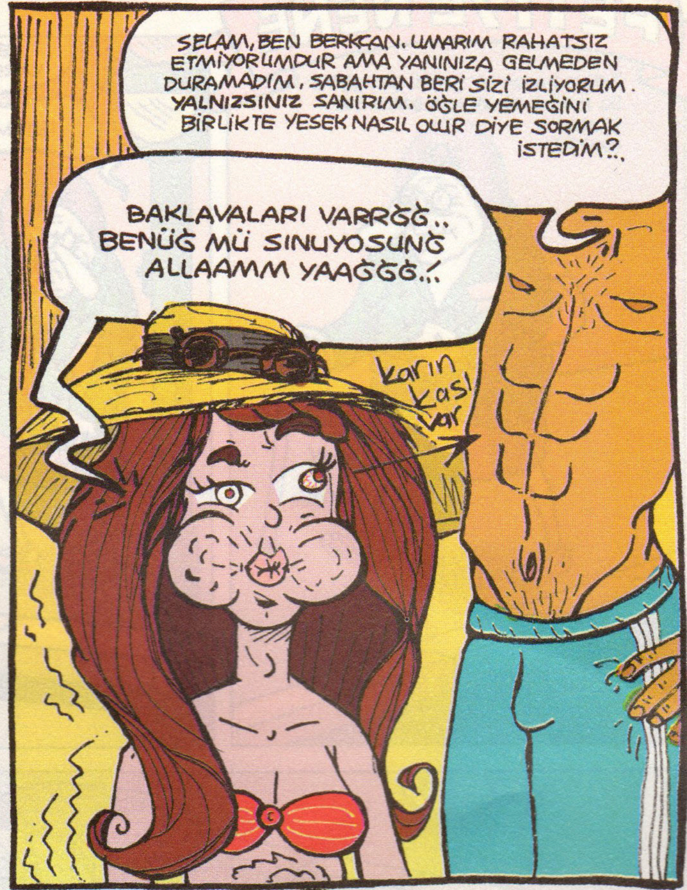
RUS BEBEKLER (RUSSIAN DOLLS) FİLMİNDE, XAVIER (ROMAIN DURIS) SEVGİLİSİNİ GÖT GİBİ BIRAKIP "İDEAL KADIN"IN PEŞİNDER GİDER AMA KENDİNİ BARDA ELİNDE SÜT BARDAĞIYLA YAPAYALNIZ BULUR. O AN KAFASINA DANKEDER. DAHA ÖNCE GÖRÜP HAYRAN OLDUĞU GENİŞ BİR CADDEDE KIZI YÜRÜRKEN HAYAL EDER VE ŞUNLARI SÖYLER; "...CELIA BENİM İÇİN ŞU İDEAL BOYUTLARDAKİ CADDENİN KADINLARDAKİ EŞDEĞERİ. DÜNYADA UZUN SÜRE KALMIYORUZ. O YÜZDEN DOĞAL OLARAK İLK BAŞLARDA BÖYLE BİR CADDEDE YAŞAMAK İSTİYORUZ. BÖYLE BİR KIZI SAATLERCE ZEVKLE SEYREDEBİLİRİM. SADECE ONUN YAŞAMASINI, YÜRÜMESİNİ İZLEYEREK, SADECE ETEĞİNİN SALLANMASINA ODAKLANARAK, ÖYLESİNE. VÜCUDUNUN ÜSTÜNDEKİ SALLANAN KUMAŞ PARÇASININ HAREKETİNİ SEYREDİP SARHOŞ OLARAK. SANIRIM BÖYLE BİR SAHNE BANA ÖMÜR BOYU YETER! AMA BÖYLE YAŞAMAK MÜMKÜN MÜ? HERKESİN BENDEN YAPMAMI İSTEDİKLERİ ŞEYİ YAPMAM GEREKTİĞİNİ HİSSETTİM. HAYAL KURMAYI BIRAKMALIYDIM GERÇEK HAYATA GERİ DÖNMELİYDİM. PİSLİK! SENİN BU CADDEN VAR YA, SANA BİR ŞEY SÖYLEYEYİM Mİ? SENİN BU CADDEN BİR HALTA BENZEMİYOR.", DER. TIPIŞ TIPIŞ SEVGİLİSİNE DÖNER AMA BU SEFER DE SEVGİLİSİ ONU İSTEMEZ... AYRICA BEN ŞİŞMAN DEĞİLİM, KEMİKLERİM İRİ!..

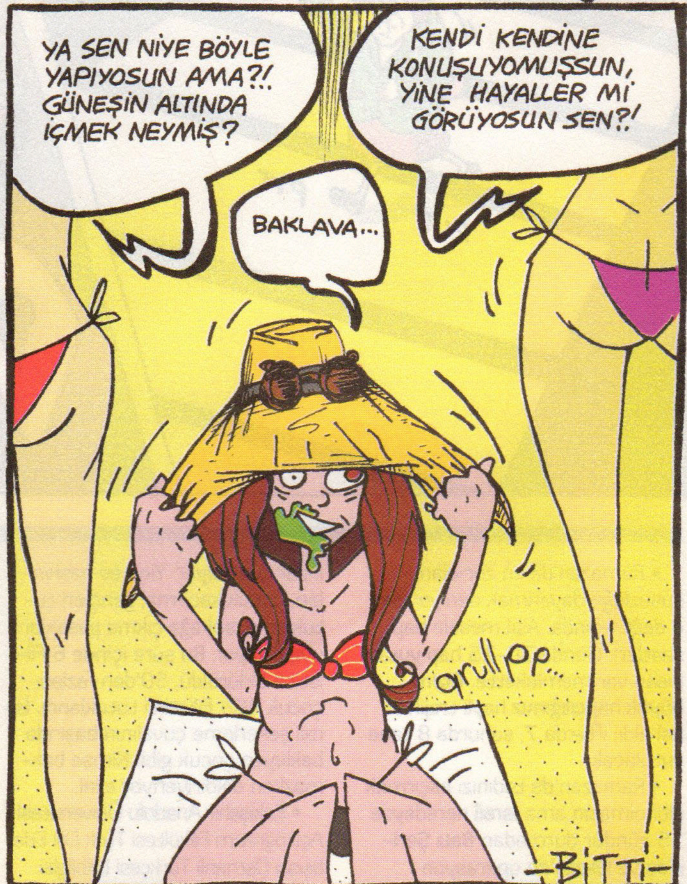
Akşamsefası

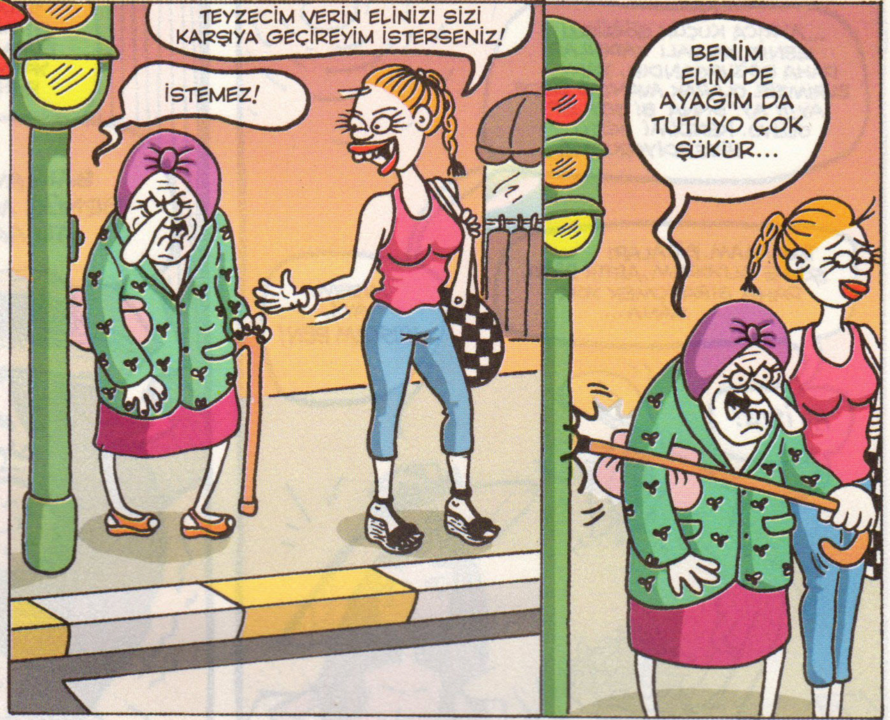

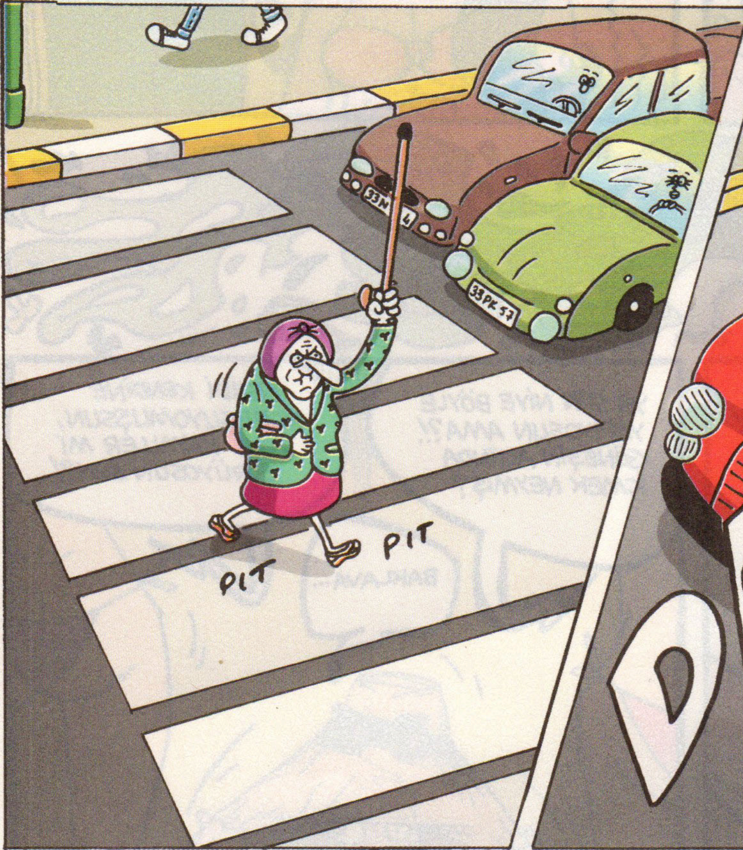

Akşamsefası

• Ramazan'da en zor olan susuzluğa dayanmak deniyor da, o değil aslında. Asıl mesele hap saatleri. Günde 10-15 hap yutan insan var memlekette. **Bizim büyük hapçılığımız** hayli trajik bi hal aldı; iftarda 7, sahurda 8 tane yutulacak.

• Ramazan'da tadınızı kaçırmak gibi olmasın ama **İsrail** neredeyse 15 gündür durmadan **Batı Şeria**'da ve **Gazze**'de operasyon üstüne operasyon yapıyor ve insan öldürüyor. Yine ev baskınları, çocuk kaçırma, gençleri tutuklama, sokağa çıkma yasakları uygulanıyor. Bu süre içinde 6 Filistinli öldürüldü, 50'den fazlası çocuk 468 Filistinli tutuklandı. İsrail şekerleme çuvalının başında bekleyen çocuk gibi. Kimse bakmazken daldırıveriyor elini.

• **Eskişehir Anadolu Üniversitesi** Açıköğretim Fakültesi Türk Dili Edebiyatı Osmanlı Türkçesi Dilbilgisi ders kitabında: **"Kötü ayin yapan Kızılbaşlar, Allah onları kıyamete kadar aşağılık ve adi etsin. Din zamanlarında namaz kılınmıyordu"** ifadelerinin bulunduğu ortaya çıktı. Beddua etmek gibi olacak ama Kızılbaşlar kadar başınıza kızıl kızıl taşlar düşsün e mi.

• Ya da **"Kurtulanlar ölenler için şiirler yazar"**...

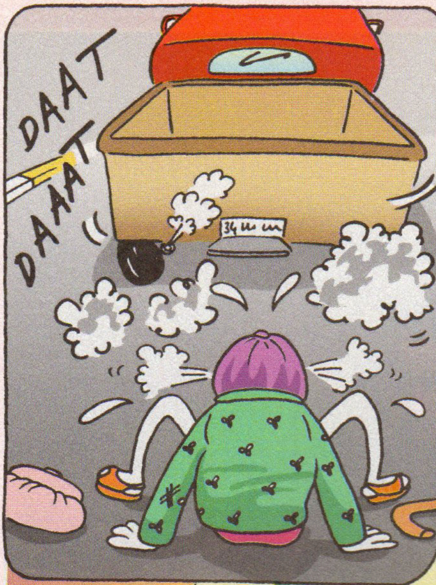
• **Dünya Kupası**'nı takip etmiyorum, ama ısıran futbolcu mu varmış ne; **Luis Suarez**. Ay o ne öyle ayol yamyam gibi tövbe estafirullah!

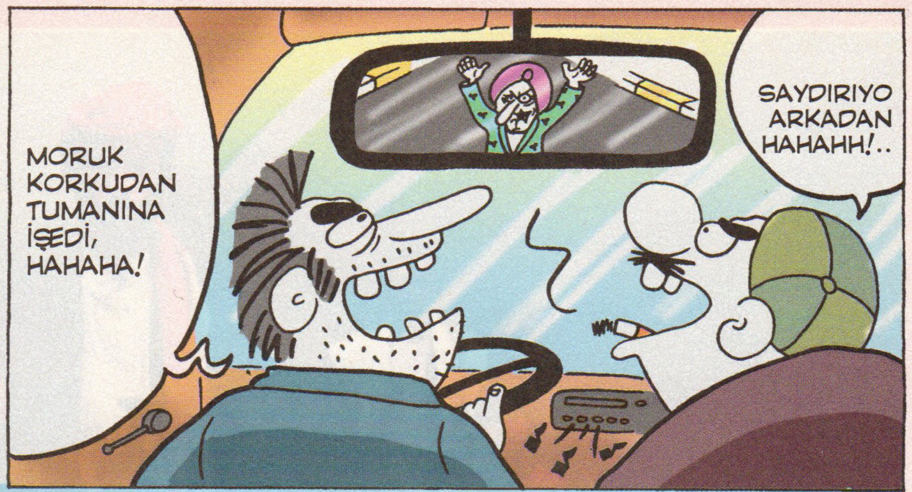

• Başıma bir şey gelmeyecekse; **Nuri Bilge Ceylan** sinemasını sevmiyorum. Kötü yönetmen olduğundan ya da kötü film yaptığından zinhar değil; sevmiyorum sadece. Oh be!

• Sıkı durun; 2010'ların popüler sinema düsturunu açıklıyorum: Dev bütçeli devasa bir **remake** akımı ve onun bir level üstü olan baş ya da son hikayenin

Akşamsefası

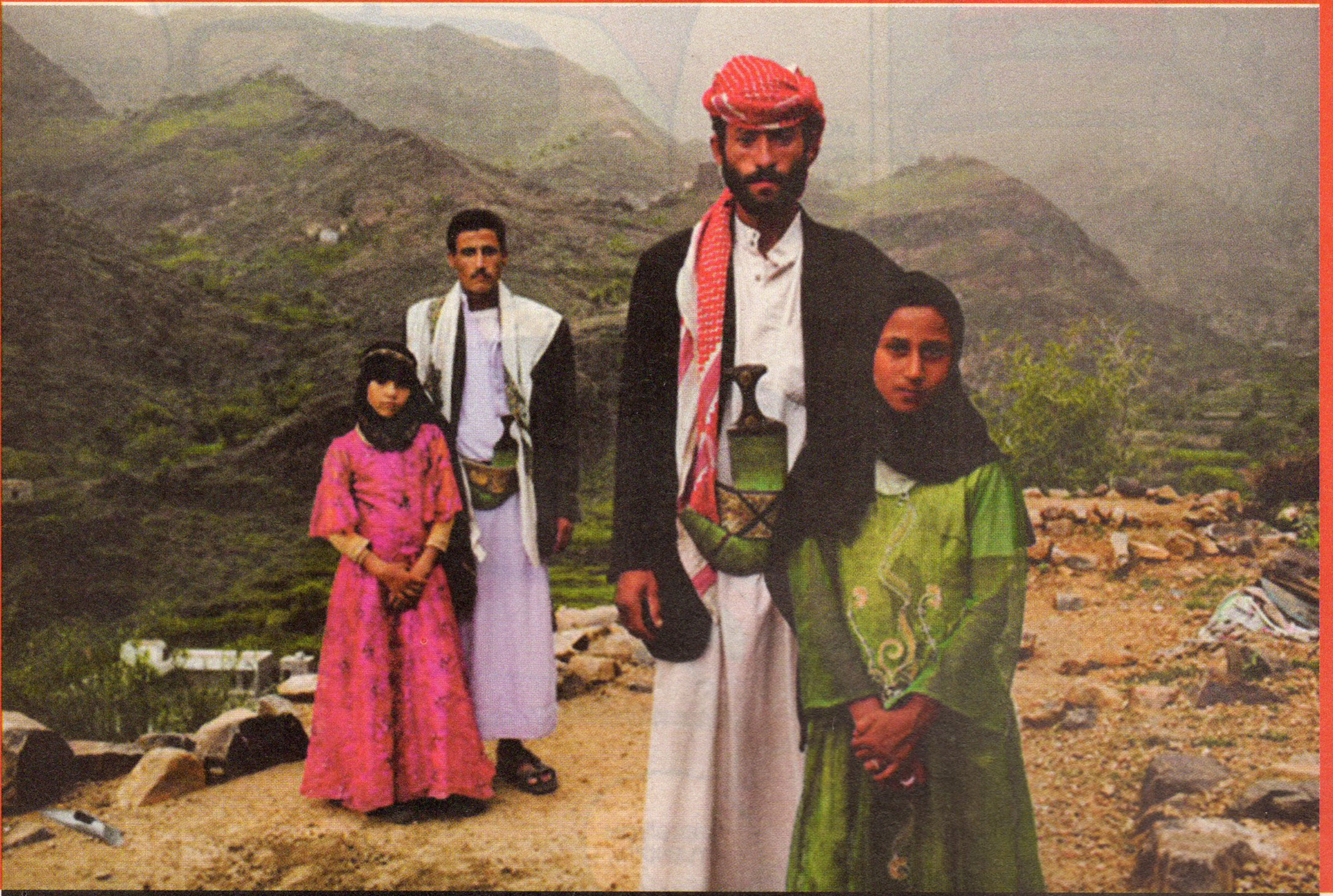

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

değiştirildiği "**aslında öyle olmamıştı**" filmleri. Bi bok yok anlayacağınız.

- Başlamışken 2010'ların genel anlamda popüler kültür düsturunu da açıklayım: **Vintage** ve **retro** ile boğum boğum olmuş bir 1950'ler simülasyonu. Ancak dikkat ediniz bol miktarda **ayfon** içerir.
- Cep telefonları var olduğu günden beri Türkiye'de ikamet etmiş hemen hemen her babanın bir fantazisi vardı; "sana kameralı telefon alıcam, her gittiğin yerden fotoğraf çekip yollayacaksın" şeklinde. Neyse ki benim neslim öğrenciliğini üç satır ekranlı 3310'larla geçirdiydi. Ey ayfon gençliği! Babalarınızla iyi geçinin olum!
- Bağzı ünlüler var; var olduklarını bi "**evleniyorlar**" haberiyle hatırlıyoruz, bir de "**boşanıyorlar**" haberiyle. Sanatıyla gündeme gelmek isteyenler için, ne hazin bir tecelli.
- Çocukluğunu 80'lerde yaşamış pek çok solcu çocuğunun "bizim de böyle anılarımız olacak mı lan" özentiliği vardı. Aha işte Allah belamızı verdi!
- Ruh Sağlığında İnsan Hakları Girişiminin yayınladığı (**RUSİHAK**) Ruh Sağlığı Alanında İnsan Hakları Raporu'na göre, Sağlık Bakanlığına bağlı hastanelerde ruh sağlığı hizmetlerinin temelini "**kapatma**" yani tecrit anlayışı oluşturuyor. Denetimin olmadığı ortamlardaysa şiddet yaygın. Devlete ait yurt ve bakım evlerinden getirilen çocuk ve kadın hastaların çoğu ise cinsel taciz mağduru. "**Dünyanın en güzel delirilecek ülkesi**" olduğumuzu düşünüyordum son zamanlarda, demek tımarhanede bile rahat yokmuş bize.
- Cinnet ile **cennet** ne kadan da benziyor; vardır bir hikmeti...

Akşamsefası

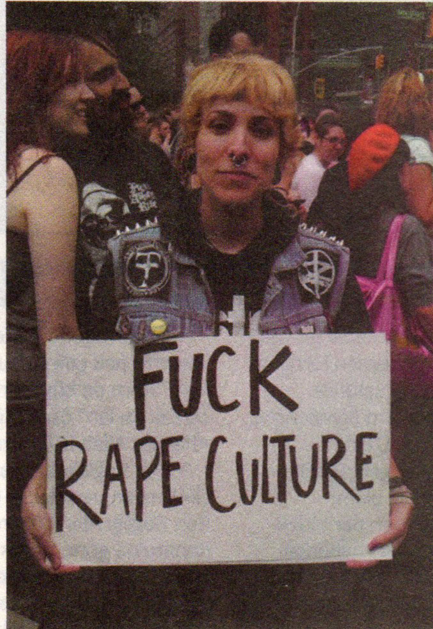

Popüler Kültürde Tecavüz Kültürü ve "Tecavüz Hakkı"

Vulture Magazin'de yayınlanan bir makale, Amerikan televizyonlarında yayınlanan dizilerin 109'unun tecavüz ve cinayet içerdiğini belirtiyordu. Makaleye göre sadece 16 dizide, öyle ya da böyle tecavüz içeriğe dahil değildi. Amerikan dizilerinin Türkiye'de de pek çok ülkede olduğu gibi hayli polüler olduğunu inkar edemeyiz. Öte yandan istatistikler, tüm dünyada haber bültenlerinde de tecavüzün giderek daha çok yer tuttuğunu ortaya koyuyor.

Uygar oluşu ve hukuk sistemiyle övünen **ABD**'de 2007'den bu yana tecavüz suçlarında yüzde 25'lik bir artış görülmüş. Dünyanın kalanına baktığımızda ise tecavüz; **Hindistan**'daki toplu tecavüzlerden **Türkiye**'nin "psikolojisi bozulmamış" toplu tecavüz mağdurlarına, hapishanelerde tecavüze uğrayan çocuk mahkumlardan gerdek gecesi ölen çocuk gelinlere, **Ortadoğu**'nun savaş yorgunu delik deşik hanelerinden **Afrika**'nın boz çayırlarında su taşımakta olan kadınların açlıkla sınanaduran bedenlerine kadar uzanıyor. Ama "uygar dünya"da da hiç tahmin etmeyeceğiniz noktalar, artık tecavüz ile anılan yerler halini aldı.

Uygar dünyada tecavüz vakalarının sadece yüzde 40'ı polise bildiriliyor. Bildirilenlerin yüzde 10'u yakalanıyor. Yakalananların yüzde 8'i mahkemeye çıkarılıyor. Mahkemeye çıkarılanların yüzde 4'ü ceza alıyor. Cezası infaz edilen tecavüz suçluları ise sadece 100'de 3.

Avrupa'da en yüksek tecavüz oranı, **İsveç**'te. Öte yandan **Belçika**'da 2009'dan bu yana, tecavüz oranları yüzde 20 kadar arttı. LOTR sayesinde hala adı hatırlanan **Yeni Zellanda**'da tecavüz oranları yılda yüzde 15 gibi inanılmaz bir oranda artıyor.

Akşamsefası

Üstelik bu oran, okul çağındaki çocuklar arasında iki katına çıkma eğilimi gösteriyor. Açıkça söylemeye gerek varsa eğer; tecavüz dünyanın genelinde sıcak bir yaz gününde dereceleri hızla yükselen bir termometre gibi yükselişte.

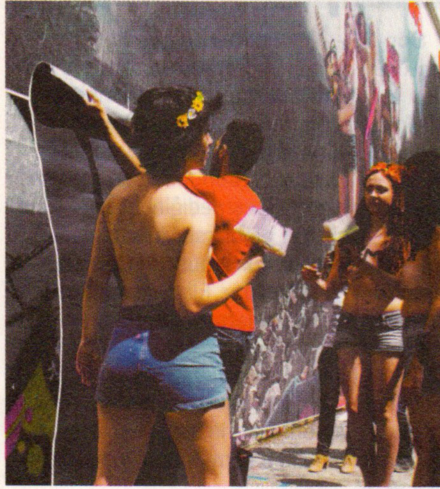
Yaşadığımız bu "**barbarlar çağı**"nda şeytanı selamlayın ve güneşin doğduğu topraklardan battığı topraklara, iki uca ayrılan tecavüzü tanıyın: bir güç gösterisi olmayı çoktan aşan ve soykırıma dönüşen tecavüz; ve estetize edilmiş kültürel tecavüz. Söylemeye ne hacet; Doğu ile Batı arasında tecavüz dinamikleri bakımından farklar var; buna değineceğiz.

Batılı toplumlarda televizyon ve şiddet arasındaki ilişki yıllardır tartışılıyor. Milenyumla birlikte artık bu tartışmaya popüler kültürü de, tüm elemanlarıyla dahil etmek gerekiyor. Televizyon dizileri, reklamlar, popüler müzik sektörü, tüketime yönelik popüler sinema sektörü, bilgisayar oyunları, popüler edebiyat ve hatta moda dünyası; etrafımızı sık bir orman gibi saran popüler kültürün dallarını oluştururlar.

70'lerden beri kullanılan bir tanım olan "**tecavüz kültürü**"nün popüler dünya kültürü içinde en etkin neferlerinden biri olma misyonunu, inanmayacaksınız ama **romantik komediler** üstlenir. Romantik komedi filmlerinin, dizilerinin ya da romanlarının takipçileri genelde kadınlar olsa da, bu ürünler aslında maskülen bakış açısıyla hazırlanıyorlar. **Heteroseksüel** ilişkinin kutsandığı, eşcinselliğe neredeyse hiç yer vermeyen ve genellikle bir düğünle biten romantik komedilerde sıklıkla sunulan prototip "asla vazgeçmeyen erkek"tir. Egemen erkeğin eril gücünün dimdik ayağa dikilen sağlam iradesi! Uu beybi... Doğrusu ben biraz ürperdim bile...

Son yıllarda tam tersi örnekler de yapılmaya başlandı. Ancak bir romantik komedide genelde gördüğümüz: Bir erkek bir kadından hoşlanır, onun peşinden koşar ve "hayır"ı asla bir cevap olarak kabul etmez. Çeşitli romantik yolları deneyerek kadını elde etmeye uğraşır. İzlediğimiz başlayan, gelişen ve olgunlaşan bir aşk değildir. İzlediğimiz; bir elde ediş destanıdır. En sonunda kadın da ısrarlara dayanamaz ve erkeğin inatçılığını aşkının kanıtı olarak kabul ederek, kendini yakışıklı ve karizmatik partnerinin kollarına bırakıverir. Gerçekten anlaşacaklar mı, birbirlerine uygunlar mı, aşık olacaklar mı; hiçbir fikirleri yoktur. Elde ediş destanı ile bir aşık olma ilizyonu yaratılmıştır bir nevi. Çünkü romantik komedilerde erkekler kendileriyle açıkça ve çabucak ilişki kurmayı tercih eden kadınlara genelde aşık olmazlar, zira onlarla bir daha görüşmezler. Onlar hep "hayır" diyen kadının peşindedir ve "evet"i duyana kadar da uğraşırlar. Bilirisiniz; tecavüz hiçbir zaman seksle ilgili olmamıştır. Tecavüz; güçle ilgilidir, istediğini almakla ve kontrolle ilgilidir.

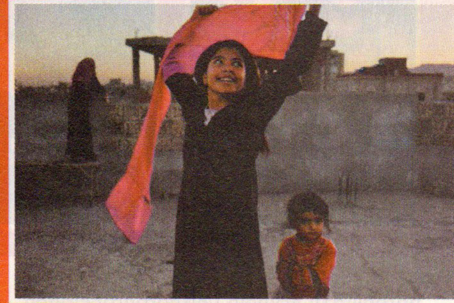
Kız arkadaşlarıyla oturup mendilleri söndürürcesine romantik komedi izleyen birkaç nesil için ne büyük bir kabulleniş! "Tam altı aydır peşimden koşuyor, demek ki beni çok seviyor" diye başlayan ve zaman zaman hüsranla sonuçlanan "büyük aşklar" silsilesi. Aslında herkes bu işte bir yanlışlık olduğunu biliyor, ama ne olduğunu çözemiyor. Çünkü dünyanın en romantik evlenme teklifine nasıl hayır diyebilirsiniz ki?

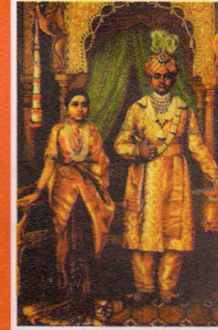

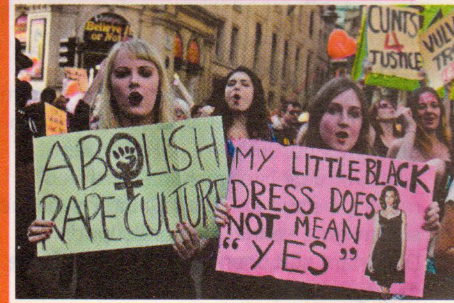
Batının Çocuk Fahişeleri – Doğunun Çocuk Gelinleri

Tecavüz kültürünün tek karşılığı, bizim daha çok alışık olduğumuz gibi, mağdurun suçlulaştırılması ya da tecavüzün olağanlaştırılması değildir. Daha açık söylemek gerekirse; sadece "**ama öyle giyinmeseydi o da**" kafasıyla açıklanamaz tecavüz kültürü. Aslında tecavüz kültüründe tecavüz alanlar ve kavrayış olarak üçe ayrılıyor; tecavüzün kaçınılmaz olduğu ve hak olarak görüldüğü alanlar (bunu güncel olarak Ortadoğu'da IŞİD tecavüzlerinde

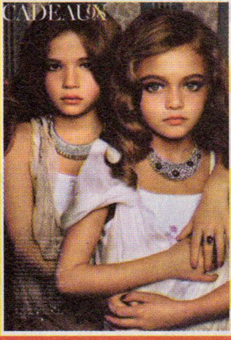

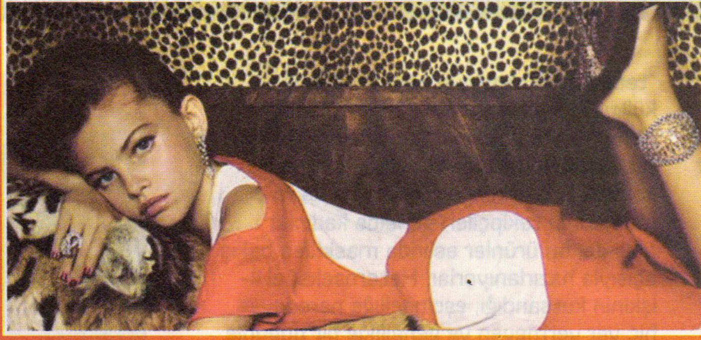

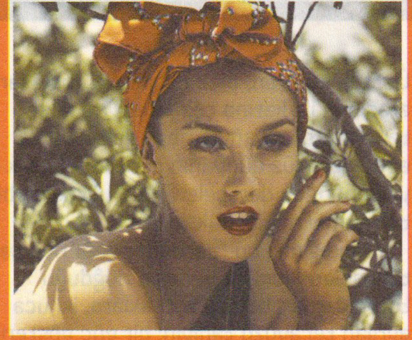

Akşamsefası

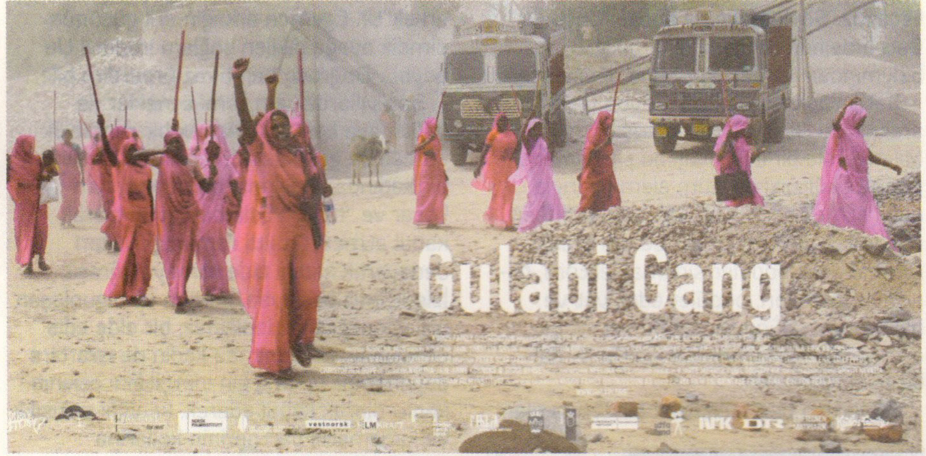
görebiliriz); erkeğin yeltenmemesinden ziyade, tecavüzü önlemenin kadının sorumluluğu olduğu, aksi halde cezalandırılacağı, yani tecavüze uğrayacağı alanlar (Türkiye ve Hindistan gibi ülkelerdeki tecavüzler) ve tecavüze gerek kalmadan mağdurun "vermeye", tecavüzcünün de sorgulamadan almaya şartlandırıldığı alanlar (bu da genel anlamıyla popüler kültürle şekillenen Batı'nın uygar dünyası).

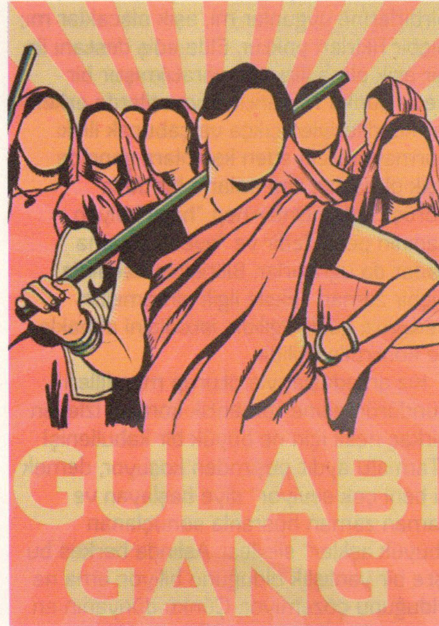
Romantik komedinin ürkütmeden gerçekleştirdiği naif aşk tecavüzünün aksine, sert seven popüler kültür elemanları da vardır! Bu elemanlar, sınırları zorlamayı severler. Meslea popüler şarkılara bir bakın. **"You know you want it"** diye başlayıp **"give it to me baby"** diye devam ediyoruz. Artık kadın sarkıcılar şarkıların ortasında durduk yere yatak sesleri çıkarıyor ve inliyorlar. Klipler erotik olmaya çalışıyor, ama bayağı birer sevişmesiz sevişme sahnesine dönüşüyorlar. Duvarlara sürtünen ve şehrin göbeğinde mayoyla takılan **Madonna**'lar, koltukta boşlukla seks yapan **Rihanna**'lar, sekse davet eden bir dişi kurt gibi uluyan **Shakira**'lar var. Popüler kültürde sekse gönderme yapmayan ve fethedilmemiş çok az şey kaldı. Üstelik reklamlardaki ve moda dünyasındaki modeller arasında yaş ortalaması 16'ya kadar geriledi.

Doğu'daki çocuk gelinlere veryansın ederken Batı; devasa reklam panolarında 16 yaşındaki ergen kızları birer **seks metası** olarak kullanmaktan geri durmuyor. Kız çocukları, aileleri tarafından 13 yaşında modellik eğitimine başlatılıyor ve 16 yaşında profesyonel hayatlarına geçiş yapıyorlar. Çoğu, 18 yaşında kariyerlerinin zirvesini görüyor ve üniversiteden mezun olma yaşında emekli oluyor. Çok değil geçtiğimiz on yıl içinde 18-25 yaş arası genç kadınların idolü **Jennifer Lopez** iken, artık 12-13 yaşındaki kız çocuklarının idolü 18'inde çoktan dünyaca ünlü bir top model statüsüne yükselen **Caitlin Lomax**.

Pedofili, bir popüler kültür dayatmasına dönüşmekteyken; "gerçek hayat" diye tabir ettiğimiz popüler kültür similasyonunda, işler çok daha çetin bir hal alıyor. Varoluşçu bir dille söyleyecek olursak; "Çünkü kuşatılmışlığımızın başka çaresi yok... Tecavüz kaçılınmaz!"

Şehirli bir insan, çeşitli mecralarda günde ortalama bine yakın reklama maruz

kalıyor. Bunların büyük bir kısmında seksi "küçük kadınlar"; diş macunundan ayakkabı boyasına, çim biçme makinasından horlama bandına, otomobilden hazır makarnaya, şampuandan çelik kaplama bahçe mangalına kadar çeşitli ürünler satıyor. Bu kadar çok alanda çocuk yaştaki kadınların seksapeline maruz kalınca, şehirli erkekler ve kadınlar için çocuk metalaşmasının normalleşme süreci de başlıyor.

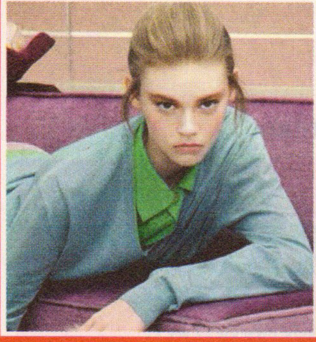
Öte yandan televizyon dramalarında ve sinemada tecavüz şiddetinin erotikleştirildiği yeni bir çağa girdik. Dikkat edin; bahsettiğimiz kendisi bizzat erotizme dahil olan "tecavüz fantazisi" değil.

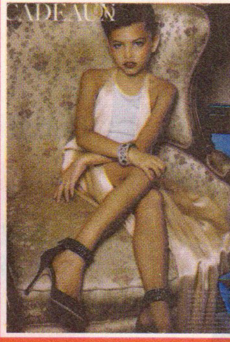
Son 30-40 yıldır bence popüler kültürün en büyük başarısı vahşeti ve şiddeti estetik bir dille efsaneleştirmesidir. Bir kadının ellerinden kelepçelenerek masaya bağlandığı ve tecavüze uğradığı bir sahne izleyebilir, bunun hiç de fantezi boyutunda gerçekleşmediğini bilerek, yine de erotik bir haz alabilirsiniz. Işık, açı ve sekans ona göre kurulmuştur. Oyun kurucu işini iyi biliyordur. Elbette aynı sahneyi izleyen milyonlarca insanın birer tecavüzcüye dönüşmediği bir gerçek. Öyle olabileceğini iddia etmek de gerçek dışıdır. Ancak dört bir yandan bombardımana maruz kalan bünyelerin, hiçbir erozyona uğramadığını iddia etmek de gerçek dışı olacaktır.

Tüm bu kültür, bir birine dayanan domino taşları gibi, bir birinin üstüne yıkılıyor. Moda ve reklam dünyasında çocuklar kullanılmaya başlandığından beri, çocuk fahişelerin suç oranları yüksek ülkelerden başlayarak katlanarak çoğaldığını belirtmek gerek. Örneğin **Singapur** ve **Tayland**'da çocuk fahişeler ve insan kaçakçılığı üzerine kurulu dev bir ekonomi var. **UNICEF**'in raporuna göre, her yıl 2 milyon civarında çocuk (kız ve erkek), insan kaçakçıları tarafından satılıyor. Müşteri ortalaması 30-40 yaş arası Batılı beyaz erkekler.

Kolombiya'da yayınlanan **Cartel Urbano** dergisindeki bir makaleye göre, yapılan araştırmalar **Latin Amerika** ülkelerinde son 15 yıldır annelerin kız çocuklarını erkeklere karşı davranışları konusunda daha çok uyarma eğilimi gösterdiğini ortaya koymuş. Biliyorsunuz Latin Amerika, **"Latin kızlar"** algısının giderek daha da is-

Akşamsefası

tismarcı bir hal almaya başladığı bir coğrafya. Güncel bir örnek vermek gerekirse, şuanda **Brezilya**'da gerçekleşmekte olan **Dünya Kupası** için **Bolivya**, **Paraguay**, **Kolombiya** ve **Şili**'den çocuk fahişeler Rio'ya bir ay kadar önce getirildi ve çoğusu kupayı izlemeye gelenlere daha iyi hizmet verebilmek için bir aylık İngilizce ve Portekizce eğitimi aldılar.

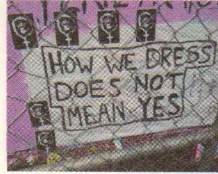
Batı dünyasında 13 yaşındaki kız çocukları ile evlenmek illegal. Ama bu illegalite, kız ya da erkek çocuklarına düşkün genç erkekleri 15 yaşındaki fahişelerle birlikte olmaktan alı koymuyor. Bunun için binlerce dolar ödeyebiliyor ve kilometrelerce yol gidebiliyorlar. Kelimenin gerçek anlamıyla "**seks kölesi**" satın alanlar var. **Uzakdoğu** seks kölesi ticaretinin en büyük müşterisi Avrupa ülkeleri ve ABD. Böylesine tutarsızlık içindeyken, çocuk gelinler konusunda Doğu ülkelerini suçlayıp durmak aslında büyük ikiyüzlülük. Ama neticede ikiyüzlülük illegal değil, öyle değil mi...

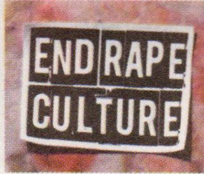
Bir Günah İşleme Hakkı Olarak: Tecavüz Hakkı

Sıklıkla duyduğumuz ve biz kadınları her zaman tedirgin eden bir tanımlama vardır; "aranıyordu!" Bir kadının aranıp aranmamasının pek çok erkeğin subjektif vizyonunda şekillendiği ve coğrafyanın çeşitli bölgelerinde bu vizyonun insafına kaldığı acıtıcı bir gerçek.

Belki bu sıcak yaz günlerinde **İstiklal Caddesi**'nde askılı mini bir elbise ile gezerken aranmıyor olabilirsiniz. Ama aynı elbiseyi İstanbul'un bazı şehirlerinde giymeye kalkarsanız, kesin aranıyorsunuzdur. Ve arandığınıza göre, kimileri size aradığınızı vermekte son derece gönüllü olacaklardır.

Tecavüz kültürü, eğer hiçbir şeyi erozyona uğratmıyorsa bile, tecavüz eğilimli sosyopatları tecavüz fiilini gerçekleştirirlerse suç işleyecekleri gerçeğinden uzaklaştırıyor. Nasıl uzaklaştırmasın? Şarkılar bunu anlatıyor, filmler bunu gösteriyor, romanlarda bu var, dizilerde ve ünlülerin yaşantısında bu var... Denklem çok basit; sen istersin o verir. Aksi düşünülebilir mi?

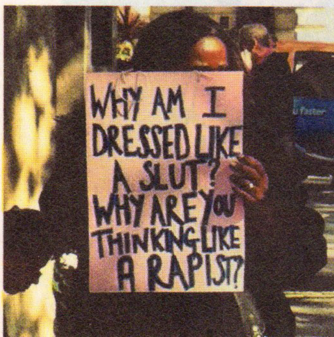
Dünyanın bazı noktalarında kadınların sadece sokağa çıkması bile arandıkları anlamına gelebiliyor. Kimi yerlerde toplum içinde konuşmak, şarkı söylemek ya da dans etmek aranmaktır. Bazen örtünmemiş olmak hem ayıp, hem günahtır ve cezaen, tecavüz gerekebilir. Bazen de şuan **Ortadoğu**'nun ölüm çıkmazı sokaklarında cereyan etmekte olduğu gibi, bir soykırıma dönüşür tecavüz. **Afrika**'da bu, Ortadoğu'dan çok daha eskidir. Yaygın olarak Müslüman Afrika ülkelerinde uygulanan **kadın sünnetleri** ile çocuk bedenleri tahrip edildiği ve evlenecek kadınların cinsel hayatları mahfedildiği gibi, bu kadınlar ömür boyu kalıcı acıya ve kramplara mahkum edilirler. Amaç; kadının cinsellikten zevk almaması ve böylece başka erkeklere gitmeye gerek duymaması. Ne demiştik; tecavüz hiçbir zaman seksle ilgili olmamıştır. Her zaman güç ve sahip olmakla ilgilidir.

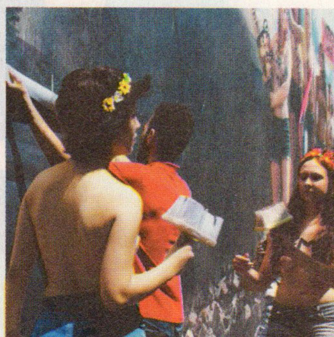
Bazense daha 13'ünde evlendirilir kız çocukları; "başları bağlanır". 13-15 yaşında ergen çocukların akranlarıyla aşkı ve cinselliği adım adım keşfetmelerinin dünyanın en büyük günahı olarak görülmesine rağmen, aynı yaşta kız çocuklarının babaları yaşında adamlarla evlendirilmeleri meşrulaştırılıyor ve yasal kılınıyor. Batı'da yasadışı ve cezbedici olan çocuk bedeni, Doğu'da yasal ve kocaya **helal** hale geliyor böylece. Oysa dünya tarihi bize defalarca göstermiştir ki; yasal olan her zaman ahlaki değildir.

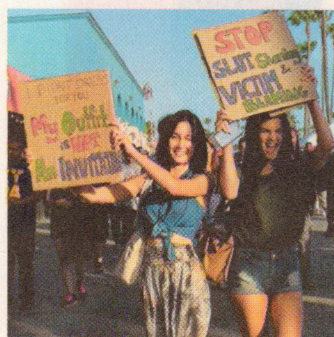
Bunun bir derece yumuşatılmış versiyonu, yüzyıllardır Doğu dünyasında bir gelenek; **beşik kertmesi**. Bebekken birbirine yazılan çocuklar, uygun yaşa gelince evlendiriliyorlar. **Hindistan**'da yaygın bir geleneğe göre, çocuklar 12-13 yaşında hatta daha erken evlendiriliyorlar. Ancak evlenen kız çocuğu ergenliğe girmeden, yani regl olmadan bir arada yaşamalarına izin verilmiyor.

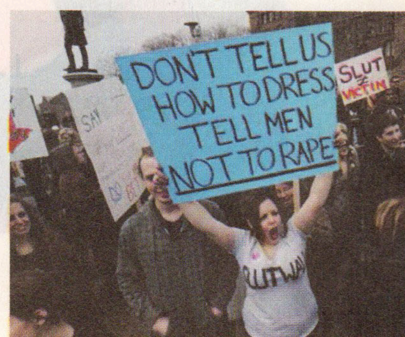
Dünyanın her yerinde "**aşk**"ın son kullanma tarihi geçmek üzere. Bilim çağı olacağı öngörülmüş olan 21. yüzyılda Barbarlar Çağı yükseliyor. Linç, şiddet, tecavüz, katliam ve ölümle kurulan yeni bir dünya, harcanmış bedenlerimizin içinden filizleniyor. Aşırı sulanmış ve bu nedenle durmadan harman veren topraklar gibiyiz; soykırımlar doğuruyoruz her türlüsünden. Ama aslına bakarsanız hayat bu konuda adil; tecavüzün çocukları soykırım ve kan, yokoluş doğuruyor. Başka ne olabilirdi ki?

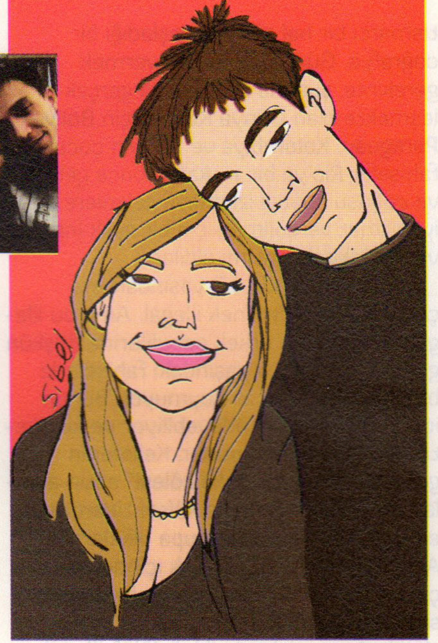

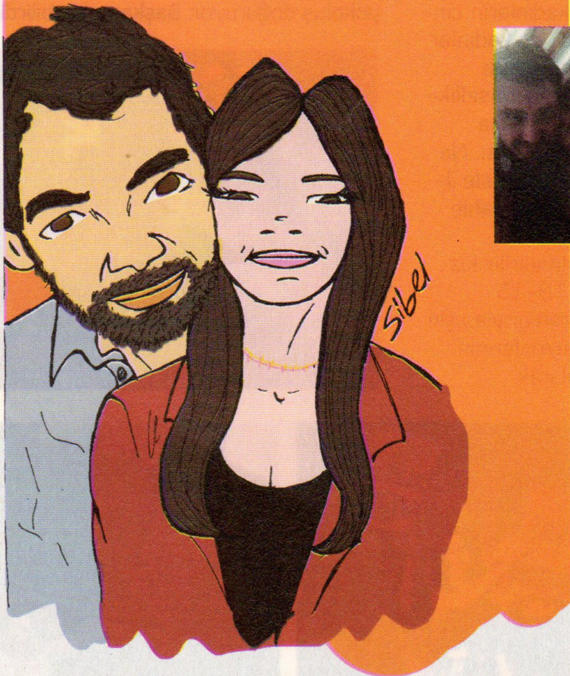
Didem Akyüz

Burcu Çimen

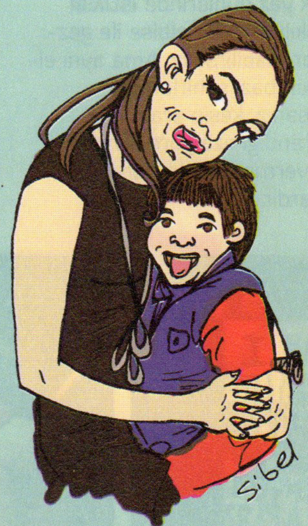

Ufuk Koca ve Burcu Yamanoğlu

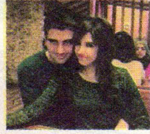

Altan ve Meral

Tuğçe ve Burak

Gizem Tanır

Seda Polat

Gizem ve Kubilay

Ilgaz ve Arkadaşı

Akşamsefası

Makara Kukara

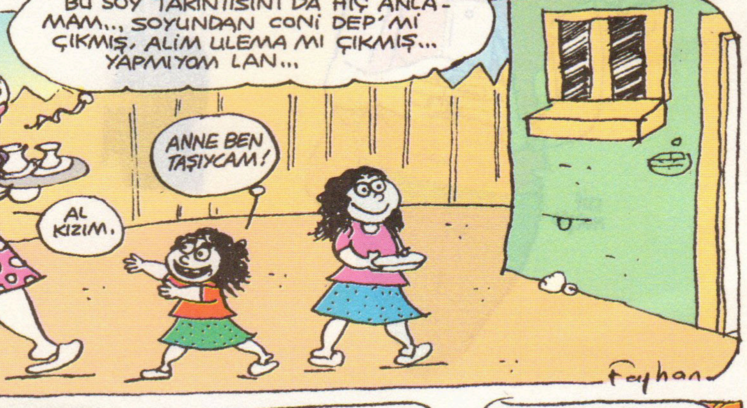
feyhan güver

Akşamsefası

http://absurtluklerdiyari.blogspot.com/

Ayşe Duygu Yavuz

Oğuz Atay'ın *Tutunamayanlar*'ının Suskun Kadınları

Oğuz Atay'ın *Tutunamayanlar* romanının teknik özellikleri ve içeriği üzerine birçok yazı var; ancak bu yazıların pek azı romandaki kadınların suskunluğuna ve tutunamama macerasından dışlandığına değinir. "Tutunamamak" bireyin mevcut sistemle hesaplaşması, ezbere yaşam düsturunu terketmesi sonucunda düzen içinde yer edinememesini imler. Kısaca, bütüncül biçimde değerlendirildiğinde romanın bir "tutunamayanlar" manifestosu olduğu ileri sürülebilir. Yapıtın temel meselesi olan "tutunamama" daha çok -romanın sonunda yer alan "Türk Tutunamayanları Ansiklopedisi"ndeki "Nazmiye Erdoğdu" hariç -ki bunun da üstünde durulacaktır- erkek karakterlere atfedilmiştir. Romandaki kadınlar ise sistemi sorgulamaya dahi teşebbüs etmeyen ve neredeyse "tutunanlar" düzeni ile bağdaşık yaşam tarzları ekseninde okura sunulmuştur. Dolayısıyla kadın karakterler, bahsedilen özellikleri sonucunda, romanın esas meselesinin dışında kalmışlardır. Bu yazımda yüksek lisans tezime başlarken heyecanla irdelemek istediğim bir konuya; *Tutunamayanlar*'ın suskun kadınlarına değinmek istiyorum.

Yani sistemi karşısına alan "tutunamayanlar" manifestosunun yine sistemin dili ile; ataerkil söylemin kadın sesini dışlanması ile karşımıza çıkması meselesine bir de *Bayan Yanı* okurlarıyla bakalım istiyorum.

Oğuz Atay'a Armağan Türk Edebiyatının "Oyun/Bozan"ı isimli kitapta yer verilen "Tutunamayanlarda Çok Seslilik ve Sınırları" başlıklı yazısı ile Sibel Irzık, Mikhail Bakhtin'in "çoksesli roman" kuramından yola çıkarak *Tutunamayanlar*'ı yeniden okuyan önemli bir akademisyen. Irzık yazısında, *The Dialogic Imagination* kitabından faydalanarak Bakhtin'in roman tanımına şu şekilde yer vermiş:

"[R]oman tıpkı bir karnaval gibidir. Bir yandan çeşitli, karşıt seslerin yaşayan bir bileşimini oluşturur, kendini başka yazın türleriyle, daha önce yazılmış metinlerle açık bir diyalog içine yerleştirirken, bir yandan da hem yazında hem de yaşamda-ki hiyerarşileri, sınırlamaları, teksesli üst söylemleri altüst eden bir kural tanımazlık sergiler"(261).

Bakhtin'in yukarıdaki çoksesli roman tanımından yola çıkarak Sibel Irzık, *Tutunamayanlar*'ın çoksesliliğini tartışır. Diğer yandan da çoksesli romanda her karakterin diğer karakterler ve anlatıcıdan bağımsız özerk bir sesi olması konusunu irdeler. Irzık, romanın iki önemli karakteri olan Selim ve Turgut'un "birçok durumda başkalarının konuşmalarını kendi iç konuşmalarında yer verirken onları kalıplaşmış bazı söylemler içine yerleştirerek kimliksizleştir[diğini]"(264) öne sürer. Bu doğrultuda, her ne kadar Bakhtin'in "çoksesli roman" tabirine uysa da *Tutunamayanlar*'daki birtakım kişilerin sesleri veya söylemlerinin Turgut ve Selim'in zihinlerinden bağımsız biçimde karşımıza çıkmadığı söylenebilir. Başka bir deyişle, diyalog, ortak bir zihin olarak kabul edebileceğimiz Turgut ve Selim'in düşünceleri dahilinde gerçekleşir. Bu durum romandaki kadın karakterlerin sesinin erkek karakterin bilinçleri ile bastırılması noktasında daha çarpıcı veriler sunar. Sibel Irzık, Turgut'un zihninde Esat'ın kız kardeşi Aysel ile Selim'i buluşturduğundan, "Esat'ın Selim'i anlatan sözleri hep tırnak içinde verilmişken burada Aysel'in konuşmalarını ayıran hiçbir işaret [olmadığından], üstelik Aysel'in sözleri[nin] Turgut'un içinden sorduğu çok belli olan sorulara doğrudan yanıt olarak başl[adığından] (264) bahseder. Bu örnekten anlaşılacağı üzere, romandaki kadınlardan Aysel'in sesi olmadığı gibi varmış gibi görünen sesi de Turgut'un kurgusunun bir parçasıdır.

Oyun-Kurmaca/Gerçek düzleminde okunabilmeye müsait bir eser olan *Tutunamayanlar*'da kadınların bu oyunlardan dışlandığı ve yine gerçek dünyanın "tutunanlar" ile ilişkilendirildiği düşünülebilir[11] Bu konuyu *Varlık* dergisinin Haziran, 2013 sayısında daha kapsamlı biçimde ele almıştım.. Esat ile Selim'in oyun dünyasına istemeyerek de olsa kabul edilen "Aysel'in ilk görevi, [onlara] yemek hazırlamak, ortalığı toplamak gibi esasa ait olmayan işler"(383)dir. O evdeyken temizlik yapılmasından hoşlanmayan Selim dışarı çıkar çıkmaz Aysel yine sorumlu tutulduğu görevleri yerine getirir: "[..]odayı süpürür ve eşyaya düzen ver[ir]"(383). "Selim, genellikle, Aysel'in işi bitmeden onu 'suçüstü' yakalar ve sahte bir gürültü koparak, kadınları bütün ciddi işleri, sonunda ev işi biçimine sokmakla, bütün oyunları soysuzlaştımakla suçlardı" (383). "Tutunamayanlar"ın dünyasında oyun, gerçek yaşamdan daha fazla önemsenir. Sibel Irzık'ın bahsettiği üzere romanda sesi ile varlık göstermeyen Aysel, evde temizlik işleri, yemek yapma gibi işlerle oyuna dâhil edilir. Öngörülen işleri gerçekleştirdiğinde ise oyunun dışına itilir. Bu da sessiz ve söylemsiz kadın roman kişisinin, oyunu ciddiye alan "tutunamama" macerasının dışına itildiğinin göstergesidir. Sibel Irzık, Aysel örneği ile "bir anlamda sesine el koyulan kişinin bir kadın olması[nın] bütünüyle rastlantı olmayabil[eceğinin](264) altını çizer ve *Tutunamayanlar*'ın suskun kadınlarına Aysel'den sonra Turgut'un karısı Nermin'i, Selim'in annesini, Günseli'yi ekler:

Tutunamayanlar'ın çok az sayıdaki kadın karakterlerinin belirgin bir ortak özelliği sessizlik. Turgut'un karısı Nermin hemen hemen hiç konuşmuyor. Selim'in ölene dek birlikte yaşadığı annesi intiharın eşiğindeki oğlunu kızdırmaktan korkarak saatlerce konuşmadan oturuyor karşısında. Selim'in

Akşamsefası

günlüğünde şöyle bir not göze çarpıyor örneğin: "Eve gece yarısı döndüm. Annem uyandı hemen. Karşılıklı oturduk konuşmadan: bizim sessiz bir ayinimiz bu" (264).

Romandaki kadınlardan etkin biçimde sesini duyurabileceği düşünülen yegâne kişi Selim'in sevgilisi Günseli'dir. Romanda Günseli'nin mektubuna genişçe yer verilmiştir; ancak bu mektup dikkatle incelenirse Günseli'nin Selim'i yine yoğun biçimde Selim'in cümleleri ile anlattığı; hatta bazen anlatıcıyı Selim veya Turgut kıldığı gözlemlenebilir. Mektubun sonunda Günseli'nin anlatıcı varlığı da sona ermektedir. Sibel Irzık yazısında Günseli'nin sesi ile ilgili şunları söyler:

Romanda önemli bir kişi olan ve uzun karşılıklı konuşma içinde yer alan tek kadın Selim'in sevgilisi Günseli. Ama onun da Turgut'a Selim'le yaşadıkları aşkı anlattığı uzun lirik bölüme bakılırsa aslında yalnızca Selim'in sözlerini aktardığı, sesinin ölmüş biri tarafından âdeta ödünç alındığı anlaşılır.[...] Bir süre sonra Günseli'nin konuşmasına tümüyle Selim'in sözleri egemen oluyor. Bu arada aktarılan küçük söz oyunu bile bu süreci simgeler gibi: "Günseli Günseli seli seli Selim Selim derdi gülerdik" (265).

Günseli'nin sesini Selim'in veya Turgut'un sesinin bastırması pek de rastlantı değildir. Bu konuda Sibel Irzık'ın son kertede yaptığı tespite yer vermek yerinde olacaktır: "Konuşmanın ve yazmanın neredeyse yaşamayla özdeş olduğu bir romanda sessizliğe bu denli yakın olan kadınların çok fazla var olma şansı yok gibi görünüyor"(265). Irzık'ın bu tespiti bir sonraki cümlesinde Turgut ve Selim'in hâricinde diğer kişilerin de suskunluğuna atıfta bulunması dolayımında romandaki kadın kişilerin suskunluğundan çıkarak genel bir çehreye bürünür.

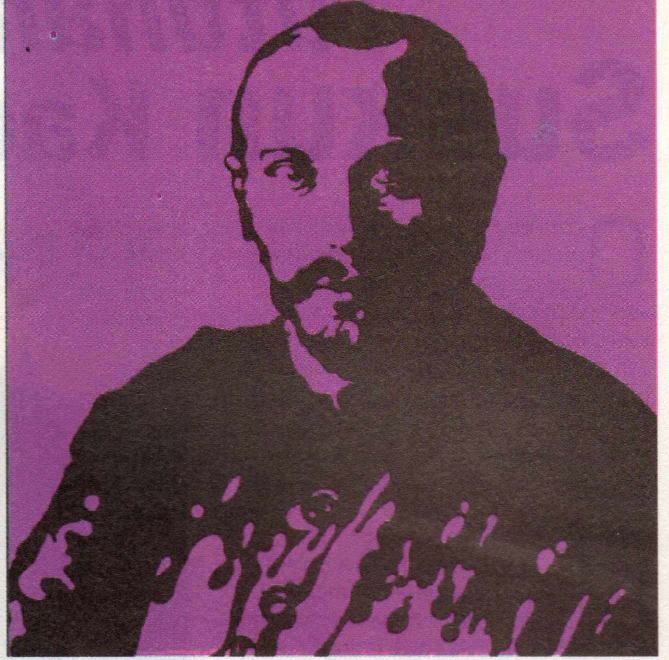
Romandaki kadınların seslerinin olmayışı tesbiti erkeklerce nasıl konumlandırıldıkları ve "tutunamama" meselesinde nasıl ötelendikleri ile ilişkilendirildiğinde anlam kazanacaktır. Romanda Günseli de tıpkı Turgut'un karısı Nermin gibi "tutunamayan" erkeği dünyasından, onu, ülküsünü paylaşan arkadaşlarından koparan bir tehdit hâline gelir. Tehdit sayılanlar "tutunamayan"ların dışında bir sınıfa dâhil edilir. Bu sınıf şüphesiz "küçük burjuva" sınıfıdır. Bilinç akışı ile noktalama işaretleri olmaksızın yazılan Günseli'nin mektubunun bir bölümünde Selim'in arkadaşları hakkında fikirleri ve Selim'in kendisini nasıl konumlandırdığına açıkça yer verilmiştir:

Selim'in üstüne çöreklenerek her biri [Selim'in arkadaşları] ayrı bir tarafa sürüklemek istiyordu onun iyi niyetini ülkücü tutumunu anlamadığım yanlış yollarda kullanmaya çalışıyorlardı Selim de onların etkisiyle benim bu anlayışsızlığımı bilgisizliğime ve kadınlık içgüdülerime ve tutuculuğuma veriyordu(475).

Alıntılanan bölümde Günseli'nin Selim'in arkadaşlarını öteki olarak konumlandırdığını görebiliriz. Günseli'nin Selim ve arkadaşlarına göre ötekileştirilmesi, Günseli'nin de onları öteki olarak görmesi ile karşılıklı hâle gelir. Tüm bunlara karşın, Günseli kendi sözleri ile dâhil edildiği sınıfın söylemini dile getirememektedir. Günseli Selim'in sözleri ile konumlandırılır. Aynı bölümün devamında Günseli kendisini bu konumlandırma ekseninde anlatır:

Selim için korkuyordum arkadaşlarının iyiye güzele duydukları arzuya inanmıyordum herkesin birbirine gerçek bir saygı duyacağı toplumu özlemelerini yadırgıyordum birbirlerine saygıları yoktu kinle gülüyorlar en yakın dostlarının kurmaya çalıştıkları bütün iç ve dış düzenleri öfkeyle yıkmaya çalışıyorlardı Selim kızıyordu bunları söylediğim zaman onlara dokunulmasına izin vermiyordu benim aklım ermezdi düzenin ancak böyle yıkılacağını anlayamazdım bütün kötülüklerin düzende olduğunu görmek için belirli bir eğitim gerekiyordu benimle bu konuda konuşmak istemiyordu ona beni kötülüyorlardı tanımadan genellikle kötülüyorlardı karşılık vermiyordu onlara içine düştüğü çıkmazda çırpınıyordu benden ayrılmayı bile düşünüyordu bu yolun sonu tehlikeliydi bana da tehlikeyi bulaştırmak istemiyordu (475)

Günseli, Selim'in gözünde düzenin yıkılması gerekliliğine "aklı ermeyen" bu konuda "eğitilmesi gereken" kişi olarak kurgulanır. Bu nitelikleri ile Günseli'nin düzenin karşısında duran "tutunamayanlar"ın dünyasına dahil edilmesi beklenemezdi zaten. Aynı niteliklerle "tutunama-yanlar"ın meselesine yabancı kılınan bir başka kadın roman kişisi de Turgut'un eşi Nermin'dir. Nermin de roman boyunca Turgut'un onu konumlandırması ekseninde daha çok "tutunanlar"ın dünyasına âşinâ, küçük burjuva zevklerine sahip bir kadın olarak anlatılır. Bu özellikleri ile erkeğin dünyasından dışlanır ve romanın meselesine kendi tercihleri ve tutumu ile eklemlenemez. Kısaca diğer kadınlar gibi "tutunamama" hâlini yaşamaz.

Belki Turgut da, yaşanmış bu eski düzenin kendisi için artık tehlikeli olduğunu Nermin kadar biliyordu; fakat arkadaşlarıyla, 'insan'la, onlardan utansa bile, ilgiliydi. Nermin gibi, ileriyi açık ve seçik görüp bütün bunların biteceğini hissetmenin rahatlığıyla kayıtsız kalamıyordu (46).

Burada Nermin -tıpkı Günseli ile Selim'in ilişkisinde olduğu gibi- Turgut'un arkadaşlarıyla olan düzeninin tehlike arz ettiğini düşünür. "Eski düzen"i tehlikeli olarak nitelendiren yalnızca Nermin değildir. Turgut da bu noktada eşine katılır. Benzeri durum Selim'in arkadaşları ile tehlikeli ilişkisinden Günseli'yi korumak istemesinde de gözlemlenebilir. Olup bitenlerden kaygılanan mevcut düzeni sorgulayan ve küçük burjuva aile yaşantısını karşısına alan bu "eski düzen"in sakinleri arasında kadınlar suskun da olsalar bir türlü yer edinememiştir. Turgut'un eşi Nermin de romandaki diğer kadınlar gibi erkeğin "tutunamama" sürecinde yaşayabileceklerini anlayamaz. *Oğuz Atay İçin Bir Sempozyum* isimli kitaptaki yazısında Fatih Özgüven, *Korkuyu Beklerken*'de yer alan "Unutulan" hikâyesinde Atay'ın ilk kez sözü kadın anlatıcıya verdiğinden bahseder:

Atay'ın romanlarında Sevgi ya da Bilge, Nermin ve Günseli karakterlerinde hep romantik bir 'problem' olan erkeği bir türlü anla(ya)mayan kadın; öteki kitaplardaki erkek anlatıcıların derdini bir türlü anlayamayan, anlamamakta direnen her şey gibi toplumun bütün geri kalanı gibi...Bu yüzden bütün suskunluğu içinde gene de, belki yüzü en çok bize, okuyucuya dönüktür suskun erkeğin (191).

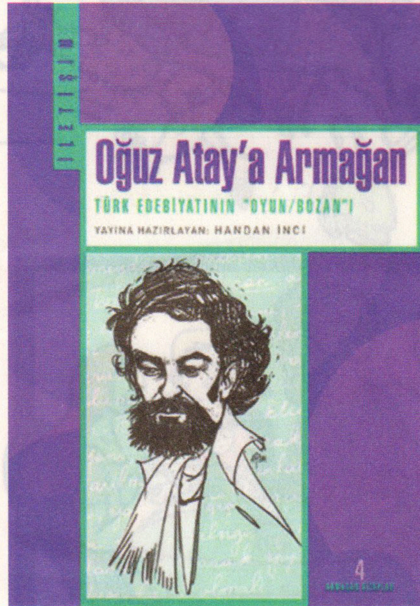
Fatih Özgüven'in yazdıklarından yola çıkacak olursak, Atay her ne kadar bir hikâyesinde kadını anlatıcı konumuna taşısa da suskun erkek karakteri okura daha yakın tutar. Özgüven'in saptamasından hareketle, üzerine düşünülmesi gereken bir diğer önemli nokta da: "erkeği bir türlü anlayamayan kadın"dır.

Romandaki dramatik sahnelerden biri olan Turgut'un Selim'in

Akşamsefası

ölüm haberini aldığında yaşadığı hissi, Nermin'le yakından paylaşamayacağını fark eder: "Turgut her saniyesini dolduran mahzunluğu Nermin'le paylaştığını sanmıştı o sırada"(48). Nasıl ki Nermin Turgut'u anlayamıyorsa Günseli de Selim'i anlayamamaktadır. Düzen konusunda da kadınlar erkeği düzeni yıkma girişimini anlayamaz. Günseli bunu şöyle ifade eder: "Benim aklım ermezdi düzenin ancak böyle yıkılacağını anlayamazdım" (475).

Nurdan Gürbilek *Defter*'de yayımlanan "Kemalizmin Delisi Oğuz Atay" başlıklı yazısında Oğuz Atay'ın romanlarında "sözün bir türlü içselleştiremediği bir şeyler kalır: Cinsellik ve kadınlar"(249) der. Gürbilek, Atay'ın ironisinin bir noktada durup naifliğe ve romantikliğe yer açtığından bahseder. "Atay'da ironinin bir görevi de bu naifliği, romantikliği dengelemek duygunun sınırlarını

çizmektir" (33). Oysa Atay'ın romanında kadın karakterler, duygu temsillerinden çok birer ironi malzemesi olmaları ile karşımıza çıkarlar. Söz gelimi, kadın roman kişileri devreye girdiğinde "naiflik ve romantiklikten"; yani duygudan söz edilmemektedir. Kadınlar çoğunlukla ironi ile yansıtılırlar ve yansıtıkları dünya ile patetiktirler. İroninin yerini duyguya bıraktığı anlarda dahi kadınlar sessizliklerini bozmazlar. Dolayısıyla kadınların büsbütün suskun olduğu romanda ironi veya duygunun sahasında yine erkek roman kahramanları yer alır denebilir. Burada tutunamama, bilinci reddetme ve oyuna yaslanma evresinde erkek karakterlerin kadınları gerçek dünyaya, ezbere yaşayışa bağlı, tutunmanın ötesini düşlemek şöyle dursun anlayamayan bir tip olarak konumlandırması söz konsudur. Örneğin; Nermin ve Günseli küçük burjuva hayatına sıkı sıkıya bağlı, erkeklerin "tutunamama" serüvenine geçişini asla anlayamayacak olan kadınlardır. Dolayısıyla bilinç-duygu veya ironi-naiflik karşıtlığında kadın her iki düzlemde de temsil edilmez. Böylelikle erkeğin ironik söyleminin malzemesi olmaktan öteye geçemez.

Yazının başında Sibel Irzık'ın M.Bakhtin'in roman kuramından yola çıkarak *Tutunamayanlar*'ın çoksesliliğini ele aldığından bahsetmiştim. Çoksesliliğin iç içe geçmiş anlatı katmanları ile karşımıza çıktığından; ancak bu katmanlarda kadın roman kişilerinin seslerine yer verilmediğine değinilen bu yazıya *Feminism Bakhtin and the Dialogic* isimli kitaptaki Josephine Donovan'ın "Style and Power" başlıklı yazısı eklemlemekte fayda görüyorum. Bu çalışmada ise Bakhtin'in, romanı diğer klasik türlerden (epik gibi) hangi ölçütlerle ayırdığına değinilir. Bu ölçütlere göre roman klasik türlerdeki gibi "tek ve bütüncül kesin bir dili reddeder" ve "resmi söyleve ironi yoluyla meydan okur"(86). Donovan'ın aktardığına göre Bakhtin, bu özellikleri ile romanı anarşist bir tür olarak görür. Roman klasik türlerde karşımıza çıkan "*word of the fathers*"ı dolayısıyla otoriter sesi reddeder. Böylelikle merkezî otoriteye karşı sesleri de barındırarak çok katmanlı anlatı teknikleri ile çeşitli söylemleri bünyesinde barındırır. Donovon yazısında Bakhtin'in kadın edebiyatını ve kadınların romanın gelişimine olan katkısını göz ardı ettiğinden bahseder. Ayrıca Bakhtin, *Rabelais*'in eserindeki diyaloğu örnek gösterirken yazarın kadınlara karşı tutumuna yer vermemiştir. Bakhtin'in roman kuramı ile feminizm arasında bağ kuran Donovan kadın yazarların dili bozuma uğratmasından ve başka resmi olmayan yazı türlerini romana dahil etmelerinden bahseder(85-87). Kadınlar ataerkil toplum düzeninde kendi dillerini ortaya koyabilmek "babanın (veya atanın) sözünü" yıkmalıdır. Bu da yazıda tek sesliliğin yıkılması anlamına gelir. Oğuz Atay'ın eserinde mevcut düzeni karşısına alan "tutunamayan-lar"ın dilinin, Bakhtin'in roman tanımına uygun tekniklerle sunulduğunu söylemek mümkün; ancak kadın roman kişilerine söz hakkı tanımaması ile mevcut düzenin kadın sesini öteleyen buna karşılık erkek sesini hâkim kılan tavrıyla bağdaşan roman, bu özelliği ile anarşist tutumunda bütüncüllük arz etmez.

Kuramların bu konuya nasıl baktığını bir kenara bırakıp tekrar *Tutunamayanlar*'a dönecek olursak, kitapta "tutunamayanlar"ın serüvenine dâhil edilen tek kadın olan Nazmiye Erdoğdu'dan bahsedebiliriz. Romanın sonunda "Türk Tutunamayanları Ansiklopedisi"nde NAZMİYE ERDOĞDU maddesinde serüvenine tanık olduğumuz bir kadındır bu. Nazmiye, soyadından da anlaşılacağı üzere er doğmuştur. Yani babası erkek çocuk istediğinden Nazmi ismini düşünür ama çocuk kız doğar ve ismi tasarlanan erkek isminden devşirilerek kadın ismi hâline getirilir. Nazmiye, talihsiz evliliklerinin ardından aşklarının peşinde ordan oraya sürüklenir. Batıl inançları olan Nazmiye "mistik cemiyetlere mektup yazar", "İsa'nın sosyal yönünü anlatan makale yaz[ar]","ruh mecmualarından tercümeler yap[ar]", "mistik sembollerin orijini üzerine kitap hazırla[r]" (682-83). "Tutunamayanlar"ın peşine ise yarım kalmışlığın verdiği heyecanla katılmıştır. "Hiç bitmeyecek yarım yamalak yaşantıların özlemi var içimde"(684) diyen Nazmiye, bir "tutunamayan" olmasını bu cümle ile açıklar. "Tutunamama" sürecinin öncesinde de talihinin ona yaşattıkları ile iradesinin dışında "yarım yamalak bir hayat" sürdürmektedir. Başladığı hiçbir şey mutlu sonla bitmez. Dolayısıyla durağan bir yaşama sahip değildir. Nazmiye bir kadın olarak şuurlu bir "tutunamama" süreci yaşamaz. Başına gelenlerle, rastlantısal olarak yaşamını sürdürdüğünden Selim ve Turgut gibi sistemi sorgulayarak durağan, emniyetli küçük burjuva yaşamından vazgeçmemiştir. O, zaten başına gelenleri sorgusuz sualsiz kabul ederek yaşamaktadır. Dolayısıyla *Tutunamayanlar*'ın erkek doğması beklentisi ile meselesine dâhil ettiği tek kadın roman kişisi de iradeli bir "tutunamama" sürecine girmemesinden ya da girdiği süreçle mevcut hayatında hiçbir değişim yaratamamasından ötürü bu meselenin içinde doğrudan yer alamaz.

Alıntılara ve önceki yazılıp çizilenlere bakınca kadın karakterlerin tutunan/ tutunamayan karşıtlığında "tutunan"a dahil edildiğinden "tutunamayanlar"ın nezdinde öteki hâline geldiklerini söylemek pek de iddialı olmayacaktır. Metinden hareketle üst-anlatıcının kadın roman kişilerinin sesini bastırdığı belirtilebilir. Kadın roman kişilerinin bu ikili karşıtlıkta kendi konumlarını belirleyememeleri ve suskunlukları bu ötekileştirmenin çift taraflı olmasında engel teşkil eder. Çift taraflı ötekileştirme ancak üst-anlatıcının sesi bahsinde mümkündür.

Sonuç olarak; *Tutunamayanlar*'da erildişil söylemi tek paydada buluşturan bir dil yerine metinde erkek egemenliği olduğundan söz edebiliriz. Kadın karakterlerin suskun kurgulanışı ile romanda eril ses hâkimiyeti söz konusu. Romantik okurun başucu kitaplarından *Tutunamayanlar*'ı bu yönüyle okuyunca temel meselenin hepimizin başında olduğunun yarattığı ortaklık hissi biraz yitiyor, o büyülü toz uçtukça da romanda kadının yersiz yurtsuzluğunun anlaşılamaması ve buna bağlı olarak anlatılamaması üzüyor. Zaten tutunamayan erkeğin de asıl sorunu -başta kadınlar tarafından- anlaşılamamak değil miydi?!

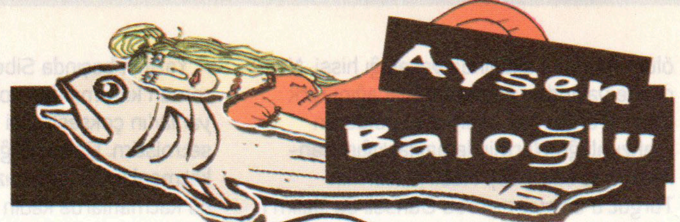
Kaynaklar

Atay, Oğuz. *Tutunamayanlar.* İstanbul: İletişim Yayınları, 2005.

Gürbilek, Nurdan. "Kemalizmin Delisi Oğuz Atay" *Oğuz Atay'a Armağan Türk Edebiyatının "Oyun/Bozan"ı.* Irzık, Sibel. "Tutunamayanlarda Çok Seslilik ve Sınırları".*Oğuz Atay'a Armağan Türk Edebiyatının"Oyun/Bozan"ı. (Haz.İnci, Handan.)*258-266.

Özgüven, Fatih. "Unutulan". *Oğuz Atay İçin Bir Sempozyum.* (Haz.Handan İnci- Elif Türker). 187-192.

"Style and Power" *Feminism Bakhtin and the Dialogic.* Ed. McKinstry, S.Jaret. New York: State University of New York Press, 1991.

BEYZA

hesabı ödemek mesele değil AMA

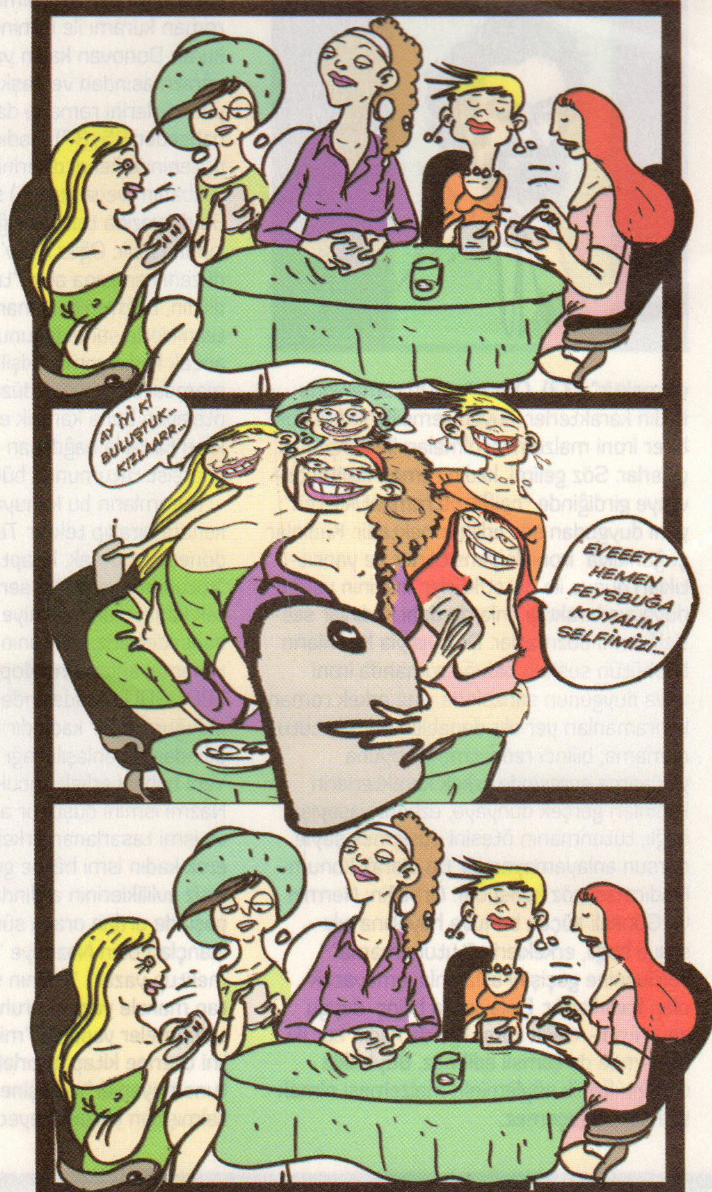
Hesabı her zaman ben ödemek isterim. Bu hesap ödeme işi önemlidir ama. Şimdi yıllar yıllar evvel, Firuzağa'da kahvede, musalla taşının dibinde oturuyoruz. Ben, eski manita, bir de onun oyuncu arkadaşı. Bu arkadaş önemli ama dikkat! Çünkü olaylar onun üzerinden gelişecek. Oyuncu arkadaş, küçük tiyatrolarda oynayan ama kapağı dizilere atmak isteyen vasat bir aktör. Biz de Cihangir'de oturan ama kirayı zor ödeyen beş parasız bir çiftiz. Durumun vehametini örneklendirmek gerekirse, bakkaldan veresiye alıyoruz filan.

Kahvede, bir saat karşılıklı parasızlık edebiyatı yaptık. Ben oradan anladım zaten, çay paralarını ben ödeyeceğim. Neyse öderim ben. Sabancı'nın çocukları ile otursam da ben öderim zaten. Öyle bu zenginler gibi sadece kendiminkini ödeyip kalkmaktan bahsetmiyorum. Oturduğum herkesin hesabını öderim. O kadar param yoksa da kimseyle bir yere gitmem. Utanıyorum hesabı ödemezsem. Parasız parasız otururyorken biz, çam yarması gibi bir çocuk çıka geldi. Hört diye bir sandalye çekip pört diye oturdu. Kıçı bize doğru yüzü sokağa doğru. Gözleri fıldır fıldır hiç bize bakmıyor. Şimdi bu çocuk dizi yazıyormuş. Kanal çok beğenmiş. Bizim oyuncu arkadaş da rol kapmaya çalışıyor. Bu hört diye oturan çocuğu daha önceden tanıyormuş. 'Senin fotoğrafını gösterdim kanala, tanınmıyor pek filan dediler ama ben üsteleyeceğim' dedi. İyice yalvartmak istiyor tabi, bir havalarda bir havalarda görseniz. Ben hayatımda böylesini görmemiştim. Gördüm iyi oldu. Dur daha esas olaya gelemedim bile.

Bizim oyuncu arkadaş da 'aman gözünü seveyim' modunda. Ben bu çam yarmasını hiç sevmedim ya, konuşmuyorum masada. Öyleyimdir ben. Köpek gibi. Sevmeyince konuşmam, dönüp bakmam. Gerçi sanki onlarında umurunda mı konuşmamam. Değil tabi. Herkes sınıf atlama derdine düşmüş. Bizim çam yarması bir süre sonra acıktı. Garsonu çağırıp yarım ekmeğe karışık tost istedi. Bak bak nasıl hatırlıyorum. Valla da hatırlıyorum billa da. En anlamlı anıları hatırlamadığımda kızan arkadaşlarım bu yazıyı okumaz inşallah. Neyse, koca tost geldi. Bu dev, tostu hulop hölöp diye yuttu iki seferde. Garsona el salladı. Aynısından bir tane daha dedi. Bu arada gözü hala dışarıda. Ne dediği belli değil. Hiperaktif desen değil bildiğin poposu kalmak üzere olan bir yazar. İkinci tost da geldi. Hulop hölöp bunu da yuttu. Tabi biz yutkunduk sadece. Çünkü biz de açız. Ama para yok diye çay içiyoruz. Tek çay içip iki saat hava alır kalkarız diye gelmişiz. Şimdi bu yarma, ağzının kenarına yapışan ekmek kırıntılarını silerken, daha silmeyi bitirmemişti yani, ayağa kalktı. 'Hadi ben kaçtım, arasınız' deyip gitti. Benim eski manita ile onun oyuncu arkadaşı 'hadi inşallah olur' filan derlerken ben hala boş boş bakıyordum çam yarmasının arkasından. Çünkü hesabı ödemediğini bir tek ben dert ettim. Hani hesabı ben mi öderdim? Niye mi dert ettim. Çünkü paramızın olmadığını bile bile iki tost yiyip kalktı. Bencillik yapmayacaksın bana. Çekip vurulacak tipler olarak görüyorum bencilleri. Neyse sesimi çıkarmadım ama yine de. Çocuğun aman ne iyi yazar ne komik çizer olduğunu konuşurlarken oyuncu arkadaşın da kalkması gerekti. O da zart diye kalktı gitti. Kaldık mı biz masada mal gibi.

Sınıf atlamak üzere olan iki tipin buluşmasını izlemiştik. Üstüne de 2 yarım ekmek karışık tost, 3 küçük çay, 2 büyük çay parasını masada saksı gibi oturan bendeniz ödedi. Cebimde de beş kuruş kalmadı. Sonra bu çam yarmasının dizisi harbiden tuttu. Bizim oyuncu arkadaş meşhur oldu. Yolda fotoğraf çektirmek isteyenlere atarlanacak kadar, düşün artık. Bunlar her televizyona çıktığında 'ıııy ünlü olsanız ne yazar, karakteriniz zayıf sizin' gibi laflar ederek kendimi avutuyorum. Hani yani fakir ama karakterli, ünsüz ama yetenekli, parasız ama gururlu biri gibi. Gibi.

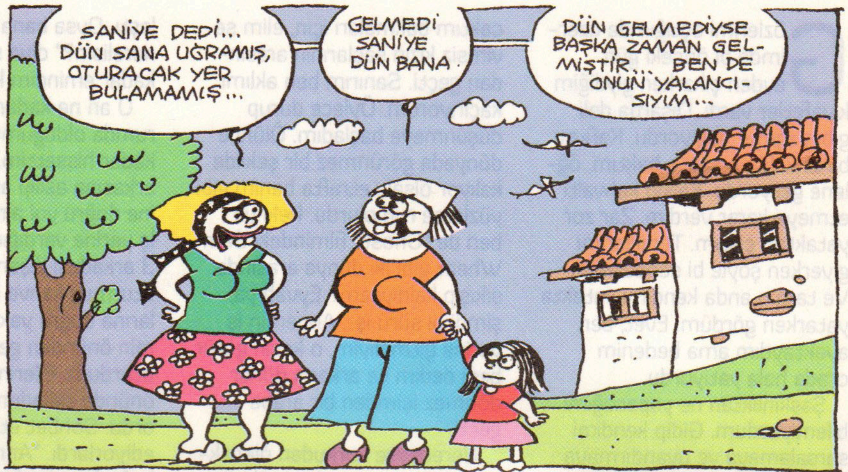

Akşamsefası

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

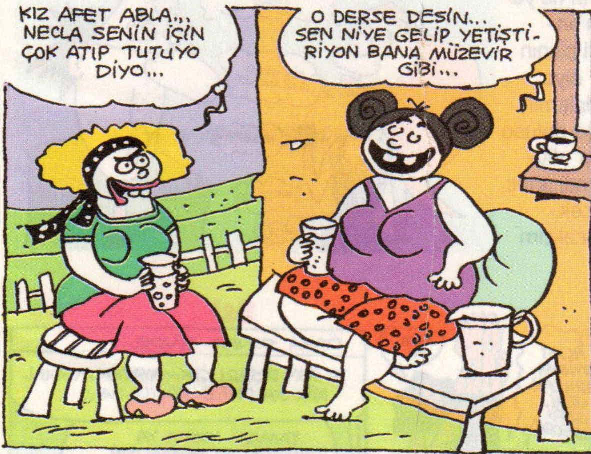

Akşamsefası

Zevk Sigarası

Ayça Çalkoparan

Gözlerimi açtığımda üzerimde bi önceki gün evden çıkarken giydiğim kıyafetler vardı. Dışarda deli gibi yağmur yağıyordu. Kafamı biraz kaldırıp saate baktım, öğlene geliyordu. Kalkıp kahvaltı etmeye karar verdim. Zar zor yataktan çıktım. Terliklerimi giyerken şöyle bi sendeledim. Ve tam o anda kendimi yatakta yatarken gördüm. Evet, ben ayaktaydım ama bedenim orada hala yatıyordu.

Şaşkınlıktan ne yapacağımı bilemiyordum. Gidip kendimi sarsalamaya ve uyandırmaya çalıştım. Ellerim bedenimin içinden geçti. Bedenimle aynı şekilde yatarak tekrar içine girmeye çalıştım. Defalarca bedenimle birlikte ayağa kalkmayı denedim ama hepsi nafileydi. Biraz bile kıpırdamıyordum. Bir şeyler yapmam gerekiyor... Bi dakika... Ölmüş olabilir miyim?

Birilerini arayıp yardım çağırmalıydım. Gelip kurtarsınlar bedenimi. Telefona doğru gittim. Ellerim telefonun içinden geçti. Çıldırmak üzereydim. Hiçbir şeye dokunamıyor, bedenimle tekrar bütünleşemiyordum. Dışarı çıkıp birileriyle konuşmayı denemeye karar verdim. Kapıdan geçtim, merdivenlerden indim ve sokağa çıkıp bağırmaya başladım. Yanımdan geçen insanlar biraz bile olsun irkilmiyor, tepki vermiyorlardı. Birbirleriyle konuşarak yaklaşan o iki kıza bağırdım, seslendim; duymadılar. Birinin saçlarından tutup diğerinin kafasına vuracaktım bakmaları için, elim sevimsiz kızın saçlarının arasından geçti. Sanırım ben aklımı kaçırıyorum. Öylece durup düşünmeye başladım. Ölünce dünyada görünmez bir şekilde kalıyor olsak, etrafta benim gibi yüzlerce ruh olurdu. Peki ya ben de "Ghost" filmindeki Sam Wheat gibi iki dünya arasında sıkışıp kaldıysam? Eyvah ya, şimdi bi sürü iş... Annemin iş yerine gitmeliyim, o kesin görür beni dedim ve arkamı döner dönmez içimden bir araba geçti.

Neredeyse korkudan ölecektim. Ama zaten çoktan ölmüş olabilirdim. Annemin yanına gideyim. O bulur bi çözüm. Meydandan taksiye binerim diye düşündüm. Durdurmaya çalıştığım hiçbir taksi durmadı. O esnada yanımda benimle birlikte taksi bekleyen bi amca gördüm. Önümüzden onlarca taksi geçiyor hiçbiri durmuyordu. O an, o amca ile iletişim kurabileceğimden emindim.

Yağmur yağıyor, taksiler durmuyordu ve böyle durumlarda hiçbir amca sessiz kalamazdı. Amcanın tam karşısında durup gözlerinin içine odaklandım ve "Tabi iki damla yağmur yağdı ya, durmaz hiçbiri. Tok satıcı bunlar, tok!" dedim. Hiçbir AMCA, bu tarz bi cümle karşısında sessiz kalamaz. Kesin cevap verecek. Cevap vermeden duramaz. Hayır... Yavaşlayan bir taksiye doğru yürümeye başladı. Duymuyor. Taksiye binip yanımdan uzaklaştı. Oysa bana "kızım sen nerelisin?" diye soracağından o kadar emindim ki...

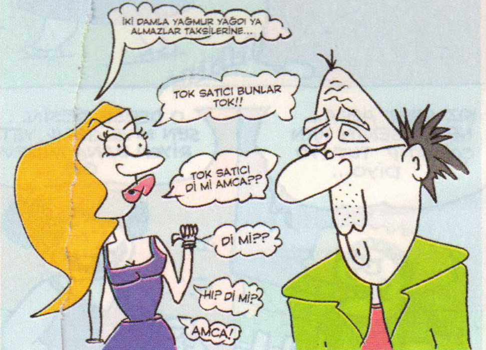
O an ne kadar çaresiz bir durumda olduğumu iliklerime kadar hissettim. Bi arabanın arkasına asılıp annemin iş yerine doğru yol almaya başladım. İş yerine vardığımda, annem ve 3 arkadaşı dışardaki masalarda oturmuş kahve içiyorlardı. Yanlarına doğru yaklaştım. Annemin önünden geçtim. Yanına oturdum. Ellerimi gözlerinin önünde salladım. Tepki vermiyordu. Sohbet etmeye devam ediyorlardı. "Anneeeöö" diye bağırdım. Artık ağlamamak için kendimi zor tutuyordum. Annem bile beni görmüyordu.

O esnada içeri sarışın, eli yüzü düzgün bi kız girdi. Üzerinde benim kıyafetlerim vardı. "Ben geldim annecim" dedi ve gidip anneme sarıldı. Annem, "ay Hoş geldin annecim. Kahve içiyorduk alır mısın sen de?" diye sorup öptü kızı. "Beni deliye döndermeyin ulan! Kim bu kız?" diye bağırdıysam da, kimse beni duymadı. Birlikte kahve içmeye başladılar. Annem kıza "yarın ne yapacaksın annecim, bi planın var mı?" diye sordu. Elalemin kızına ağız dolusu "annecim" diyordu. Şimdi anne demeyecek, yapıştıracaktım tokadı, ama hiçbir şey yapamıyordum. "Gülse'yle nişan için elbise bakmaya gideceğiz annecim" dedi kız. Arkadaşımı da çalmış! Annemi çaldığı yetmemiş, 12 yıllık arkadaşımı da çalmış!

"Bir dakika... Ne nişanı bu!" diye düşünürken içeri Robert Downey Jr. girdi. Kıza, "hayatım çıkmıyor muyuz daha davetiyeleri hazırlayacağız" dedi.

Öyle bir "oha!" diye bağırdım ki, sert bir rüzgar esti bahçede. "Yerime geçen kız Robert Downey Jr. ile evleniyor. Buna asla izim veremem! Veremem!" diye bağırıp koşar adımlarla oradan uzaklaştım. Her şeyi normale çevirmeye yarayacak bir şeyler aramaya karar verdim. Tam oradan çıkmış ilerliyordum ki, aklıma görünmez olduğum geldi. Geri dönüp Robert'ın poposunu falan elledim. İçinden geçtim birkaç kere.

Sonra bi sigara yakıp yoluma koyuldum... Her şeyi normale çevirmem gerekiyor...

Yoğalı...

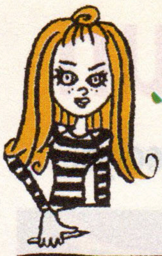

Betül Yılmaz

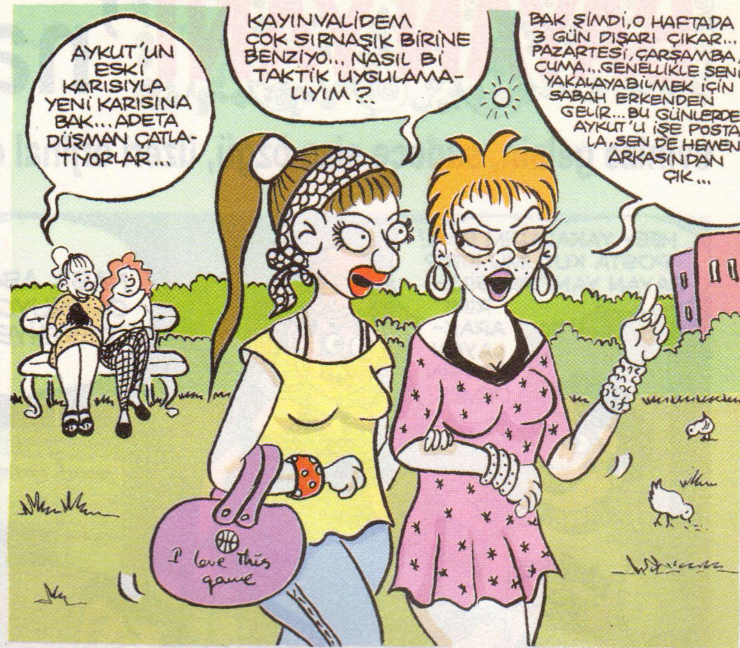
Akşamsefası

ipek özsüslü

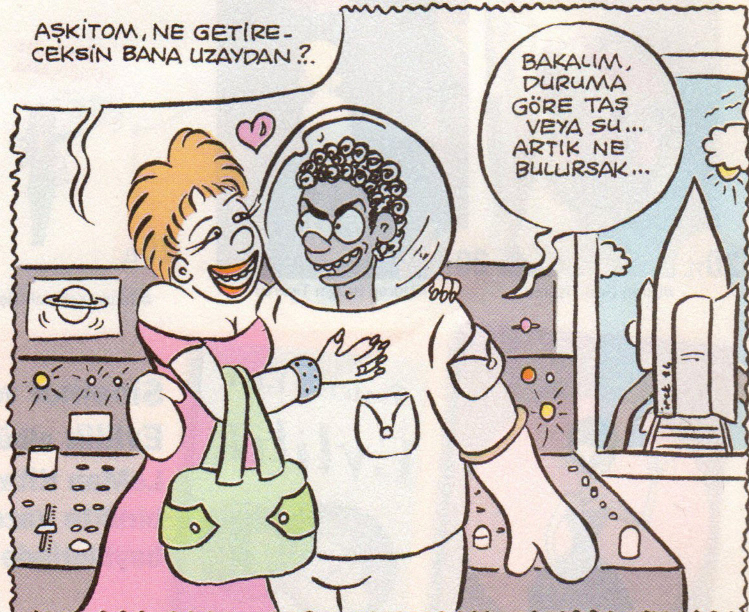

Akşamsefası

BAYAN YANI'na abone olun

evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve çanta veya tişört de hediye...

- Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik kumaştan çanta hediyeniz olacak...
- Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizerin sadece size özel orjinal çizimi olacak... (Çizerleri siz belirleyeceksiniz. Kampanyanın bu kısmını çok sürdürebileceğimizi zannetmiyoruz, süresi sınırlı olacak acele edin.)
- Zamlardan etkilenmeyeceksiniz.
- Bayii, market dolaşıp ayacıklarınızı yormayacaksınız.
- Bayan yanı günlerinin pastalı kekli misafiri olacaksınız...

Abonelik Bedeli (12 Ay)
Yurtiçi: 50 TL
Avrupa: 40 Euro
Amerika: 50 Dolar
Uzakdoğu: 70 Dolar

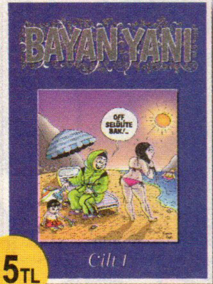
Abonelik işlemleri sorumlusu:
Asiye ULUDAĞ
0.212 292 94 50-51

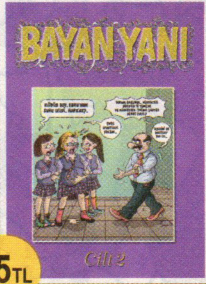

Yine postayla bütün Bayan Yanı arşivi ciltler, t-shirtler, saatler, Sinemor ve Evlilik albümleri

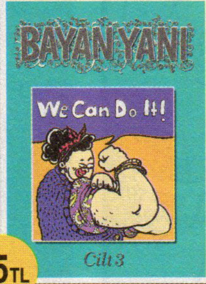
15TL
#Cilt 1

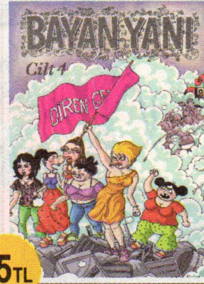
15TL
#Cilt 2

15TL
#Cilt 3

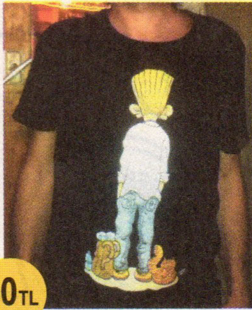

15TL
#Cilt 4

Her biri 15 TL + 5 TL kargo ücreti. 100 TL'lik alışverişe kargo ücretsiz.
(Yurtiçi için geçerlidir)

20TL
#Diren Gezi Tişörtü

20TL
#Duran Bezgin Tişörtü

20TL
#Sudan Korksak Tişörtü

20TL
#Che Tişörtü

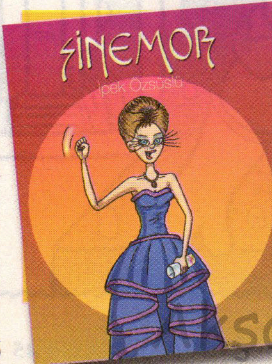
Banka dekontunu 0212 245 38 06'ya faxlamanız veya adres ve telefon bilgilerinizi bayanyanidergi@gmail.com'ye mail atmanız yeterli olacaktır.
(Tişörtler için beden belirtmeyi unutmayın!)

BANKA HAVALESİ İÇİN HESAP NUMARALARI

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438
TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242
EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42

T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238
USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

Sinemor ve Evlilik albümleri LeMan Kitap ile birlikte gazete bayilerinde...

BAYAN YANI Temmuz 2014-07
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü Tuncay Akgün

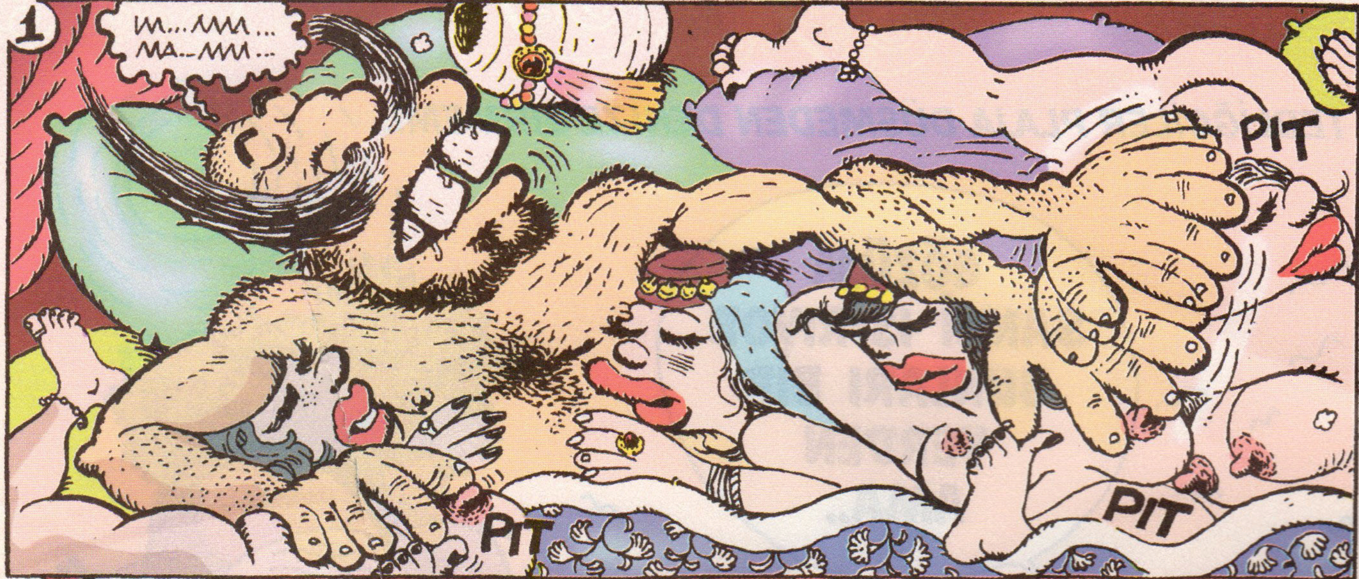
Renklendirme Editörü Fikret Özdemir | **Tasarım** Mehmet Ferit Alanman

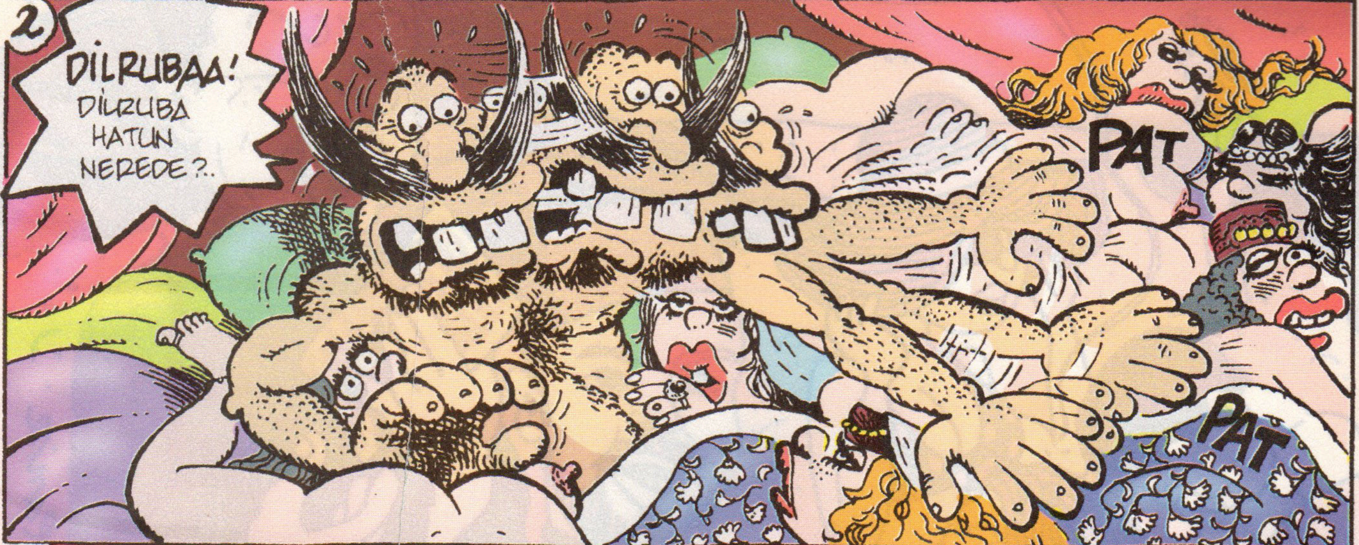
Fotoğraf Zafer Aknar | **Abonelik** Asiye Uludağ
0.212.249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A
Cihangir-Beyoğlu/İST - **TEL:** 0212 292 9450
FAX: 0212 251 5754 **BASKI:** LeMan Ofset
Tel: 0212 858 0093 | **GENEL DAĞITIM:** DPP A.Ş.

harem

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Akşamsefası

BAYAN YANI

TEBLİĞCİLER PLAJA DÜŞMEDEN DENİZE GİRMEM!..
GÖZÜM SANKİ ISIRIYOR BUNLARI BİR YERDEN AMA..